

ZALA

Kiadóhivatal:

Városház-épület Fischel Fülöp könyvkereskedése.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 10 korona (3 frt.)
Félévre 5 korona (2 50)
Negyedévre 2 korona 50 fillár (1.25)

Hirdetések jutányosan számítottak.

Nyilttér petitsora 10 kr.

Előfizetők, valamint a hirdetőkre vonatkozó Fischel Fülöp könyvkereskedésbe intézendők.

Szerkesztőség:

Fő-utca Ollo-p-ház.

Idő intéendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Bérmegtelen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Politikai és vegyes tartalmu hetilap.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankegyesület, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-szövetkezet és a letenyei takarékpénztár hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: vasárnap.

Kibujik a szeg a zsákból . . .

(?) A közmondásokban tudvalevőleg a nép lelke nyilatkozik meg. Rövid megjegyzésekben a nép bölcsészete, mely ezer és ezer példa alapján végre megtalálta röviden, taláiban azt a formát, melyben megvilágosítja a helyzetet.

Erre a közmondásra gondoltunk, mikor a főrendiház május 29-iki ülésében felszólalt, a görögszertartású egyházak püspökei Metianu és Popea, s Román Miron metropolita okoskodásait olvastuk, melyekkel a községi és felekezeti tanítók fizetéséről szóló, tárgyalás alatt levő javaslatot megtámadták.

Olvásóink emlékezhetnek még, hogy akkor, mikor e javaslatot a képviselőházban letárgyalták, üdvözöltük Csáky gróf közoktatásiügyi minisztert, hogy azon segély fejében, melyet a felekezeteknek tanítói fizetések javítása érdekében adni hajlandó, fentartja magának a felekezeti iskolákra való behatóbb felügyeletet, s azon reményünknek adtunk kifejezést, hogy ez a javaslat a magyar állameszme megszilárdítását és terjedését jobban biztosítja és előmozdítja.

A főrendiház tárgyalásaiból kitétni, hogy Csáky Albin gróf közoktatásiügyi miniszter teljesen ismeri és felérti a helyzetet; — hogy különösen a nemzeti ségi vidékeken fenálló felekezeti iskolákra nagyon is ráfér az állami felügyelet,

legalább is annyira, a mennyire szükségük van az állami segélyre.

Ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalása egyszer már elhalasztott a főrendiházban. Zichy Nándor gróf újabban is elhalasztani kérte a tárgyalást, mert a főpapok és főrendek közül sokan távol maradtak.

Vannak — ugymond a felszólaló — e törvényjavaslatban más elvek, más álláspontok, a melyek ezzel a kérdéssel (t. i. a fizetési minimum megállapításával) lényegesen összefüggésben nincsenek és a melyek nemcsak nagy horderejűek s nagy fontosságúak, hanem a melyek sokunkban aggodalmakat keltenek.

Csáky Albin gróf egyszerűen, világosan felelt, s azt mondotta, hogy az a körtelmény, hogy »a mélt. főrendek egy része távol van, nem dönthet az elhalasztás kérdésében. Hiszen mindnyájan, kik érdeklődtek az ügy iránt, tudták, hogy ez a törvényjavaslat tárgyalás alá fog kerülni, és módjukban lett volna megállapítani egyéb feladataik sorrendjét, olyformán, hogy törvényhozói működésüket is minden akadály nélkül teljesíthessék. Ismétlem e tekintetben azt, a mit a minap is mondtam, hogy én a mélt. főrendek egy részének elmaradását csak annak magyarázhatom, hogy ők a maguk részéről nem tartják fontosnak és sürgősnek jelenlétüket e javaslat tárgyalásánál. Kijelentette, hogy csak az ellenezheti a javaslatot, a ki a magyar állameszmevel nem tud megbárátkozni.

A javaslat letárgyaltatott és azt részleteiben is elfogadták, s így az törvényerőre fog emelkedni. A javaslat ellen a három oláh főpap szavazott s mi a főrendiház üléstermében ritkán szokott megtörténni, a főrendek megjelenézték Csáky ministert.

Örvendünk ez eredményen; örvendünk rajta a magyar állameszme és nemzetiég érdekében, — mely mellett minden más vonatkozása a törvénynek másodrendű dolog.

Hadd jöjjenek tudomására a hazánkban élő nemzetiségek annak, hogy a felekezeti leple alatt a magyar eszme ellen semmiféle harcot nem fog tűrni a közokt.

kormány. Kibujt itt a szeg a zsákból, s mindazok, kik felekezeti elfogultságból el-lenezték ezt a javaslatot, emelkedjenek oda, a honnan Szász Károly református püspök ezt a javaslatot megítélte, — a tiszta hazafiság magasztos szempontjára. A mit az állam követel, ahhoz még akkor is volna joga, ugy hazafisági, mint erkölcsi szempontból, ha nem támogatná a felekezeti közökeget; s az ellenőrzés joga különösen nálunk szükséges, ahol annyi a felekezet és annyi a nemzetiég.

A magyarság e hazában nem engedhet supremáciájából s a magyar állameszme-nek hódolnia kell mindenkinek, bármely felekezethez vagy nemzetiséghez tartozzék.

Külön aspirációkat pedig táplálni senkinek sem szabad. Ez az igazság!

A „ZALA“ tárcája.

Kakas-dürgés.

(Fajld-vadászat.)

„Illatos kavargás; ezzel kezdhétnem leírásomat, mert a báli terem párfümös légkörében eltöltött mámoros éjszaka után mentünk közvetlenül a szabad természet mámorító elszólató bérces virányai közé. A vonat egyhangu zakatolása nem volt képes a lengyelke füleimben megrögzített ütemeit eloszlatni, s caárdás eszbontó szilcsága, a keringő édes, lágyan simuló zenéje közben süttogött sejtelmek és sejtett süttogások megzavarták a szív harmoniáját, sugár-szemek fényparázsa villamos motorként, — mely zsiabbaszt mégis szakadatlanul hajt, — működött szíve-mel, éreztem lehunyt szemekkel; hogy tolu agyamba a vér, azután vissza . . . szüntelen . . . mindinkább és inkább fokozott mértékben.

„Kérem Unterdrauburgban vagyunk“, jelentette német nyelven a Pokrócz Adámok legzserényebike. Éles fütty, a vonat megáll — s a barátá-gos moaclyljal élénk siető urodalmi főerdész „Weidmanns Heil!“-je a báli terem mámorából — mintegy „Álomból hirtelen az örökzöld Ká-nánthia erdős bérci közt ébresztett fel; előttem állt isten legzserobb, legfelségesebb szabad természet — a valóság; a mámor, az álom gés-lott... foszlott...“

„A kakasok megkötvék“, jelenté mosolygó arccal főerdész barátunk s szavainak magyarázatát későbbre hagyva, felültetett bennünket az egy szál deszkából hevenyészett ülésel ellátott nehez (rendszerint favonattásra használatni szokott) kocsi-ra, mely elé négy nem éppen nagy, de erős nori fajlu lövölt belogva. Harom óráig tartott utunk, mindig meredeken felfelé. Alig 10 perc után már illatos fenyesek közé értünk; az erdő csöndjét csak a lovak mellett gyalog haladó kocsisok erős ostorcsattogtása szakította félbe, mely nem annyira a hegyi járúshoz hozzá szokott lovak biztatására, hanem inkább arra szolgált, hogy a keskeny hegyi úton esetleg szembe jövő fogatokat figyelmeztesse, hogy az itt ott e célra készített kerülőkön kocnik elhaladásaig megálljanak. Délután 6 órára értünk fel a „Goritzenberg“ egyik kátlánában 1250 m. magasságban gyönyörű helyen épült „Trattinng-Huben“-nek nevezett erdészlakhoz, a melynek egyik vadászilag egyszerűen berendezett szobájában, a patriarchalisban nagy, zöld cserépkályha barátá-gos melege mellett az erdészlakban lakó való-lásá-gos Hofer András arozu, bőrnadrá-gos és zöldkamásli erdőőr, az alpeseken található közvetlen szivességgel felszólat, frugális oszonná-val oszlatta el utunk fáradaimait.

Az áprilisi éles alpesi levegő; egy felől a Karavánkák, Ursulaberg, Triglav, Dobratsch, Sanalpe, stb. hóval borított ormaira, másfelől a Dráva, Lavungho és Misa folyók völgyeire nyíló gyönyörű kilátás, a fonyófényt alpesi stílyben épült egyszerű erdészlak költői magánya, a viz-

esés távoli morajához hasonló zugás, melyet a fenyesek koronáit csókoló szél lehelete idéz elő, teljesen eloszlatta a báli terem párfümös mámorát, hogy helyt adjon egy másik mámornak, — mely azonban üdítőleg hat a kedélyre, felemelőleg a lélekre, kiemel a földi salakból, tudatára ébreszt kizárólagos emberi voltodnak s mégis érezteti benn az isteni szikrát s megérte-ti velled az alpesi lakók azon egyszerűen szép közmondását: „Auf der Alm da gibt's ka Sünd.“

Itt az 1200—1500 m.-nyi magasban tanyázik az alpesek királya, a süket fajd.

A hegyek északi oldalát még hótakaró fődí, de a déli oldal hőmézet már felcsókolta a lágy áprilisi szellő. Az ébredő természet felébrészti a havasok királyának szerelmét, azt a végtelen vak szenvedélyt, mely vetélytársat nem tűr, mely élet-halál harccal küzdetik ki, s mely a győzőre is halált, enyészetet hoz.

Még korom sötét az éjszaka, midőn a fajtka-kast szenvedélye éber álomból felkelti a szerelmi dalának elzengésére készte-ti. Mely madár is merné addig a csendet megzavarni, míg a havasok királya szavát nem hallatja? A néma csendben pár száz lépésre meghallod azt a tompa hangot, mely távolról köre eső vízesepp zajához hasonló, mely egyhangúsága dacára felizgat s fesze-ti izmaidat. Az alpesek királya szerelmi éne-kének nyugodtságot csak az zavarta meg, ha közelben hasonló hangokat hall. Ilyenkor éne-két-vel egy ideig szüntel, azután ismét hallatja

A Balaton kultusza.

Az ország gyöngyének, kincses Balatonnak kultusza többé nem eszme, mely után esengve sóvárog az egész Dunántul, főként az a száz- ezer ember, kik egykor, míg a floxéra le nem tarolta a partvidékek 20.000 holdnyi szőlő-éde- néit, boldogan éltek itt nemzedékről nemzedékre, most pedig kétségbeesve keresnek menedéket Szlavóniában, Amerikában.

A rekonstrukciós nagy műve pár év óta tart már. Somogy-, Zala és Veszprémmegyék tör- vényhatóságai egyaránt felkarolták az ősök ál- tal annyi századon át elhanyagolt Balatonkul- tusz ügyét.

És örvendetes jelenség, hogy a „Dunántuli Kulturregyesület” is zászlajára írta immár a ma- gyar beltenger kultuszát. Partvidékszerite fürdői fiókegyleteket szándékozik szervezni, melyek az illető vidék speciális munkaprogramját megál- lapítván, azt a D. K. E. aegise alatt meg is va- lósítandják. A-Balaton partvidék teljes bizalom- mal tekint a D. K. E. vállalkozása elé, meri tudja, hogy néhány ezer forintnyi segegylyel is áldásos tevékenységet fejthet itt ki.

A munkaprogrammá válóult — kultuszészme két irányban igényel itt munkát, s tényleg így is foly a rekonstrukció műve. Az első az, hogy kenyeret kell adni a kivándorlófélben levő nép- nek; rekonstruálni kell a szőlőket. A második az, hogy minden parti közég külön balatoni fürdőhelylyé emeltessek, hogy a klimatikus par- tokon üdülést, egészséget kereső idegenek ide- vonása által a forgalom s ezzel a parti lakos- ság jóléte hatványoztassék.

A mi a munkaprogramm első részét illeti, e téren már tulvagunk a kezdet nehézségein. A partok mentori vidékszerite fiók-széra ellen vé- dekező egyesületeket alakították s míg a Bada- csony lejtőin szénkénegelek védekeznek, a tul- só somogyi partokon pedig *Szechenyi Imre gróf*, a fáradhatatlan erélyű kormánybiztos aegise alatt már sok holdnyi hómoki szőlő virult fel, addig Kenesetől Almádi, Csopak, Balatonfüred part- dalai Zánkáig már jórészt amerikai szőlőtele- pekkel rekonstruálvák.

A munkaprogramm másik része, a fürdőélet fejlesztése meg óriásibb arányokban foly szerite a partokon. Ezenkint rengeteg pénzösszegeket fektetnek a parti fürdők vállalataiba s a nélkül, hogy egymás közönségét elvonni törekednének,

— hiszen az egyes fürdők törsvendégeit, kik egy-egy helyen megszerették a fürdőzést, még orvosi rendelet sem képes onnan elvonni, — ta- valy óta valósággal versenyezve láttak a mun- kához, — hogy a fürdőző publikum minél több jogos igényét kielégíthessék. Ilyen jogos igény pedig főlős számmal akad még a Balaton-parto- tokon. A fürdők főkelléke, a hús, arnyas fasó- rok, pormentes tiszta lég, bizony még csak *Ba- latonfüreden* van meg. A balatoni metropolis pedig nem 1-2 év, de évtizedek óta fátad már ez irányban s az idén is nagyban szaporította fenyes parkját. Balatonfüred a szobák, sőt az étkezés árát is az elő- és utószézonban 50, a (őszézonban pedig 33 százalékkal szállította lejjeb.

Ez intézkedés lehetővé teszi, hogy a Balaton- füreden nyaraló fürdővendég nem kénytelen — többet költeni, mint otthon.

Készthely helyes nyomon járt, mikor maga a város vette meg a balatoni fürdőt s azt egy új szigetfürdővel szaporította, nagy parti vendéglőt épített; szóval a városi vagyonná teit balatoni fürdő emelésére mindent elkövet. Leszállították még a 15 és 10 krajcáros fürdődíjakat is, és a hónapos szobák kiadását hatóságilag ellenőrzik, hogy magas árakat ne követeljenek.

Badacsony, Boglár, Kenese, Almádi egyaránt parkiroz, nagyobbítja a fürdőket, *Siófok* pedig épp most tesz óriási erőfeszítést, hogy a mun- kátlatlan elszilasztott tél műasztását pótolja. A részvénytársaság ugyanis, mely félmilliót fektetett a „Sió” és „Hullám” bérházakba, melyekben 96 szoba van, továbbá a parti vendéglő épü- letbe. — ujjabban az éldigi fürdőt is megvette, 40 kabinnal megtoldotta s ezenkívül 15 külön csoportfürdőt állítottott 45 kabinnal s az osz- tendei tölő fürdőkocik mintajára Veszprémben több új vízi kocsi bódét csináltott. A vesz- prémi káptalantól kibérelte az eddigi fürdőven- déglőt is, beszerzett 12 csónakot s igen szépen parkirozta a partot. Végtelen nagy hiba volt a telet fel nem használni a most folyó földmün- kára. — A mostani rengeteg kölség felet meg- takaríthatvák volna, ha e munkát télen végeze- tik, mikor 40—50 kr. volt a napszám. Az intéző *Glatz* általán roppant erélylyel viszi keresztül e munkálatokat; baj csak az, hogy összes főbb alkalmazottai külföldiek.

Ha még konstatáljuk, hogy a „Balaton-tavi Gőzhajózási Társaság” 12 új hajójarattal sza-

porította a menetrendet s ezzel Szarvasy Sán- dor igazgató teljesítette a közönség régi óhajait s egyben jelezte, hogy a Stefania Yacht-eg- let új vicecomodora *Adám Károly* a vitorlás és evezős hajó sportját — a díjak majd felére leszállításával — népszerűsíteni törekszik: — a ba- tóni fürdőélet ezidei évadjának a legszobb sikert jósolhatjuk.

Tollfuttában.

A vonat prúszkölve, nagyokat fajva, tompa dűbörgéssel, lassu ütemű zakatolással gördült be a nagy-kanizsai, egy nevezett géopontos állomás hatalmas balléja alá.

A német, francia, horvát, szerb, talian és magyar utazók vidáman ugráltak ki a gyorsan folytítottot kocsiak- szokból s őszinte bizalmassággal testvéries egyetértéssel siettek a „kimenet” felé, mintha csak valami nemzetközi, szabadkőmives-congressusra érkeztek volna mindnyájan.

Közük volt Tisot ur is, a derek francia, ki in illo tem- pore megtette hazánkát Cigány-oroszának, bennünket pedig eleven, törülmeszelt cigány-népnek s a ki Nagy-Kanizsá- ról is mondott annyit, hogy: „igénytelen, rendezetlen, cse- des, kis városka, ahol az emberek olyan szelidek, mint Fran- ciaországban az istenek.”

Es ime: mikor Tisot ur kilépett a flaker-perronra, meg- lépetlen állott meg. A ragyogó fogatok során tul méltos- gosan állott és várt vendégeire a villamos vonat.

A különböző nemzetiségű utasok siettek helyet foglalni a villamos vonaton vagy a bérkocikban, hogy mentül előbb bejussanak a főbbelöközt városba.

Haladtukban bámulatba estek. Tisot ur ara- nyos plajbászával lázas gyorsasággal írt utinaplójába, amint a váratlanul jött impressiók a változó hangulat tarka szí- várványával szöttek be lelkét.

Az állomástól gyönyörű kettős hársfasor között robogtak be a városba a kocsi és ritán sikamlott a villamos vonat. — A „gyalogút” kettős hársfasora között — csakugy nyüzsgött, hullámzott a sétálók tarka sokasága. — Minden száz-lépésny távolban a szemben álló pad-párokon a pihe- nők egy-egy vidáman csevegő csoportja ült. A hársfák sűrű falombjai közül kisebb, nagyobb kalitkák kandikáltak ki, körülropködve az éneklők kedvesen csicsergő seregéből.

Tisot ur el volt ragadtatva. Lelkét, szívét megbűvölte ez a kedves köp. Képrázatnak hitte ezt a hatalmas átala- kulást. Azt hitte, hogy az elyséi mezők paradicsom-kertje- nek délibábjá játszik lelkével. — Amerre haladt, mindenütt ugyanez, a soha meg nem unható paradicsomi kép tarult elő.

Mi ez? Emberek munkája? — vagy az istenek játéka? Az istenien csendes emberek csakugyan elbűvölő kis földi mennyországga varázolták volna ezt az apró városkát?

A tisztaság, a keresetlen csín, az otthoniasság kedves bája ömlött el az egyes házak táján, az utcákon és a liges- tereken. A lombos fák illata, lélekűdítő ényege, madár- zeugés, fülemüle-csattogás töltötte be a város fölött ringó légozslópot.

A bámuló francia, német, talian, szerb, olasz és magyar

szavát, de nem oly édesen, nem oly epedőn, ez már nem szerelmi dal, ez már csatakiáltás. Éles szárnycsattogás szeli át a levegőt, a két vetély- társ, csőrével magásra emelve dülltől toborzókora rohan egymásra, életét tévéh kockára szerelmé- ért. A legyőzött, az sebeivel még megmunkálhat, a győző a szerelmi bér — s a biztos, halál. Mikor már megvívta a nagy csatát, mikor már vetélytársától nem tartva, nyugodtan s szerelme- től ittanan zengi énekét — eléri a győzött tragi- kus végezte. Mert hát ez a legnagyobb gyönyör- rei elzengeti dal felfedezi a királyi madarat örök esküdt ellensége az ember előtt. Az alpesi vidék lakói, a természet ezen szabad fiait, ismerik a ki- rályi madár gyengéit; tudják, hogy az máskor meg nem közelíthető, hogy meghallja a legkisebb neszt s észre veszi még a szem rajta függő te- kintetét is, de ha énekel, akkor szerelmi mámo- rában nem hall és nem lát. Mikor a dűrgés idő kezdődik, a süket fajt ezen örök esküdt ellen- ségeinek vére is felpeszűl s őket pihenni nem hagyja. Napkelte előtt s napnyugtá után min- dennap az erdő sűrűjébe lopódnak, bámulatos ügyességgel megtalálják a helyet, a hová a ki- rályi madár napnyugtakor beszáll, hajnalban el- lesik dalát s megkeresik a fát és az ágat, a me- lyen ül és énekel. Mert az alpesek királya min- dennap ugyanazon ára száll; a vérével kiküz- dött helyet csak vér áran hagyja el. S így ha egy- szer öt éneke ellenségei előtti felfedezte, akkor már gyászos végezte bizton eléri, akkor mondják ellen- ségei gúnyos örömmel: «kakas meg van kötve.»

„Pa' wenn willst am Hahnbalz geh'n
Musst du früh aufsteh'n
Musst du aufsteh'n vor den Tag
Dass du aufsteh'n
Auf den selbigen Platz
Wo der Hahn sein Balz hat.“

Az éj néma esődjébe burkolt kis tanyánk en- nek az egyszerűen szép ottani népdalnak vidám hangjaitól csemetét ugy este 9 óra felé; s szálás hangyókák köröskörül bolyngattak, sóhajtoztak a szokatlan zaj felett, mely azonban csakhamar elműlt, mert a szobába belépő erdőőr, a mi «bőrnadrágos Ganymedes»-ünk mosolygva jelent: «a vadászlegények a raportált megérkeztek». «Jö- jenek be,» kiáltottuk harsány hangon, kíváncsi- lenvél mielőbb hallani, hogy a megkötöttnek jel- zett kakasok megvannak-e? A napbarnította arcu fluk egymás után telépnek s büszke mosolylyal jelentik, hogy az ő kakasuk beszállott. «Akkor tehát rendben van minden» mondá főerdészünk, meg csak egy kis oktatásra van szükség. Erre az egyik vadász elkezdte a kakas-dűrgést a leg- élethűbben utánozni, egy másik társa pedig mu- táta nekünk, hogy hogyan és mikor kell lépni, illetve ugrani, mert csak a dűrgés alatt lehet a madárhoz közelíteni, aztán megpróbáltuk mi is a mikor az ütemekre való ugrálást elsajátítottuk, főerdészünk a korai felkelésre való tekintettel, ugy 11 óra tájban nyugodni küldött bennünket. Pihenésünk azonban nem sokáig tartott. Már éj- féli 1 órakor Hofer András képmása, a mi erdő- őrtük, nagy boosánat-kérések között felkelése

szólított. Fürgén s vidáman ugrottunk fel és készülődünk az utra. — Egy eszéste thea, egy pohárka konyak, egy lágytojás s azután ki- mentünk. Kün a vadászok már egő lámpással kezük- ben készen álltak. Mindegyikükhöz egyet beosztot- tak s azután más más irányban elindultunk.

A hűvös aprisi éjszaka dacára felsőkaható- mat — tekintettel a mel-gűő hegymászásra — vadászom gondjaira bízam, aki lámpásával előtem járva, mutatja az utat a sötét éjszaka- ban. Ennek az utnak az impressióit leirni alig lehet; majd fel, majd le, többnyire keskeny gya- log uton; változó temperatura, az egyik hegy- oldalon teljesen szélcsend, a másikon subogó szele, a harmadikon már a fenyők koronáját megrázkódató északi szél. Itt-ott magános tanya (Hubeu) mellett mégysz el, melyek mindegyikénél láncra kötött apró kopók dugják ki fejüket há- zikójukból s egykedvűen egyszer-kezser fejed csaholnak. Neha hegyszakadéka vezet le utad, a melyben a kristálytiszta hegyipatak zug vé- gig, hűvössé téve a levegőt, áthaladsz a kes- keny-bűrűn s azután mégysz ismét felfelé s tö- vább. Az egész olyan kísérletiesen költő, amely kedelyedet egészen felizgatja, de felelmet nem ébreszt, hanem inkább a természet magasztos egyszerűségével bámulatba ejt s türelmessé tesz. Két órai gyalogolás után vadászom megáll. A lámpást előlja s kabátommal együtt egy ho- korba rejti. A közeledő hajnal előrebocsát egy csekely világos-ágot. Vadászom megfogja keze- met, érzeim, hogy az övé is reszket s növekvő izgatottsággal ugy haladunk most már lassab-

lapok tudósítása, úgy már is kijelentjük, hogy városunk nem fog arra szövetkezni, hogy Győrnek télen jó színháza legyen és mi meg nyáron izzadjunk. Mi is télen szeretünk színházba járni és a nyári idényt teljesen átengednők Győrnek, az önzetlen szövegeseknek.

— **Az elégedetlen pékek.** Pékmestereink minden indoklás nélkül „ukázt” intéztek a közönséghez, melyben tudtják, hogy „eszentul csakis az elarusítók kapnak hat süteményt 10 krajcárért”, míg ellenben a fogyasztó közönség darabonként 2 krajcárt köteles fizetni. Pékjeinket ezen intézkedésre bizonyára azon körülmény indította, hogy a takarmány rendkívül drága és a közönség a marhat is sóskifli vagy vízes zsemlyével fogja etetni. Ha téyleg ezen szempontból történt az árlelemezés, úgy igazán sajnáljuk máhainkat, hogy jobb eleség hiányában pékjeink sültét kell fogyasztaniok. A fogyasztó közönség pedig otthon sültöt teljes kenyert fog majd addig enni, míg pékjeink megpuhulnak és zsemlyéik megkeményülnek.

— **A nagy-kanizsai kath. főgymnasium ifjusága** 1893. évi június hó 7-én szerdán d. u. 5 órakor, a főgymnasium nagytermében a műenék... zene- és szavaltatból záróünnepélyt tart a következő műsorozattal: 1. Tavaszi dal. Marschner Henrikől. Előadja a főgym. énekar. 2. Nyitány. Rossiniól. Előadja a főgym. zenekar. 3. Szavaltat. Előadja Fangler Béla 6. oszt. tan. 4. Bórdal. Előadja a főgym. férfikar. 5. Qui Vive! Galop. Gaustól. Zongorán előadják Saller Aladár 4. és Weissenböck Gy. 5. o. tan. 6. Szavaltat. Előadja: Ländler Jenő 8. osztályu tanuló. 7. Magyar népdalok. Előadja a főgym. énekar. 8. A pályázatok eredményének kihirdetése. 9. Induló Zelleről. Előadja a főgymnasiumi ének- és zenekar.

— **Évzáró vizsgálatok a nagy-kanizsai főgymnasiumban.** Június hó 7-én d. u. az énekiskola és önképzőkör záró ünnepélye. 9-én d. u. tornaversenyek. Június hó 12-én hittani vizsgálatok a 4-7-ik, 13-án pedig az 1-3-ik osztályokban. Június hó 15-én vizsgálat a 7-ik osztályban: magyar, latin, görög, nyelvből, a 6-ik o.: görög, latin, magyar ny. az 5-ik o.: magyar, latin, görög ny. a 4-ik o.: természetrajz, számítás, rajz tantárgyakból. — Június hó 16-án vizsgálat a 4-ik o.: magyar és latin nyelvből, a 3-ik o.: fizikai földrajz, számítás, rajz. A 2-ik o.: magyar és latin ny. Az 1-ső o.: magyar és latin ny. Június 17-én vizsgálat a 7-ik o.: német nyelv, görög-pótló, földrajz. A 6-ik o.: természetrajz, matematika, rajz. Az 5-ik o.: rajz, matematika, természetrajz. A 3-ik o.: történelem, német nyelv. Június hó 18-án vizsgálat a francia ny. és gyorsírásból. Június hó 19-én vizsgálat az 1-ső osztályban: földrajz, számítás, rajz. A 2-ik oszt.: rajz, számítás, földrajz. A 3. osztályban: magyar és latin ny. A 4-ik oszt.: német nyelv, történelem. Június 20-án vizsgálat a 7-ik osztályban: matematika és természet-tanból. A 6-ik osztályban: görög-pótló, német, és történelemből. Az 5-ik osztályban: történelem, német és görög-pótló tantárgyakból. Június hó 22-től 25-ig érettségi vizsgálatok. Június hó 26-tól 27-ig magán vizsgálatok és június hó 29-én pedig: „Te Deum.” Bizonyítvány kiosztás.

— **Bothó Imre.** Egy férfú haláláról értesítenek a lapok, ki szép emlékek él még a kanizsaiak előtt. Öszinte részvétel értesülünk Bothó Imre állami fő-erdőfelügyelő haláláról. A boldogult 70-es éveken fejt képezte a fiatalság azon g rdájának, mely a kanizsai társaságot igazán pezsgővé, mozgalmassá tette. Ő volt megindítója, többekkel együtt annak a mozgalomnak is, mely a társasokört létesítette, s általában társadalmunkban oly szerepet vitt, mely emlékét eltávolítása után is fentartotta, s melyre őt giventalienlik szereleméltóságá különösen hivatottá tette. Gavallér ember volt, buzgó pártolója minden szépnek és nemesnek, s pártfogója az itt megfordult színtársulatoknak. Bizonyos az; hogy mindenki, a kinek alkalmá volt-velő érintkezni megkedvelte az előkelő modorú kedves embert. Ötvenhárom évet élt. Nyugodjék békével. A társasokör gyászának jelölő fekete zászlót tűzött ki. Ezt a kegyeletes megemlékezést azon társulat részéről, melynek ő megalapítója volt, meg is érdemelte.

— **Halálkozás** Hajdu Sándor telekkönyvet-felölő Nagy-Kanizsán mély gyász érte Édes atyja Hajdu Lajos csak nem régebben nyugalomba vonult kir. curiai bíró s hó 1-én 78 éves korában hunyt Budapesten.

— **Jótekönyvecskéra.** Mint értesülünk előkelő oldalról mozgalom indult meg városunkban, hogy a Népkönyha és az „éhező iskolás gyermekek” javára, egy meglepetésben gazdag nagy-zababúnyári mulatság rendeztessék. Üdvözöljük ezen szép irányú mozgalom és ennek kezdeményezőit.

— **Mulatság.** „Az első nagy-kanizsai magyar asztaltársaság” e hó 1-én a „Polgári-Egylet” alsó termében volt kénytelen tavaszi vigalmat megtartani, mert az eső-ide szorította a vendégeket, kik azonban igen jól mulattak a zárt helyiségben is egész reggelig. Az első négyest 22 pár táncolta.

— **A tűzkárosultak javára.** Szerkesztőségünkhez ez ideig a nagy-kanizsai tűzkárosultak javára 24 frt érkezett be, mely összeget e hó 2-án átadtuk Babóchay György polgármester urnak.

— **Táncvigalom.** A tánckedvelő ifjuság vagyis „Köszüth asztaltársaság” május 28-án táncszoruc-kát rendezett a „Polgári-Egylet” kertjében, mely noha igen hűvös volt az idő, elég sok szép leányt vonzott a tánchelyre, hogy a tánckedvelő ifjuságnak meglegyen a kedve, mi meg is volt, mert mindvégig jó hangulat uralkodott a vigalmon.

— **A szerelemnek megfittani nem lehet.** Pumsics János és Vidos József helybeli suhancok égvé a vágytól közös választójukat láthatni Urnója északaján látogatóbámentek hozza, de a konyha ajtaja bezárva volt és a legedesebb szó sem használt ennek kinyitására. De a szerelemnek megfittani nem lehetett, hogy ennek egész hatalmával a két Don Juan be ne törje és össze ne zuzza az ajtót. De a be-lőrök tovább már nem juthattak, mert a leány lármát csapott, mire a szerelemek megugrottak. A leány gazdája Sch. S. Teleky-utcában lakó kereskedő feljelentést tett a rendőrségnél, melynek könnyű volt a suhancokat kézrekeríteni, mert a leány ismeri őket, mielő könnyen következtethető, hogy nem először látta éjjeli látogatóit.

CSARNOK

Örtüzek.

Este van!

Ma ismét csatanap volt. Dörgött az ágyu, süvített az ón, trombitáktól hangzott a lég. Vér csordult ki ismét soknak szívéből... sok haldokló lepi a csatatér. Sóbajok lebbentek el a hűlő ajkáról, melyeknek mindenike csak a hazát éltette. — Hazájaért, szabadságaért outa vért a magyar, honszeretet pezsgett ereikben, ez sarkalta őket világot rengető tetteik elkövetésére. Nem remegett... nem reszketett senki, bátran néztek szembe a halállal... — a haldoklónak végső sóhaja nem volt egyéb: „Hazám, szegény magyar hazám!” — Az Isten megáztatta a szegény magyar hazát, újabb erőt öntött lankadni kezdő ereibe harc-osainak. Győzött a magyar... egy diadal ismét több dicsőíti a harcias magyar népet.

A halottakat eltakarították a magyarság a sík mezőn léd fel taborát. Sűrű kőd borong a tájon, mintha az Isten is megokolta volna már a sok vérontást s látni sem akarná a vérmezőt.

Hah! milyen lehetett? milyen borzasztó lehetett is az! Hiába tekint az ember szerteszét, mindenütt temető, mindenütt halottak borítják a mezőt, haldoklók hörögnek közelben — távolban. A mezők, melyeken vígan furulyázza leggelte nyáját a pásztor, véresövel vannak megöntözve s még se nő rajtuk a fü... összetiporva a vetés, melyből annyi áldást remélt a földműves... minden kopár, kietlen pusztaság. Talán a madár se talál biztos menedéket többé s kiköltözik, mint Aquileja ostrománai a fiait csőrében hordó golya...

Es mégis, mégis tamadtak harc-osaink, kik e pusztaság védésére ragadtak tegyvert... mintha egy elhulltával kettő támadott volna fel, sűrűen azaporodtak az egyrészt fogó seregek... Ah, de mit beszéltek erről... a mai kor elkényeztetett gyermeke talán ezt meg sem érti többé!

Sötét van mindenütt. A bámeszködő hold a csillagok nem ragyognak.

Örtüzek lobognak a táren mindenütt, s körötlük sötét alakok mozognak.

Az egyik örtüz mellett huszárok telepédtek le s vígan beszélgetve melengetéik tagjaikat. — Kalandos éleütkből egy-egy építődöt mondott el valamelyik s azon nagyokat nevet a többi... szinte felejtik, hogy szomorkodniok kellene inkább.

De mért is szomorkodnának ők?... hisz ott ül mellettük egy bajtársuk, ki eléggé búsul helyettük is. Köpenye a földre van terítve, fejalnakaoda van téve a nyereg, ezen könyökölve bámul a tűzbe s mély sóhajtásával vegyíti társainak vig csevegését.

Társai nem bántják, tudják mi baja; — nem vigasztalják... hiába is volna az... Az ő szívéből nem lehet oly könnyen kiirtani a bűt, — a maró bánatot. — Hagyják, hadd tépelődjék szegény, míg önlelkében meg nem vigasztalódik.

Ő pedig csak búsul, bámul tovább s mintha emlékezete a mult ködébe szárnyalna vissza, — mereng. — Talán ezeket forgatja azyában:

„Eljöttem... elszóltított a vész. Midőn az utcán sorban állottunk már, odajött hozzám Rózsai, — nyakamba, borút, vallamra hajta fejét s zokogott...

— Itt a kendő — mondá, aztán kebléből ki-varratos zsebkendőt véve elő — tedd el... emlékezz reám. Ha el kell szakadnunk egymástól, legyen ez emléke szerelmüknök... s ha majd talán — mit ne adjon az ég — a golyózápor közt megszebesülz s roskadó tagjaid mar nem tartanak lenn bajtársid sorában, — vedd elő e zsebkendőt s ezzel kötd be sebedet. Ha nem apóthatlak én, gatolja meg véred hullását ez; mert hisz még nagy szüksége van rád ezután is a hazának.

A vezényzős elhangzott, megperdüt a dob.. Rózsinnak el kelle valnia tőlem.

Haj! mint fajt a szívem, hogy el kelle vesztenem, de a lelkesülés kissé csillapítá fájdalmamat. Rózsai folyton kísért bennünke' könyező szemével, míg csak el nem tűntünk előle.

— Hahaha! — tört ki néhány huszár, ki egyik társa kalandját hallgáta.

— Pityergett a kis cica, midőn keblemre vontam...

— De huszár létedre csak... szólt a másik, de a harmadik félbeszakítá:

— Csak nem hagytaél fel az atakkal?
— De nem ám — felelt a kalandozó.
— Megesókolád!?
— De meg ám, csak úgy cuppant.
— No se baj — szólt a másik.
— Kapott az már többet is — vélekedék a harmadik.

A bús huszár némán bámulta őket, nem gondolható el, miről beszélnek. De mi gondja is lett volna rá.

Eleg nagy gond égeté szívet s szomorú arc-cál folytató elmélkedését:

Nemsokára aztán ismét visszakerülénk falunk határára.

A sík mezőn tábort ütünk, mert bizony már öreg este volt s aztán a táju körül s a faluban volt a német is. Az nap már nem lehet elüzni.

Mit tegyek most? — gondolkoztam sokáig, — itt az alkalom, hogy Rózsit ismét meglássam. Szívem örült, hogy közelebe jöhettem s most ismét eltávoloztak, tán a nélkül, hogy csak láthatnám is. Nem, ez így nem volna jó.

Mért nevezik huszároak a huszári? kérdezém önmagamtól, mintha dorgálni akarnám magamat. Hopp! egy... kettő... Megvolt a tervem.

Bajtársamra biztam loyamat s megindulék a falu felé.

Sűrű kőd borongott a tájon s egy pár lépésnyírl már nem láthattuk egymást.

Gyalog indultam, hogy könnyebben beszök-hessék a faluba. Gyors léptekkel, gyakran szaládvá haladtam.

Tudtam, hogy a tábort elhagynom nagy bűn reám nézve, de hisz huszárok bajtársim is — gondolám — esetleg csak kimentenek s meg hisz-ugy is visszatérek nemsokára.

Ugy lángolt a szívem... örültem s keblemet folyton valami megnevezhetetlen érzés szorítá, mely nem engedte, hogy lassítsam lépteimet.

Gyorsan vittek faramt lábaim, de emlékeztem megelőzött... már rég ott valék a kis szobában Rózsaim keblén...

Köd volt..... az őrszemeket könnyen kike-rülém.

Beértem a faluba.
Sötét volt ott minden, csak egy-egy szűk ablakon lüvelt ki egy kis mécsvilág, vörössárga szalagot festve a ködben.
Itt ott hallani lehetett — az osztrák katonák furcsa, vontatott énekét.
Elértem Róziéknig.
Ekkor épen valami két-három sváb jött az utcán. Részegek voltak, mint a csap, dölöngtek erre-arra egymást támogatva s „jubuj-gatva.”
Bevonultam a kapu alá, nem akaram bántani őket, nem akaram lármát űni s meg hiszen nem is lett volna dicsőség ily lumpokat elverni.
Eltáborogtak mellettem.
Ismét kijöttem a kapu alól... odaopódoztam az ablakhoz...
Egek ura!... mit láttam!... Róziát osztrák tisztnek az ölében.
Nem gondoltam ekkor már semmivel... berohantam a kapun... berugtam az ajtót s ott teremtem a szobában...
Rózinak nem volt egy pillanatnyi ideje sem arra, hogy elbámuljon... — szégyenülten szökött el a tiszt öléből.
En a tiszt felé rohantam.
— Du ungarischer Hund!... szólott haragos pillantást vetve rám a tiszt.
— Mit mondtál?... — kiálték s megakartam ragadni.
A tiszt hevesen rántotta ki kardját... én is kardot rántottam... s kiűtem az övet kezéből... több darabba törve, csörömpölve repült szét a szobában.
Ezzel megragadtam a torkát s letportam a földre.
— Nem öllek meg; látjuk még egymást. Feleresztém... futott, merre csak látott.
Rózi odarohant hozzám... megakart ölelni.
— Eredj előlem — kiálték — s ellökém magamtól.
Gyorsan távoztam.
A tisztnek első dolga volt a boszu. Szaladt házáról házára összebitorozani néhány társat, kikkel meg is jelent a kapunál.
Midőn kiléptem... részeg társaival felém rohant... de egyet — kettőt a bor döntött porba, a többit elriasztam egy-két vágással én, aztán nagy sebtlen siettem vissza a táborba.

Már éjjel után jár az idő, midőn visszaértem. Ledülttem köpenyemre a pislogó őrüz mellé s némán, szólanul bámultam a vörös zsarútnok közé, míg fájó szívemben a legkínosabb érzelmek küzdöttek egymással.
... Ott volt, láttam, saját két szememmel láttam, midőn ölében ült, feje a tiszt keblén pihent s ajkán oly édes, oly esábitó mosoly játszadozott... átöleltek egymást... — Talán megsált volna!... tán elfeledett?... engem, kinek szívében minden fájó érzelmeket csak az utána való vágy szült... engem, ki mindig csak róla elmélkedtem, gondolkodtam... engem, ki az ágyudörgés, puskaropogás, kardesörgés között, a csatazajban is csak szerelmemtől lelkesítve vívtam, küzdtem a pusztító halállal... Megsált? Nem, azt nem bihetem... hisz, mikor haragos, dühös tekintetemet feleje fordítam... mikor már épen mindkettőjük életét akarom kioltani, felem rohant — meg akart ölelni... Tán még is szeret... vagy mindez tán csak képmutatás lett volna?... Nem hiszem... de ha mégis úgy volna... akkor... há! akkor meg fog halni... meg... e karddal döltöm át, mely kísérőm volt a harcban, a csatában... melylyel annyi ellenvert ontottam ki már... hádd oltsam ki galád életét is ezzel...
Csak néztem a tűzbe hosszasan...
Körülfőttem horkoltak társaim... távolról hómályosan pislogtak az őrüzek a kódca át.
Sokáig tűnődtem, míg végre elnyomott az álom.
Elszenderültem, de alig szundithaték el, már megfuták a trombitát.
Talpra ugortunk... lovainkhoz láttunk.
A kód oszlani kezdett már; keletről hajnal fény piroslott.
Egy óra múlva együtt állt a sereg.
Nagy dobszóval, trombita-harsogással közeledtünk a falu felé.
Mozogtak a falu körül már az osztrákok is, de váratlan támadásunkra zavaros tömeggé olvadt seregük... Csakugy pózálógtak ott, mint a legyek a kidobott húsdarabon, de nem tudtak előre mozogni.

Mire közelükbe értünk... nagy nehezen mégis eltűnt szemüktől a mámor.
— Sűrű sortűzeléssel fogadtak bennünket s az előttünk haladó honvédeké.
— Tűzeltek, de hiába... fegyverük nekünk nem sokat ártott. Közülök, ki kilótt fegyverét, egész rakás embert döntött halomra... saját bajtársi közül... de kilótt önjá rajtnak nem fogott.
Gyorsan haladtunk előre.
Ők is haladtak... a falu felé.

— Midőn kardéle került a sor, — ők is vitézül védtek magukat... minden talpalattnyi tért vérünk hullatásával kellett bevennünk. De mit tehettek mi ellennünk... győztünk. Csak kevés menekülhetett közülök... a többiek ott feküdtek a téren haldokolva... nyugve, — vagy teljesen dermedten, nyugodtan... meghalva.
— Midőn a faút bevettük... szágultam Róziék felé, a falu másik végére.
Alig értem a ház közelébe, a házból erős sikoltás hallatszott... egy német tiszt rohant ki azután a kapun... Felismerem...
— Megáll!... kiálték réá dühömben.
Menekülni akart... de kétábu paripája nem volt képes előlem elhordani
— Melleje rugtatam... leje emelém kardomat, hogy reá mérjem a halált.

— Nem, nem öllek meg nyomorult — szoltam hozzá megvető hangon — eredi!... hord el bórödel, tanuld meg tisztelni a magyart...
Eldfordultam tőle. Leszálltam: lovamat a kapu-főllához kötöttem s bementem...
— Jóságos Isten — kiálték fel fájdalmasan. Róziát láttam.
Nem volt oly nyájas, oly mosolygó, mint mikor a tiszt ölében ült... halvány volt az arca, mint a lilium... — haja kuszáltan fonta körül tagjait... ott feküdt a szoba közepén meghalva, szivéből patakzott a vér...
Ódalépiek hozzá... ráborultam... Huszár vagyok, de sítam. Sirtam, patakként peregtek alá égető könyeim
Aztán felugrottam s elfordulék tőle... de nem tudtam megállni, hogy az ajtóól még egy pillantást ne vessék reá. Visszatekintettem...
Akkor vettem csak észre, hogy a padlóra e szavak voltak mázolja:
„Házam, teérred áldoztam étel, becsületet!...
Megállj, te átkozott! te ölted meg őt, de megbosszulom ezt; — ordítottam s elrohantam.

— Tégy a tűzre te kölyök! — kiálta ekkor egyik huszár a tűz mellől.
Egy ujoncz lépett oda s fát rakott a hamvadni kezdő pislogó tűzre.
A tűz újra lobogni kezdett.
— Ejl de sokat sóhajtozol, szólott az előbbi a búslakodóhoz.

Ez némán bámolt rája, mintha álomból riadt volna fel... mintha csak úgy képzelné, hogy valaki megszólalt körülötte.
— Meghalt — suttogá azután keservesen...
— De, ha te haltál volna meg, sóhajtoznék-e éretted ő?...
Nem várt feleletet, hanem folytató:
— Te sem bú-szúnál ha megtudnád...
— Mit?...
— Mily nagy tettek után bunyt el ez az ifju leány...

— Nagy tettek után... megbecstelenítve...
— Ejl hogy mersz te ilyet kieresztani a szádon?...
— A tiszt...
— Csak eszököz volt kezében... Tőle tudott meg mindent... szándékukat, céljukat... Lerészegíteteté seregük legjobb harcosait s mig mindnyájan aludtak vagy mámorosan fekdütek... felebrészté a falu népét... lövenyt tömetett a katonák puskaiba... s tán azt hiszed ily nem neki köszönhetünk mindent... nem neki adhatunk halált, hogy ama — hozzánk mérten — óriási sereget tönkre tettük... elriasztottuk... legyőztük!...

— Neki mindent — sóhajtá, aztán haragra gerjedve kiálta fel: És halálát nem bosszulhatom meg gyilkosan.
— Meg van bosszulva már... a tiszt keményen lakolt — mondta a huszár.
A másik akaratlanul emelé szemeit az égre s meghattottan rebegé:
— Oh! hála néked, te nagy Isten, hogy azt megengeded... Igy nem kell pirulnom hát ezért, de előttem, kedvesem szőgyennel sütöm le szememet a földre, melyben drága hamvaid már pihennek... Érzem, hogy méltatlanul sértettelek meg... mert nagy tetteldel bebizonyítad, hogy hozzám s hazámhoz hű maradtál... — Iparokodunk kell nyomdokodon... küzdünk hősiesszen a harc mezején... Ime a példa reá: hogy védje hazáját a honleány.

— Aztán megvigasztalódom hajtá le fejét kemény nyergére s annyi álmatlan éj után, leike is pihenni tért téstével együtt.
— Ihenni tért, hogy később elég ereje legyen vitézül halni meg.
Társa némán bámolt reá... mig el nem szedterült.
A többiek is ott aludtak a tűz körül.
Az őrüzek pedig csak lobogtak tovább...
Ulrich Nándor.

Közgazdaság.

— A Magyar-Francia biztosító részvénytársaság Beniczky Ferencz ur ö Nagyméltósága elnöklete alatt folyó evi május hó 26 án tartotta meg rendes közgyűlését. Az előterjesztett igazgatósági jelentésből a következő figyelemre méltó adatokat idézzük: A tűzbiztosítási üzletben a díj és illetékbevételek 3,563,935 frtot, és a jégbiztosítási üzletben 536,183 frtot a balceszbiztosítási üzletben 63,956 frtot és az életbiztosítási üzletben 760,842 frtot tettek az összes díjbevétel volt 4,924,916 forint. Valamennyi agozabtan kiadaltott, mint visszontbiztosítási díj: 1,465,783 frt; karokért fizetett a tűzbiztosítási üzletben 1,756,985 frt, a jégbiztosítási üzletben 445,345 frt, a balceszbiztosítási üzletben 21,568 frt, az életbiztosítási üzletben 169,776 frt, összesen 2,393,365 frt. A társaság bevételei az intézeti házak jövedelméből kamatokból, az értékpapírok nyereségeiből és különféle jövedelmekből 246,541 frtot tettek ki, az intézést tartalékainak összege 5,248,293 frtra emelkedett. A díjkötelezvény-tárca 7,992,839 frtot tartalmaz. Az életbiztosítások tőkékben és járadékokban 19,288,924 frtot képviselnek. A társaság fennállása óta több mint 57 millió frt kártérítést fizetett ki készpénzben. A 100,539 frtot levő nyereségből osztalék nem adatik, hanem 34,565 frt a túlozástáji díjtarifaéknak 750,000 frtra való felemelésére, 10,091 frt az irodai berendezés és felszerelészámilának 40,000 frtról 30,000 frtra való csökkentésére, 30,000 frt a tartalékotéknak 170,000 frtről 200,000 frtra való emelésére fordítottak, 25, 984 frt pedig új számlára vitétik át: A társaság biztosítási alapjai 6,808,741 frt 37 krt, tesznek ki. A közgyűlés elé terjesztett jelentésből és zárszámadásokból megelégedéssel konstatajuk, hogy ezen hazai intézet üzlete folyton örövendesen fejlődik. Örömmel üdvözöljük továbbá az új igazgatóság jelentésének azon részét, melyben kifejti, hogy üzletvezetésének feladataul tűzte ki, hogy a Magyar-Francia biztosító-részvénytársaság széleskörű összekötéseit s mindenkor bevált ügynöki hálózatát folyton fejleszve, a biztosítás eszméjét hazánkban terjessze és a biztosító közönség szükségleteinek méltányos érzékeny és szolid eljárással mindenkor megfeleljen.
Ezen cél elérésére a társaság minden erejét kizárólag a belföldi tűz- és jégbiztosítási üzletre fogja összpontosítani. Eppen az elmúlt hetekben az ország minden részében pusztított tüzvések igazolják ezen programnak helyességét, új bizonyosságát adva vannak hogy a tűzbiztosítás hazai közönségünk részére valódi életzségséglet. A viszonyok helyes felismerésének és valóban hazafias gondolkozásmódnak adja tanujelét a Magyar-Francia biztosító részvénytársaság igazgatósága, midőn üzletvezetésének utolsó célja gyanánt maga elé tűzte, hogy hazánk minden polgára, ha feje fölött megkondul a vészharang, a borzúsó szerencsétlenség közepette azon megnyugvásra támaszkodhassék, hogy a biztosítási költségve megmenti őt az anyagi tönkretüdtől, a köldusbottól, az alamizsnától.

Szerkesztői üzenetek.

H. E. Nyilatkozatának igen erős személyes éle van, — csakis a „Nyilattérben” volna közölhető.

Felelős szerkesztő:

Dr. LÓKE EMIL

Laptulajdonos és kiadó:

Fischel Fülöp

Nyílttér.*)

Egész selyem, mintánott Foulardokat (mintegy 450 különböző fajban) méterenként 85 krtól 3 ft 65 krig — valamint fekete, fehér s színes selyemszövetek 45 krtól 11 ft 65 krig szállít — sima, kockás, csikos, virágos, damasztolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér- és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postafordulóval küldetnek. — Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (2)

BREUER BERTA

Bánok-Szt.-György,

Dr. ROBITSCHKEK SAMU orvos

Rohonc

(876) **jegyesek.**

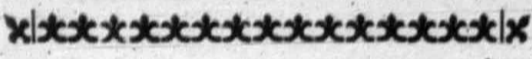
HIRDETÉSEK.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedőrzés, csúsz, köszvény, hátfájdalmak, és meghűlések ellen a világ minden részén el van terjedve és kitűnő hatása által 232

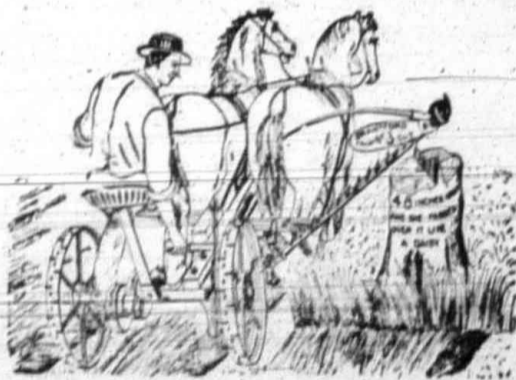
a legjobb

házi- és kórházi hírnevét elnyerte. A valódi Horgony-Pain-Expeller majdnem minden gyógyszer-tárban — kapható 40 kros, 70 kros, és 1 ft 2) kros-üvegekben és így a legolcsóbb házi- és kórházi.

KOTZÓ PÁL
GÉPÉSZMÉRNŐK

Budapest, Üllői-út 18. sz. alatt.

— Ajánl 2^{1/2}, 3, 3^{1/2}, és 4 lóerejű

SZÖGES CSEPLŐKÉSZLETEKET,

(389) továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű

sines gözcséplőkészleteket,

hosszu szalmazókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpabéjazóval és választóhengerral.

Fa- és szénfűtésű és eredeti szalmafüstő gőzmozgonyokat.

Továbbá **H. GARRETT & NONS** felülmúlhatatlan 40 % tüzelőanyag megtakarító.

COMPOUND gőzmozgonyokat

legjobbnak elismert **brandtfordi** működő amerikai kéveköte aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt I vagy 2 ló belógására alkalmazható kombinált rúddal. **Sorvető és szóróvető gépeket** és mindenféle egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!

* Az e rovatban közöltékkért nem vállal magára felelősséget a szerk.

Legjobb védőszer járványos betegségek ellen!

Előmozdítja az emésztést.

A köhögést legért enyhíti.

Olcsó árak.

Leírások ingyen.

Főraktár: Budapest, V., Lipót-körut 21/a.

Igazgatóság: Radein-lürdőben. (Styria.)

Képviselőt Nagy-Kanizsán:

ABEL ALAJOS urnál.

KLYTHIA ZSIR HAJPOR

a bőr szépítésére és simosítására, legelőkelőbb öltözők, bál és társalgó hajpor, fehér, rózsaszín, és sárga — vegyileg analízis és ajánlva Dr. Pohl J. J. cs. kir. tanár által Bécsben.

Elismert levelek következő urnóktól:

- Wolter Karolina, cs. kir. udv. zsinórú Bécs.
- Beeth Lola, cs. kir. udv. opera énekeső Bécs.
- Schinger Antonia, cs. kir. opera énekeső Bécs.
- Fálmay Ilka, zsinórú a cs. kir. szab. színháznál Bécsben.
- Odlion Helena, zsinórú a német népszínháznál Bécsben.
- van Dyck Ernő cs. kir. udv. opera énekes Bécsben, stb.

Egy doboz ára 1 /rt 20 kr.,

Utánvétellel vagy az összeg előleges beküldése után küldetik.

Kapható a legtöbb illatszert-, gyógyszer kereskedésben és gyógyszerárban.

Tausig Gottlieb

Hurom öltözők szappan és illatszert-árak. Főraktár: BÉCS, L. Wollzeile 3.

Hirdetések

felvételnek

Fischel Fülöp

könyvkereskedésében.

Nagy-Kanizsán.

Nékülözhetlen minden háztartásban a Kathreiner-fele Kneipp malata kávé

261 — **rendes kávé ízével.** — 52—

Azon elérhetetlen előnyt nyújtja, hogy a pót-kávé mellőzhető, valamint az ártalmas Mexia kávé használatát pótolja; a malata kávéval **ízletesebb, — egészségesebb és izletesebb** kávé készíthető. — Felülmúlhatlan mint pótlik a kávéhoz.

Igen ajánlható nőknek, gyermek- és betegnek.

Utánzásoktól óvakodjunk!

Mindenütt kapható. 1/2 kilo 25 kr.

Seb. Kneipp

MEGHIVÓ.

A Letenyei Takarékpénztár Részvénytársaság f. évi június hó 25-én, d. e. 10 órakor Letenyén, az intézet helyiségeiben

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLEST

tart, melyre a t. részvényeseket tisztelettel meghívja

az igazgatóság.

T Á R G Y:

Az elhalálozás folytán üresedésbe jött igazgatósági alelnöki állásnak s az esetleg megüresedhető egy igazgatósági tagsági helynek választás utján leendő betöltése,

Wasmuth
tyukszemgyűrű
 az órában.

3x24 óra alatt el-
 távolít minden
 TYUKSZEMET.

Egy óra ára 60
 kr., vidékre 80 kr. be-
 küldése mellett bér-
 mentve küldetik. Ma-
 gyarországi főraktár: Budapest, Király-utca
 12. Török József gyógyszerháza.

Kapható Nagy-Kanizsán:
Rosenfeld Adolfnál. 370

A

Nagy-Kanizsai Takarékpénztár

Részvény-Társaság

részéről ezennel közhírré tétetik, miként a nála betét-
 ként elhelyezve levő tőkék után — a kamatláb

1893. évi július hó elsejétől

kezdve 4°/100-tólira szállittatik le.

Az igazgatóság.

Sarg Glycerin különlegességek. Feltalálása és Sarg F. A. által áruba bo-
 csátása óta hasz-
 nálatban van O Felsége a királynéknál s a legfelsőbb uralko-
 dó háts több tagjainál, valamint más külföldi fejedelmi
 tagoknál. Ajánlva van: báró Liebig tanár, Hebra tandr,
 Zeissl s Scherzer udvari tanácsos stb. által, továbbá Tho-
 mas bécsi udvari fogorvos és Meister gothai udvari fog-
 orvos részéről s többektől.

Clycerin szappan kapható papírban, dobozban
 deszkacsomagban, vagy dara
 bonkint.

Méz-Clycerin szappan dobozokban.

Folyékony-Clycerin szappan üvegekben

Toillete-carból-clycerin szappan.

Encalyptus-glycerin szappan.

Clycoblazol (hajnövekedést előmozdító szer.)

China-glycerin-kenőcs. — Glycerin
 crém. — Toilette glycerin stb. stb.

Kalodont egészségügyi hatóságilag megvizsgált
 Glycerin-fog-krém.

Sarg F. A. Ha és társa es és kir. udv. szállítók
 Bécsben.

Raktár: Nagy-Kanizsán, Schwarz és Tauber, Rosenfeld Adolf
 Strem és Klein, Marton és Huber és Prager Béla gyógy-
 szerház urnál. 226

Schlick

-féle vasöntöde és gépgyár
 részvénytársaság
BUDAPESTEN.

Gyár és irodák: VI. KERÜLET, KÜLSŐ VÁCZI UT.
 Városi iroda és raktár: PODMANICZKY-UTCZA 14. — Fiókraktár:
 303 KEREPESEI-UT 77.

Gőz- és járgánycséplő-készületek

számos első díjakkal kitüntetett
 szab. Schlick-féle 2 és 3 vasú ekék
 mélyítő- és egytetemes acél-ekék,
 eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle
 egyvasú ekék, talajmivelő-eszközök,
 valamint Schlick-féle szab. Haladás sorbavetőgépek

Takarmánykészítő gépek, darálók, őrlőmalmok és
 mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kőve-
 kötő és marokrakó arató-gépek és fűkaszázó gépek
 szállittató mezél vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak. — Árjegyzékek ingyen és bérmentve. —

KÖLCSÖN.

Vidéki vállalatok részvényeire s
 mindennemű törvényszerű értékpapírokra
 és sorsjegyekre lehetőleg
 az árfolyam teljes értékéig
 valamint arany- és ékszer tárgyakra
 a legmagasabb összegig mérsékelt kamat
 és discretio mellett. (363)

A visszafizetés tetszésszerű részletek
 ben teljesíthető.

Krátky J.

report-üzleti irodája
BUDAPESTEN,
 VII., Rottenbiller-utca 12. sz.

Vidéki megbízásokra a pénz postafor-
 dultával küldetik.

Táncziskola megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint f
 évi június hó 9-én a „Polgári-Egylet” nagy dísztermében

TÁNCZISKOLÁT

nyitok, melyben résztvevő tanítványaim a mostani összes-kör- és társas
 tánczokra; továbbá azon 6—12 éves tanítványaim, a kik alkalmasak lesz-
 nek, többféle műtánczokra is a 24 darab legújabb műtánczokból betanít-
 tatnak. — Nagy gondot fordítok a t. tanítványaim testtartására és az
 illemszabályok elajátítására.

Tanítási időny 6 hét.

Kívánatra különórákat is adok.

Gyors tanításban 11, vagy 8 nap alatt, szükség esetén, vagyis kívánatra 48 óra alatt is
 képes vagyok betanítani rendez kör és társas tánczokra.

Tandíj egy óra 6 forint, ismétlők részére 4 forint

Tanítás ideje: 5-től 7-ig kisebb zarár colonn, 7-től 9-ig felnőttek számára. Beiratkozni
 lehet naponta **Fischer Fülöp** könyvkereskedésében N.-Kanizsán. Kisebb közös gyá-
 korlatok naponta 9—11 ig, 3-szor hetenként nagy közös gyakorlat a m.: szombaton
 a keresk. ifjuság, vasárnap az iparos ifjuság részére és szerdán nagy közös gyá-
 korlat, 8—12 óráig. — Zenedíj: kisebb-közös gyakorlatokon 20 kr., nagyobb közös gyá-
 korlatokon 30 kr. Az első közös gyakorlat f. hó 10-én azaz szombaton tartatik meg.

Szíves pártfogásért tisztelettel esedez

MAJOR FARKAS
 illem-, szalon- és ballet-táncztanító.

Végeladás!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására juttatni, hogy Nagy-Kanizsán a város há-
rosház-utczában levő

üveg- és porcellán-kereskedésemmel

végleg felhagyok, miért is Nagy-Kanizsa város tanácsának 4222-93. sz. a. kiadott engedélye alapján rövid időn át

végeladást tartok!

Üzletemben ennek folytán porcellán és üvegaruk, tükrök, keretek, álló- és függő-lámpák és minden a szakmába vágó tárgyak a legszebb kivitelben jóval a gyári árakon alól el fognak adatni. — Tömeges látogatásért esedezik

Nagy-Kanizsán, 1893. május hó 18-án.

SCHIFFER VILMOS FIA.

Legyünk elővigyázatosak a „ZACHERLIN“ vásárlásánál.

Vevő: ... Nyitott rovarport nem fogadok el, hisz „Zacherlint“ kértem! ... Ezen különlegességet joggal dicsérik a leghathatósabb irtó szerek mindenféle rovar ellen, és azért csakis: egy lepecsételt üveget »ZACHERLIN« felirással fogadhatok el!

Ára: 15 kr., 30 kr., 50 kr. és 1 frt.

Kapható:

Nagy-Kanizsán
Fesselhofer József,
Strém és Klein,
Pretzlmaier és Deutsch
ifj. Rosenberg Miksa,
Schwarz és Tauber,
Neu és Klein,
Armuth Náthán,
ifj. Fischer Ferencz,
Marton és Huber,
Rosenfeld Adolf és Fia.

Csáktornyan

Strahna Testvérek,
Graner,
Heinrich Miksa,
özv. Göncz L. győgyész.

Csurgón:

Fried Albert,
Kreislér Géza,
Schwarz Béla.

Keszthelyen:

Laskay Ernő,
Wunsch Ferencz,
Oszmán Pál,
Márton Mór,
Ágoston Zsigmond,
Schleißer A.

Zala-Egerszegén:

Kaszter Sándor,
Rosenthal S.
Hubinszky Adolf,
özv. dr. Unger,
Gyarmaty Vilmos,
Weiss Jónás utóda,
Rechnitzer M. és társa.

Marczalliban:

Kopár Jenőnél.

Periákon:

Sosterics Pál,
és Kramarics Viktorná.

Szerkesztőség:

Fő-utca Ollopház.

Ide intézendő a lap szellemi részére
vonatkozó minden közlemény.Bármentetlen levelek csak ismert kezek
ből fogadhatók el.

Késziratok nem küldetnek vissza.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu hetilap.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankegyesület, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-azövetkezet és a letenyei takarékpénztár hivatalos közlönye.

Kiadóhivatal:

Városház-épület Fischel Fülöp könyvkereskedés.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 10 korona (3 ft.)
Félévre 5 korona (2 50)
Negyedévre 2 korona 50 fillér (1.25)

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyilttár petítőra 10 kr.

Előfizetések, valamint a hirdetésekre vonatkozó Fischel Fülöp könyvkereskedésébe intézendők.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: vasárnap.

Tudományos és gyakorlati pályák.

(h.) E hó végével országszerte bezáratik az iskolai tanév. A tanulóereg elszéled, hogy a szülői ház körében a szorgalommal vagy akár a nélkül is eltöltött esztendő után két hónapi pihenőt tartson, — hogy azután friss erővel lásson ismét hozzá mindazon ismeretek elsajátításához, melyek jövőendő boldogságának előmozdítására szükségesek, hogy azután ezek birtokában pályát választhasson. Helyén valónak látjuk tehát, hogy most szóljunk ama fontos kérdéssről, mely napirenden lesz mindaddig, míg valamiképen ez irányban egészségesebb elvek nem fognak meggyökeresedni e tekintetben is beteg és gyógyulásra igényt tartó társadalmunkban.

Az, a ki figyelemmel kíséri tanügyünk fejlődését, különösen pedig annak viszonyát az egyes társadalmi rétegekhez, az már régóta azon észteletet szereshette, hogy nálunk a tudományos szakpályák iránt, dacára annak, hogy a végcél elérése nagy mértékben meg van nehezítve, még mindig túlságosan nagy az előszeretet, míg az egyszerűbb, kevesebb készütséget igénylő polgári pályától nagy az irtózás. A legtöbb szülő azon gyengeségben szenved, hogy gyermekéről szellemi tehetség tekintetében fölülte jó véleményben van, még akkor is, ha ez a gyermek mindenhez inkább nagyobb hajlammal bír, mint a tanulóhoz, a tanuláshoz való kitaráshoz. Sokszor ha már bizonyossá vált abban,

hogy gyermeke nem tudományos pályára való, sőt a kisebb kvalificációt igénylő alsóbb rendű hivatalnoklás majdani viselésére sincs meg a tehetsége, és jól tudja, hogy az ipari téren hasznos tagjává lehetne az emberi társadalomnak, még akkor is önkényesen a tudományos szakpályára előkészítő iskolába, habár kezébe nyomják minden esztendő végén a nagyon is közszerű vagy silány bizonyítvány alakjában az emlékeztetőt, hogy talán ideje volna a fiút hasznosabb, s inkább plüszikai erejét igénybe vevő foglalkozásra adni. Ez azonban ritka esetekben használ valamit. Az a hiú gondolat, hogy a fiu, bármilyen nyomorúságosan is, de végre mégis diplomás emberré lesz, két hónap alatt elfeledteteti a bizonyítvány által előidézett kellemetlen benyomást, s a fiut, ki rendkívül jól érzi magát a kedvesen megsokított téltenségben, s előre érti, hogy az új iskolai év alatt ezt ismét folytathatja, újra feladja az iskolába, s az édes mama, ki szentül meg van győződve róla, hogy a rossz bizonyítvány nem annyira az ő kedves fia hanyagságának, hanem tanárai kegyetlenségének következménye, abban bizik, hogy majd a legközelebbi bizonyítvány jobb lesz.

Ez az irány társadalmunkban határozottan beteges. Minden becsülettel végzett munka tisztességes, s a ki ezt nem vallja, az vagy nyégle, vagy tudatlan, vagy végre nincs kellő érzéke az iránt, a mi az embert valóban nemessé teszi. A ki még ma

napság is az ipari foglalkozást lealázónak tartja (és fájdalom ilyenek vannak igen sokan, nemcsak a társadalom műveltebb rétegeiben, hanem az alsóbb rétegekben is) az nem fogja fel a haladó kor követelményét, és emberi értéke, érzülete és gondolkodásáról nagy szegénységi bizonyítványt állít ki. — De mikor azt látjuk, hogy mily nagy számmal tödülnek hajlammal és hivatással, tehetséggel nem bírók az értelmiségi pályákra előkészítő iskolába, és mikor már visszatérni nem lehet, keserű csatlattásoknak vannak kitéve, — meggyőződhetünk arról, hogy a tisztességes polgári foglalkozásokat nálunk igen kerüljük, a tisztességes iparoságot kevésbé becsüljük, habár a kormány gondoskodása évek óta már od irányul, hogy jobb előkészültséggel, nagyobb értelmiséggel bíró elemeket juttasson a magyar iparos világnak.

A szellemiek utáni törekvést nem lehet és nem szabad kárhóztatni, s e tekintetben korlátokat szabni az egyéni szabadságnak, az egyéni szabad elhatározásnak nem jogosult dolog.

De a hol egy betegség gyógyításáról van szó, ott figyelmeztetni kell a társadalmat mentül gyakrabban a kóros állapotra, mely a nemzet sok érdekét sérti, anyagi haladásában gátolja, némely foglalkozási nemeket túlságosan dédelget az egészséges fejlődés és haladás rovására, sok haszontalan üres fejű, üres szívű és gyöngye erkölcsű embert állít oda, a hová nem való, a hol bitorló, rovására az érdemeseb-

A „ZALA“ tárcája.

Benedicite!

— A „ZALA“ eredeti tárcája. —

A kolostor nagy csengettyűje átható, csengő hangjával berezgette a hosszú, keresztül-át húzó boltíves folyosók minden zegét, zugát.

Itt is, ott is egy-egy cellaajtó nyirkosága vegyült a kis harang csengetésébe. Azután hallani lehetett a závarok csatánását s a hosszú folyosók fekete kámszás, néma alakok haladtak vagy inkább surrantak a lépcsőház felé. Derekat az asketizmus symboluma: durván font fehér kötéll övezte, melyről hatalmas „olvasó“ függött le a világ-szalvator részöl jöttök alkjával.

A lépcsőház közepén az egész fal magasságában a természetet hűen utánzó keresztfa állott, szintén a Megváltó életnagyságu szobor-alkjával, a „consummatus est“ tragikus pillanatában, mikor a sebekből vérző isten-ember lehajtja fejét s a nagy-lelkek szent, emberföltötti nyugalmának gloria-fényében megdicsőülve, meghal elveit. A lépcsőfokokon lehurranó szerzetesek mindegyike térdre borul a világmezeváltás tragikumának e végső és legfontosabb jelenete előtt.

Földig borulva keresztet vetnek és ajkuk között morzsolják az imát, melynek csak kezdő szava roppan el kissé hangosabban egyik-egyik ajkáról:

— Benedicite.....

A földszinti refectorium behéz tölgysfa-ajtaja föl-föltáru s egy-egy nyugodt, mosolygó képi szerzetes lépeget be. Szemükben nincs egyetlen sugár, arcukon egyetlen megrezzenő vonás, ami csak sejtetne is valamit a szív mélyébe rejtett lángokról, elfojtott szenvedélyről s a cella magányában vívott küzdelmekről. Ezeknél is már „consummatus est“, — csak hogy egészen közönséges emberi szokás szerint, vigjátéki formában, menten minden tragikai rázkodástól. — Az asketizmust hirdető kopasz főkét meghazudtolja a fehér cilicium, melynek boga alatt alig egy arasznyira csúsz csak le a fölölegesen maradt rész.

Közben-közben egy-egy szikár alak lép be. Mosolytalan arcuk minden vonását megtépték, megkuszáltak azok a nehéz harcok, miket bembor világukban a természet jogaiyal föllepő ember s a tovadalmán rajongással csüngő szerzetes vívtak: Ezeket a boldond rajongókat, kik még olyan messze vannak a szerzetesi bölcseségtől, magukban megmosolyogják az „öregek“. — Boldond/főkök ti, hát nem látjátok mirajtunk, hogy milyen szépen meg lehet alkudtani az embert a szerzetessel? — Ezt lehet kiolvasni tekintetükből. De azok a fiatal rajongók nem keresik az ő tekinteteket s így nem is látják szemekik biztató sugarát: Ahitattal néznek a refectorium falain függő életnagyságu képekre, a szerzetesi élet, az önmegtartózkodás, az önkínzás, az emberföltötti erények példányképeire, kiknek élhetően festett alakjaival a földi salakoktól megtisztult lélek bűvös fénye sugárzik szét, megaranyozva még

azokat az elejük festett halálföket is, a „momento mori“ örök symbolumait, a megdicsőülés mimbuszával.....

Legutolsóul érkezik a fiatal Hilarius pater. Magas, sudár alak. Tekintetében magasan szárnyaló lélek, a messzalót szellem főnége és a szerzetesi lemondás bámulatos harmóniával egyesülnek. Homlokán borong még valami a kétségéből, a sokat vívottól lélek felhő-foszliányából, de az már csak olyan, mint mikor vihar után a szertefoszló felhőket átszövi a szivárvány.....

A kolostor vacsorára hívó harangja még egyet, kettőt kondul, utolsó kongása kissé hosszabban rezeg, azután az is elvész a boltíves folyosók kripiái csendjében.

A refectorium 4ampát fölcavarják. A szerzetesek a fölterített asztalhoz lépnek. Kinek-kinek tányérán van a számára érkezett postai küldemény: egy-egy remegő kezekkel irt levél az agg szülőktől, tele szarjattal, tele viszonzatlási vágygyal, telistele áldással; egy-egy régi jóbarát levele: sürteni irt, négyoldalos levél, tele ábrándokkal, tele merész álmokkal, tele az életrel filozofiai fejtegetésével, hogy az élcipokat nem olvasó tisztelőndó uraknak is legyen legalább valami megmosolyogni valójuk.

Mindegyik aiet fölbontani a neki érkezett levelet, hogy még imádság előtt végigfuthassa a sorokat.

Hilarius pater tányérja alatt csak egy szegény, vékonyka, négyréteg összehajtott lapoccska fekszik. Amint fölemelte, szétlebben. Egyszerű, feketezegélyzetű gyászjelentés volt.

beknek, kik miattuk kiszorulnak a proletariátust szaporítják. Nem a sok tudós van ártalmára valamely nemzetnek, hanem a soka kontár, hivatás és hajlam nélkül csak a szülők hiúsága által valamely szaktudományra előkészítő iskolába kényszerített egyén, ki talán későn látja be, hogy más téren kitűnően érvényesíthette volna — tehetségét, erejét. A mint mondtuk, ez legtöbbször a munka nem-becstülésétől származik s magának a társadalomnak azon megfoghatatlan irányzatából, hogy az iparral foglalkozást lelaconyitónak tartja, s így minden szülő — a mint magát kifejezi — úrnak akarja nevelni fiát.

Egy nemzet jóléte polgárainak munkájában gyökerezik. Mentül több az öntudatosan munkálkodó ház, mely a nemzet jólétének, vagyoni fejlődésének épületéhez járul becsületes munkájával, annál hamarabb készül el az az épület, melynek csarnokaiban jó napokat él a nemzet minden egyes tagja. Az Isten nem mindenkit áldott meg egyenlő szellemi tehetséggel, az egyiknek több, a másiknak kevesebb jutott. — A kit tehát szellemi tehetsége nem képes valamely értelmiségi, vagy éppen tudományos pályára: azt kár erőltetni egész jövőjének kockázatásával egy hosszú tanulói pálya bilincsei közé, hol meglevő képességei nem találhatnak kellő kifejlésre, a miáltal később elégedetlenné, boldogtalanná lesz.

A különféle ipari és kereskedelmi ágak sok tért nyújtanak a becsületes munkásságra és megélhetésre, csak a kellő képességgel bíró ifjak iparkodjanak ez ágakban tért foglalni. De míg az a nézet uralkodik, hogy annak, a ki iparos akar lenni, semmitsem kell tudnia, s a mesterséget úgy is megtanulja, (s ez a nézet általános a szülőknél) addig helyes arány a különféle iskolák látogatásában nem lesz elérhető.

A hol a szülők nem képesek gyermekeik tehetségét és hajlamát megítélni, ott legjobb, ha azokhoz fordulnak tanácsért, kiknek évek során át alkalmuk van a fiuk tehetségét kiismerni. — Első sorban pedig kívánatos, hogy ne irtózzanak annyira a becsületes polgári foglalkozás különféle ágaitól. Ha ezekben gyermekük nem is

sz nagy úrrá, (már erre is volt eset) de igen megelégedett, derék hasznos polgárává lehet a társadalomnak, s minden esetre derekasabb tagjává a hazának, mint ha tres, léha naplopó proletárrá válik.

Vasuti értekezlet Nagy-Kanizsán.

Gróf Batthyány József csányi nagybírókos előmunkálati engedélyt nyervén egy Szent-Gróthól—Komarvárosig vezető helyi érdekű vasútra, az előmunkálatakat fogamatossította is. Az érdekeltség az ügy támogatása végett a kanizsaiakhoz fordult, mire ezek oda nyilatkoztak, hogy csak az esetben lennének hajlandók támogatni a vállalatot, ha a vasút nem Komarvárosig, hanem egyenesen Nagy-Kanizsára irányították s itt akár a déli vasúthoz szakadna, akár a körülményekhez képest külön állomást kapna. Az értekezlet e tárgyban folyó hó 3-án tartatott a város ház nagyertermében, melyet Hertelendy Béla hívott egybe. Megjelentek a zalavögyi érdekeltség részéről: Gróf Batthyány E., gróf Batthyány József, Bogay Máté, dr. Haudek Ágoston zala apati jószágkormányzó, Oltag Guidó, Malatinszky Ferenc és Baan Kálmán birtokosok. A Kanizsa és vidéke érdekeltsége részéről: Guttmann Vilmos, Babóchay György, Eperjessy Sándor, Pihál Ferencz, Welz Tivadar, Unger Ulmann Elek, Scherz Richard, Hirschel Ede, Varga Lajos, Szommer Sándor, Grünhut Henrik, Talabér Kálmán és Szommer Ignác. Hertelendy Béla az értekezlet vezetésére elnöknek, Varga Lajos jegyzőnek megválasztván, miután elnök az értekezlet tárgyat és célját előadta, Malatinszky Ferenc pedig a vasutügyi eddigi előzményeit s a dolog-állást ismertette. Baan Kálmán és Pihál Ferenc felszólalása után az értekezlet első sorban elhatározta, hogy a kanizsai érdekeltség az engedélyesek érdekszövetségébe lép, viszont az engedélyesek a belépést elfogadják és egy közös érdekszövetségé alakulnak, hogy a vasut az eredeti tervtől elterelve Szt.-Gróthól Garaboncig, s innen Nagy Kanizsára irányítottassék; a módosított vonalra, illetőleg a Garabonc kanizsai útszere leendő előmunkálati engedély kinyerése végett a kanizsai érdekeltség képviselőiben Guttmann Vilmos a gróf Batthyány József és társai engedélyesek sorába lép s az új utvonalat ugyan csak ő fogja trasszírozni, illetőleg az e körüli költéseket a kanizsaiak részéről garantírozni. Elhatározottak, hogy az előmunkálati engedély kinyerése iránti kérvény minél sürgősebben benyújtassék és annak kedvező esélye elintézése iránt a szükséges lépések megtéssenek. A kérvény szerkesztésével a jegyző megbízott. Mihelyt az előmunkálatra az engedély meglesz, az egész vidéknek melyet a vasut érinteni fog — érdekeltsége Zala-Apátiba egy

népes értekezletre hivatik össze, melynek összehívásával Gróf Batthyány József és Hertelendy Béla bízták meg. Nem is kell említenünk, mily nagy fontosságú lenne a vasut nem csak a Zala völgyre, nem csak Kanizsa és vidékére, de egyáltalán a Dunántúlra: mely közvetlen összeköttetésbe hozna bennünket a Dunántúlra kibátó vicinális, vasutakkal; s ha e vasut Kanizsától még akár Zakány, akár A-Lendva felé folytatnánk, a tenger-partra, illetőleg az államvasut fővonallal. Az ügy még kezdetleges stadiumában van, fejleményeihez képest megérdemli a közönség fokozott érdeklődését, a város, a vidék közönsége áldozatkészségét.

Gymnasiumi záróünnepély.

A nagy-kanizsai főgymnasium záró ünnepélye 7-én d. u. 5 órakor tartott meg az épület dísztermében. A szakadó zápor éppen nem csökkentette a szokott érdeklődést; a nagyterem zsúfolásig megtelt, sőt a folyosón is nagy számmal voltak.

Az ünnepély művészi része nagyon is sikerültnek mondható. A zenéből, énekből és szavaltatból álló műsorozat minden egyes pontja zajos tapra hangolta a közönséget. Kiválóan sikerült a férfiak által előadott „Bordal” a az ünnepély záró induló. Az ének nagy gondtal volt betanítva; az összhangzatos, lelkies előadás csak dicsőbíró Vörös Mátyás tanár ur szakavatottságát, ki az énekkart vezeti.

Úgy szintén szépen sikerült Fangler Béla VI. osztályu tanuló szavaltata, ki Petőfi Apostolából egy ügyesen megválasztott részletet adott elő meleg közvetlenséggel, mely a szemekbe rem egy könyvet csalt, míg ellenben Landler Jenő komikus szavaltata folytonos derűltségben tartja a publikumot.

Ezúttal Mácska Lajos tanár a „Gyakorló Iskolá” ügybuzgó vezetője a következő jelentést olvasta fel:

A főgymnasium „Gyakorló Iskolá”-ja, mint önképző-kör, e tanév elején 1892. évi szeptember 14-én a négy felső osztály tanulóiból megalakult, kiknek összes száma 114 volt. Ezen alakuló gyűlésen a kör folyó évi működési irányának kitűzése után a tisztikar a következőképp választotta meg: elnök: Kétszery László 8. oszt. tanuló, főjegyző: Karbuczky Károly 8. osztályu tanuló, aljegyző: Kripács Lajos 8. osztályu tanuló, könyvtáros: Páhr Károly 8. oszt. tanuló, segédkönyvtáros: Hinteröcker Sándor 7. osztályu tanuló.

A kör ez évben tartott: 1892. szept. 14-én alakuló gyűlést, 1892. november 14-én Katona József születésének százados évfordulójára diágyűlést, 1893. márc. 15-én a magyar szabadság emlékére rendkívüli diágyűlést és ezeken kívül az egész évben 21 rendes gyűlést, melyeken di-

A fiatal szerzetes megdöbbenve tekintett belé. Egész teste megrendült. Szemei tágra nyitak. Ajkai harapott. Sapadán nézett maga elé, mintha e föld kettényílt volna előtte...

Abban a pillanatban mely tiszteletes hang rezdült meg a rectorium csendjében: az asztalfőnél álló kvardian imádságra hívó szava:

— Benedicite, fratres!

És a szerzetesek rögtön félreteresznek mindent. A mely ábait megható alázatosságával fordulnak az „Utolsó vacsorát” ábrázoló remekművel, szent legendai kép felé és megcsendül ajkukon az ima:

— Benedicamus!

Rövid félóra múlva már a szerzetesek egy része távozott az ebédből s a söét folyosókon neszielen léptekkel tűntek el más-más irányban. Csak a távolból fel-felhangzó závarcsattanás jelezte, mikor egyik-egyik cellájába tért.

Hilarius páter cellájának ablaka a kolostor kerijébe nézett. Ez a kert csendes volt, mint egy meg nem rontott paradicsom. Néhány száz lépéssel odább már az elvezetett paradicsom kezdődött: tarka világával csillámoló büneivel, teltelt érényével, oltira nyomorúságával, az elbukás, elkárhozás jól kifejezett háóival, a fényesen világított város.....

A halvány szerzetes felszakította az ablak-ábrányakat s izzó homlokát az ablak keresztvárához feszítve, egy szemekkel nézett, bámulni ki a fekete éjszakába. Csilláglan sötét éjszaka volt; az égen nehéz felhők kavargáltak.

A zajgó városból a lég hullámain valami dal-török ringott el a kolostorig. Valamelyik mult-tókerben olvadozhattak mellette a provinciális városok kirihatalan Absenciusai.

„Szeretlek nem tagadom”

Lelkébe szűrődnek az éjjeli szél lopta hangok. A megrezenő szividegek felébreztik az alomba ringatott, jól elaltatott emlékeket...

Milyen ragyogó, milyen fényes, örökre feledhetetlen nap volt az: örök-búcsú a világ örömeitől, apától anyától, testvérektől és mindentől, ami a lelket ideköttheti az áldott föld porához; másfelől: megizelése az élet szentelt örömeinek, a mámor egy parányi mézcsöppjével azzal a gondolatokkal, hogy azután vége mindennek: a földi örömök mézeseppjével ajkunkon felkötthetjük az ébeemelő szárnyakat.....

A kedves feledhetetlen kis falu egyszerű szent-egyháza telistele volt hallgatósággal, akik mindnyájan áldást akartak a fiatal újmises szerzetestől, a tanító fiától. Nagy fogamatja van istennél az ilyen áldásnak, mert leg-és-legártatlanabb kezek osztják.

Milyen reszkette, milyen bátoratlanul lépkedett az oltár mellett manuduktorátó, a falu áldottlelkű öreg plepánosától vezetve. Hogy remegett hangja, mikor a „Gloria in excelsis Deo”-t kellett énekelnie ég felé emelt kezekkel, mint egy legyvertelen Jozsuének, aki az örök hatalom karjijait ostromolja, az imádságnak kétségeket eloszlató erejével.

Aztán, mikor a nép felé fordulva, az első

„Dominus vobiscum”-ot intonálta, — milyen reszkette tartá szét karjait és hogy megreszkett-akkor a szive is, mikor a szentélyben, a falu földesurának padjában, megpillantotta Erelkát. Ez a szépséges szép, jószágos jó, — csak félig földilény, félig már szentté dicsőült teremés, égbelivő szemeit ráemelte és ő megreszketteti tőle egész valójában.

Következett mise végével az áldás.

Egymásután jöttek a szülők, testvérek, rokonok. Megáldotta valamennyit, rájuk lehetett lelkéből az áldások áldását.

És mikor már megáldott mindenkit, egyszerre csak fölemelkedett az uraság egyetlen lánya, az a szépséges eleven-szent, — az a makulátlan madonna és odá lépett az oltárhoz, — letérdelt annak lépcsőjére s angyali tekintetével kérte az áldást.

Amit abban a pillanatban érzett, az egy pillanatsnyi megrebbsése volt a megdövözülésnek. Abban az áldásban, amit annak az ártatlan teremésnek fejére mondott: az isteni lángtól megihletett ember minden érzése összpontosult, egygyészakadt.....

Aztán a primiciái lakoma alkalmával, mikor már a vendégek a jókedv tetőpontján voltak, egyszerre csak berobogott a tanító szerény lakának udvarába az urasági lovat. A szép szent jött szülőivel.

Milyen bátoratlanul, milyen zavartan, reszkette közelített ő feléjük!

Annak az angyal-szelid teremésnek alig merté kezét nyújtani. Pedig gyermek-korukban be sok-

cserekes szorvatomról tanulszod kisebb-nagyobb lyre költemények, tanulmányok, értekezések adatait be; számszerint beadottokat: brálatot költemény 32; prózai mű 10; szavaltolt 44.

A jelen tanév elején hirdetetti pályázatok eredménye következő:

1.) Kívántott egy történelmi beszély, melynek hőse Hunyadi János legyen. Beadott három pályamű.

Ezek közül az első díjat, az Ebenspanger Lipót féle alapítvány 10 forint értékű kamatját a »Boszú« című dolgozat nyerte el, mint a melyik szerkesztés és jellemfestés tekintetében leg-kerültebb. Jellegje: »Zordon, de ragyogó lovakor« stb. Szerzője Ländler Jenő. A második díj Hirschei Ede ur által felajánlott egy drb arany pedig »Fatima« című munkának íteltett oda. Jellegje: »Hullatja levelét!« stb. Szerzője Mitzger Imre.

2. Kívántott egy szépírási fejtegetés, melynek címe legyen: »Szécsi Maria a magyar költészetben.« Beérkezett 2 pályamű.

Ezek közül az első díjat dr. Löke Emil ur által felajánlott 1 drb. 20 koronás aranyat az 1-ös számú nyerte el; mint olyan, mely helyes tölfogára és rendezesre előadásra mutat. Jellegje: »Szép a bájoló volt a nő« stb. Szerzője: Ländler Jenő. A második díj, Hirschei Adolf féle alapítvány az évi 3 frntyi kamatja pedig a 2-ik számúnak íteltetett oda. Jellegje: »Oh hölgy az Isten gyönyörűl teremté léged.« stb. Szerzője: Mitzger Imre.

3. Kívántott »Hűdgyünk fejlődése a móhácsi vétség« című történelmi értekezés. Beérkezett 1 pályamű, mely tartalom, kidolgozás és szerkesztés tekintetében egyaránt sikerült s ezért Rapoch Gyula ur által felajánlott 2 drb. arannyal jutalmaztatott. Jellegje: »Minden hatalom forrásal az erő.« Szerzője: Havas Hugó.

4. Kívántott »Horatius és kora főtekinette Maecenához való viszonyára.« című classica-philologiai értekezés. Beadott 2 pályamű.

Ezek közül az első díjat dr. Fried Odón és Bestény-Lajos urak által főlajánlott 1-1, összesen 2 drb. aranyat az első számú nyerte el; jellegje: »Non ego pauperum.« stb. Szerzője: Havas Hugó. A második számú Holzinger Imre tanár ur által ajándékozott 1 drb. arannyal jutalmaztatott. Jellegje: »Horatius Flaccus ut mei memorem esto.« Szerzője: Kuh György.

5. Kívántott »A gőz képződése és feszítő erejének alkalmazása« című természettudományi értekezés. Beadott 2 pályamű, mindkettő figyelemre s jutalomra méltó. Ezek közül az első díj a Pap János féle alapítvány az évi 9 frnt 24 krnyi kamatja a második számúnak íteltetett oda, melynek jellegje: »Sic itur ad astra.« — Szerzője: Holczer Zsigmond. Az első számú pedig Dr. Schrever Lajos ur 1 drb. arannyal jutalmaztatott. Jellegje: »Világok vesznek, lesznek.« Szerzője Stefaics Aladár.

Végül Hirschei Ede ur által főlajánlott 2 drb arany jutalomtól, egygyel a Gyakorló-iskola

első jegyzője: Karbuozky Károly VIII. oszt. tanuló, egygyel pedig második jegyzője: Kripács Lajos VIII. oszt. tanulók jutalmaztatottak a jegyzőkönyv ügyén és pontos vezetéseért.

A pályázatok kibirdelése után a főgymnasium igazgatója szép beszédben mondott köszönetet a megjelent közönségnek, egyszersmind érdeklődését a következő komoly vizsgálatokra is kérte, fejtegetven, hogy a tanárok és szülők együttes működése nyújthat csak biztos sikert.

Tollfuttában.

Athen—Sparta.
Kecskemét—Nagy-Körös.
Nagy-Kanizsa—Zala-Egerszeg.
Az örök-verseny városai. A két első már megpillent a mult idők verseny-baberein. A két második versenyében sok a paródia: A két harmadik a közep-uton halad. Versenyükben megcsillan egy-egy kis remiszcentia a két hatalmas görög-város multjából, amibe aztán minduntalan belelábat-lankodik a Kecskemét — Nagy-Körös-féle versenyparódia. Nagy-Kanizsa és Egerszeg versenyében a figyelmes zalavármegyei szemlelő hatalmas vonásokat is talál, amik érdemeinek a följegyzésre. Ez a két város például már a vármegyei traditiók tisztelgetett illoteleg sincsen egy szellemben.

A vármegye legszentebb hagyománya: a tarisznya vagyis az öspotentia. A zalavármegyei ember nem azt mondja, hogy van a fejében, hanem, hogy van a tarisznyájában. És mihelyt valaki zalavármegyei, akkor ipso facto van a tarisznyájában. Ez a vármegyei hagyományos hit, aminek fölitélenül hódol az egerszegi, de amit határozottan tagad a nagykanizsai. Azért az egerszegi ember a nagykanizsait hitehagyottaknak tekinti, akiből már utolsó szálíg kivesszt az ö-virtus; így aztán nem is csoda, ha megtagadja a tarisznyát, a zalavármegyei öspotentia szimboliumát.

És éppen mivel már a zalavármegyei ember örök fejlődésnek fundamentumát: a tarisznyát, ez a két város nem egyformán respectálja: mindgyik meg akarja mutatni a másiknak, hogy az megye igazán előre, aki hisz, vagy aki nem hisz a zalavármegyei öök által egyedül üdvözítotnek vallott tarisznyában?

A tarisznya érvényesül a magas politikában is.

A zalavármegyei ember szereti, ha egy-egy született tarisznyát küldhet oda, hol a haza és nemzet sorsát intézik; országgyűlési képviselőit a maga szülötteiből nyájából válogatja; mert az a hitte, hogy telik a vármegye tarisznyájából és nem szorul másra. De azért, ha fogóaraváló gyüjt-ment ember (más vármegyei) kopogat be és »jól tölti« a tarisznyát: azt is megválasztja, csak hogy tarisznyás önzettel verhesse a mellét: »Ránk szorít, és gyüjt hozzánk.«

Az östarisznás egerszegiek görög ravaszaggal lesik, hogy mit csinálnak a hitehagyott nagykanizsaiak a »kiet-édtetés«-sal? Mert hát meg akarják menteni a tarisznya-becsületét; mindig tullicitálnak rajtuk. Mikor a nagykanizsaiak függetlenségi képviselőt választottak, akkor az egerszegiek azt mondták: »Öan nines, — hogy tüteyennek rajtunk!« És megválasztották Szenmeczeit, a függetlenségi antisemitéit. Mikor meg a nagykanizsaiak megválasztották a mérsékelt-ellenzéki Inkey Lászlót, az egerszegiek oda böktek mutatóujjokkal a homlokukra: »Khuu nija: már mennek a kormány felé. Meg kö üket előznýv!« — És megválasztották képviselőül a kormánypárti

Radóczyt. Mert hát elpusztulna akkor a vármegye feledésmemorstul, ha a tarisznyás feledt traditiók nem érdekesülhetének, elpusztulhatának, kivessztetének.

»A tarisznya menjen elő!«

És a principium s ez más szóval annyit tesz, hogy zalavármegyei talantum kormányozza a világot, ha kevés bölcseséggel is, de mindenesetre bölcseséggel.

»Az egerszegi ember büszkén veri a mellét, ha egy-egy zalavármegyei emberből kiált a tarisznya.« El van ragadtatva, mikor az újságból olvassa Remete Géza felszólalását. Szeretne felnyulni, felmagasodni olyankor a Magyarország fölött nyugvó felhők közé, hogy odamutatathoz az ország szivébe, az országgház nagytermében kedélyesen pislogató Remetére:

— Ehuu nija! Ez a mi szerelmes tarisznyánk! Üet hallgassatok!

Azt a körülményt, hogy Remete Géza, az östarisznás, — Nagy-Kanizsán lakik, — erősen röstelik az egerszegiek de belenyugoznak, mert aszongyák, hogy: »kö szegényeknek: kevés ott a vármegyei talantum.«

Hanem azért a saját tarisznyás talantumaikat nem engedik körömszakadig, különösen a tarisznyát tagadtott, hitehagyott Kanizsáknak. Van nekik egy most is, akiből csak ugyan »hatalmánst kiöltött a tarisznya.« — Wlassics Gyula, a csaktornyaiak országgyűlési képviselője.

Egyszer egyik nagykanizsai újság azt írta Wlassics Gyuláról, hogy: »városunk szállotte.«

Egerszeg fölirták, mint a korbacsal megvágott méberaj. — Micsoda? Hisz a már nemesak hittagadás, hanem occupatio majestatis!

Isten tudja: mi történik, ha Bátorfi Lajos barátunk, mint a kanizsai újságitrók Nestora, meg nem sejtí a veszedelmet és nem rectificálja, hogy Wlassics Gyula tuljandéképpen Zala-Egerszegen született, Nagy-Kanizsán csak névelkedett.

Az egerszegiek talán még most is kacagának ama bizonyos nagykanizsai újság felsólésán, ha a maliciozus szerkesztő el nem rontja diadaluk öpmét. Bátorfi rectificálási aprait ugyanis átvette a saját lapjába is, de ilyen formán:

— »Utólagosan arról értesültünk, hogy Wlassics Gyula nem Nagy-Kanizsán, hanem Zala-Egerszegen született (ami persze nem látszik meg rajta) és Nagy-Kanizsán csak neveltetését nyerte (ami már határozottan meglátázik rajta.)

Ezt az ártatlan franciavocet nem tudják elfelejteni az egerszegiek s ennek köszönhetik a kanizsaiak, hogy — Wlassics Gyula nem lehetett képviselőjük.

Mikor ugyanis az egerszegiek meghallották, hogy Nagy-Kanizsán Wlassics Gyulát jelölték, elsietve belenyugoztak, sőt a mellüköz kezdtek már verni önézetesen, hogy: »shuu nija: a hitehagyottak rászoríták a tarisznyára.« — Hanem mikor megtudták, hogy maga Wlassics Gyula is erősen szimpattul a tapiznyatagadó várossal, akkor labra állították a vármegyeinek Nagy-Kanizsa vidékén elsözt östarisznásait és Wlassicsnak buknia kellett.

— »Öan nines, hogy a mi tarisznyánkól gazdagodjanak!«

Ezt mondták az egerszegiek s mivel tudták, hogy Nagy-Kanizsán okvetlenül a »gyüjt-ment« — »függetlenségi és 48-as« Hévizy János gyök, hát ök is úgy csináltak, hogy náluk is egy meg »gyüjt-mentebb« — »függetlenségi és 48-as« ferfu: Pázmándy Dénes legyen a képviselő.

Meg volt ez csinálva eltágadhatatlan tarisznyás bölcseséggel.

Hanem aztán mikor egy egerszegi tarisznyás éppen a nagykanizsai »Centrá!« kávéházában olvasta, hogy Hévizy

»szor játszottak együtt feszitelényül, az ártatlanság keresetlen jökedvével. Gyermekek-évek gyorsan elfutó boldogsága volt az csupán! Hamar kínó abból az ember; hamar megöregszik ahhoz a sziv; de leg hamarabb lehullik éltető eleme: a lélek tisztá érinletlen himpora.....

Ott a zene mellett, a tánc mámorában újra föllevednek ezek az emlékek. Az a felíg üdülény, félig szentit vált teremtés olyan szivbűvölő ártatlansággal beszél azokról az aranyos, felegtelen, verőfényes napokról...

Egyszer a cigányok pihenés közben valami szép, bánatosan rezgő népdalt játszottak...

Ott ült éppen Etelka-mellett és Isten tudja: mit érzett abban a pillanattban? A udvar fái-nak lombjain át nézte az égen kavargó felhőket. Eppen ilyen fekecs, felhőök éjszaka volt akkor is. Amint az egymásra torló, még az éjszakánál is feketébb felhő óriásoknak nézte-nézte, mintha az ö lelkére is olyan nehéz terhes felhők vonultak volna: sötét sejtelmék egy elvesztett, most omladozó, most pusztuló paradicsomról...

A dal rezgett, ringott a csendes esti légben:

»Szerettelek, nem tagadom.«

Akkor Etelka egyszerre váratlanul megragadta karját és lágan rezketeg hangon sutlogta: — Ismeri ezt a dalt? — Ismerem.

— Tudja szövegét is?
— Tudom.
— Ezt vigye el tölem emlékül a kolostor csendjébe.

»Szerettelek, nem tagadom.«

Igazat mondott az a szépséges szent. Felév-mulva egyik napilapnak hírei közt igénytelenül hűzódott meg ez a pár szerény sor:

..... Etelka, f... I földbirtokos egyetlen leánya, az angol apácák lövé lépett. Kolostori neve: Constantia.»

Hányszor jelent meg azóta Hilarius pater cellai magányában az a teljesen megdicsöült, elevenen szentté vált teremtés! Hányszor érezte végig suhanni árnyát a cella éjszakai csendjén és hallotta sutlogni imádságos ajkakkal felhők föltött remél paradicsomról, oda álmódott üdvözülésről, el nem pusztítható, örök boldogságról, a minden salaktól megtisztult szellemek örök ölkezéséről.....

Ezek a titkos jelenések hagyják ott a fiatal szerzetes homlokán azt a kis borongást: a sokat vivódott lélek felhőözslányát...

És mo-t?

Hideg szélroham sühant át a kolostor kertjének fái között. Hilarius pater betette ablakát Gyertyát gyújtott.

Fekete kámzsája zsebéből elővette az összegyürt gyszejelentést.

Kibontotta, maga elé tette. Egyszerű kis gyszejelentés volt. A v... i angol apácák jelentették benne Constantia nővérük halálát.....

Hilarius pater leborult az egyszerű gyszlappra fájdalmas, duít arccal.

Egy erősebb szélroham elkapott zene-accordokat csapott a betett ablakhoz; Isten tudja: minő régi dalok töredékét. A merengő szerzetes azért csak ezt hallotta azokban:

»Szerettelek nem tagadom.«

És megeredtek könnyei.....

A kvardián akkor haladt végig a kolostor sötét folyosóján és áhiattal mondta minden cella ajtajában a megszokott, imára hívó szót: — Benedicite, fratres!

Hilarius pater megrezent.

Fölemelkedett.

Oda omlott imaszólamyára a világszavatornak sebektől vérző martyralakja elé és kezdte halkán a v egsköltött imát:

— Benedicamus!.....

Mikor az imaszólamy mellől föállott, homlokán már nem volt ott az a borongás, a sokat vivódott lélek felhőözslánya.

A megdicsöülés glória-tenye ragyogott azon.

János tulajdonképpen nem a „függetlenségi és 48-as párt” híve kőbe tartók, mint ahogy a kortársaságok hirdették...

— **Templomszentelés.** Magasztos és lélekfelemelő ünnepélynek volt színhelye folyó hó 7-én Pusztai-Szent-László, Tarányi Ferencz a fenköli gondolkodásu és nemes érületű földesur birtoka...

HIREK.

— **Képviselőtestületi közgyűlés.** Nagy-Kanizsa város képviselőtestülete június hó 13-án délután 3 órakor a városház nagytermében közgyűlést tart a következő fontos tárgysorozatral: az iskolaszék, egyuttal ipariiskolai, kórházi bizottság és a székbizottságok megalakítása.

— **Személyi hír.** Zurna Károly ezredes a 48. es. és kir. gyalogezred parancsnoka e hó 7-én délután csapatsemlére városunkba érkezett. Katonáink kiképzésével az egészségügyi viszonyokkal, az észlelt rend és tisztasággal az ezredparancsnok ur a legnagyobb mérvben meg volt elégedve...

— **Jászai Mari Kanizsán.** A Jászai Mari, Hügermann Laura és Polonyi Elemér hangversenye e hó 8-án folyt le a helybeli polgári egyesület dísztermében. A hangversenyzők Csáktornya felől jöttek, hol 7-én telt ház előtt nyújtották ritka művelzetel a közönségnek. 9 óra tájban kezdődött a hangverseny nálunk. A közönség igen szép számban jelent meg. Jászai Mari már ismeretes közönségünk előtt, de Hügermann Laura pompás énekében most gyönyörködhetett első ízben. A műsor igen jól volt összehálva, s a közönség mindhárom hangversenyző részéről oly élvezetben részesült, mely nagyobb részének csak nagy ritkán jutott. Jászai Mari Kiss Józsefnek Jehováját szavalta először s e hosszú költeménynek, mely minden eszméket képes érzékeltetni, minden érzést kifejezni; mely majd oly erős, mint a zúgó vihar; majd oly lágy, mint a tavaszi szél, magába olvasztja a költő minden gondolkodását, érzését és életet adva ezeknek, még csak igazán világossá teszi célzatait. Kiss József szerencsés költő, ki dicsekedhetik avval, hogy olyan interpretátora van, mint Jászai Mari. Másodszor egy egész csomó költeményt szavalt programját még meg is tolván. Hátrólunk Musset Alfredtól Istent, Radó Antal fordításában; Pazmán Lovag, Arany János pártatlanú álló vig balladáit; Agota kisasszonyt, Kiss Józseftől; Szeptember végén Petőfitől, és egy pár sort a Noémi ciklusból. Az az ellentét, mely a Pazmán lovagban urakodó hangulat, és „Jehova” motívumai között van, próbára teszi a szavaló művésztudását; de Jászai Mari ép oly meglepő bevezettségével emelte érvényre a gunyt és humor Arany költeményében, mint a drámai motívumokat amabban. A közönség el volt ragadtatva a percekig éljenezte és tapsolta. Hügermann Laura, egy igazán kedves megjelenésű énekesnő, ki művészi énekével és bájos megjelenésével egyaránt hatott. Már első darabja Stradella 16. századbeli Ariája mutatta, hogy a művésznő mily hangnagysággal rendelkezik mily tiszta csengésű és mily hajlékony. Mozart Bölcső dala, Hubay: Hagyj álmodni szerelemről... Franz: Mignon Thomas operájából, Ószel: ugyancsak Franzól, — mind e dalok a legelőnyösebb oldaláról ismertették meg velünk a művésznőt, kit a közönség minden dala után lelkesen tapsolt, s mi az utolsó dal után szűnni nem akart, úgy hogy azt ismételnie is kellett. — Feltétlen elismerést és dicsőretet érdemel Polonyi Elemér is, a derek zongoraművész, ki főnem, dicsrét játkéval méltan felöltötte műierő közönségünk figyelmét. Öszinte örömmünknek adunk kifejezést a hangverseny sikerültől. A művészlétszámig innen Kanizsálya ment.

— **Tanulmányi előadás.** Dr. Rudziska Kálmán kir. tanácsos, Zalamegye ügy-
— **Jubileum.** Barati körben, egyéniségének leginkább megfelelő szerénységgel ülte meg Sommer József nagykereskedő helyben 40 éves

— **tanulmányi jubileumát** f. hó 3-án a „Szarvas szálloda” dísztermében. A kis társaság vidám hangulatban töltött néhány órát, szívből jól ki-
— **Gyászjelentés.** Hajdu Lajos nyug. curiai bíró haláláról a következő családi gyászjelentés adatot ki: Mely fájdalommal tudtuk a többi rokonság nevében is a forrón szeretett apának, nagyapának testvérnek, illetőleg nagybátyjainknak Méltóságos hogáti Hajdu Lajos nyug. kir. curiai bíró, a Lipórénd lovagja, szab. kir. Debreczen és Nagyvárad városok díszpolgárának, folyó hó 1-én este 7 órakor, életének 78 ik évében, hosszas betegség után behétközött elhunytán. A boldogult hiteltelmei június hó 3-án délután 4 órakor fogtak a IX. kerület Csepelrakparti 7. szám alatti lakásáról az av. rei. egyház szertartása szerint örök nyugalomra helyeztetni. Budapestben 1893. június hó 1-én. Aldás és béke poraira! Hajdu Eteleka és férje Corsi Giunio, Hajdu Sándor és neje szül. Komlósy Eulália és gyermekeik: Gyula és Lajos, Hajdu Ida özv. Izdeny Ferencné Margit és Zelma gyermekeikkel; Hajdu Teréz és férje Kuhy Béla és Anna leányuk; Hajdu Lajos és neje szül. Nárhalt Katalin és gyermekeik: Irén, Margit és Aranka, Hajdu Beila és férje Zajick Emánnel gyermekei. Hajdu József mint testvér. Hajdu Imre és neje szül. Vattay Gizella; — Hajdu Gyula és neje szül. Marton Luiza a gyermekeik; — Toth Lilla és férje Borzemszky Vitold unokáicscserei és unokahuga.

— **Tanár-választás.** A n.-kanizsai középkereskedő iskolához a magy.-német nyelvi és irod. tanárává Kárpáti Manó választották meg. A megválasztásban az iskola alapos képzettségű s szorgalmas fiatal erőt nyer.
— **Enkivő.** Ács Vendel nagy-kanizsai posta és távirda főtiszt leányát Adolfiné, kisasszonyt e hó 5-én délelőtt vezette oltárhoz Tombor Viktor zooliai gyógyszerész és takarékpénztári igazgató. Nász-nagyköz voltak: Clement Lipót földbirtokos és Wanka Ferencz főszojabíró Nagybitterről. A ferenczrendiek templomában nagyszámu díszes közönség jelent meg az új házasság tiszteletére.
— **Lesznek padok.** Ki ne ismerné városunkban ama „láthatatlan jó kezeket” melyeknek tetteit már egész legenda fűti körül. Bármilyen humanus, — köz-, avagy egyleti ügyet kell előmozdítani, ezen „láthatatlan jó kezek” szép csendesen helynyulnak a zsebbe, (de nem a máséba), és megadják az eszközt, melynek segítségével sok szép és nemes ügy valósíthat meg. Nyílt titok városunkban, hogy ezen „láthatatlan jó kezeket” gelsei Guttmann Vilmos kir. tanácsos adózik minden alkalommal nagylelkűen és a szó szoros értelmében gavalier módon. — Lapunk utján megtudva azt, hogy a sétáló közönség néhány ülőpad letévesztését ohajja, szerkesztőségünk egyik tanjának kijelentette, hogy ő „hajlandó nemcsak a vasuti utca, hanem más utcák részére is, melyeket a közönség sétányulhasználni, a szükségére mennyiségű padot a városnak rendelkezésre bocsátani.” Több ilyen paddal kedvezkedett már a „Polgári Egyesület”-nek és néhány uric családnak is és ezek oly csinos készítmények, hogy bátran el lehet őket helyezni még a főútcán is.
— **Műkedvelői előadás.** A folyó hó 4-én tartott jötekmányú műkedvelői előadás, melyen „A Vereshaju” népszármű adatott, a céltól eltekintve, teljesen sikerültnek mondható. Országgh István veterán színész, nemcsak mint rendező, hanem Keszek Mihály szerepében is kitelt magáért; sok megérdemelt tapost aratótt fázadozásaiért és kitűnő alakításáért. Borzeczky Mari arra vállalkozott, mivel tudnunkkal holgy még eddig nem próbálkozott meg, eljátárv n Veréb Jankó szerepét és igazán bámulatuk: mily ügyességgel oldotta meg Borzeczky k. a. nehéz feladatát, melyre nőnek vállalkozni nemcsak merészség, hanem nagy önmegtartózkodás — is. Stern Szidnei (Ferkó) szép alakjával és hatalmas hangjával tünt ki. Hirschel Frida k. a. (Vereshaju) mint mindenkor, úgy most is általános tetszés kíséretében játszotta szerepét, élénken játszik és jól énekel. Természetes egyszerűségével, melyvel a legkeesebb műkedvelő rendelkezik, hódította meg a közönséget; Molnár Mari k. a. (Bogár Agnes) ki szép tehetségen kívül még azon előnynevei is bír, hogy igen rokonszenves megjelenés, de ezen utóbbi irányban nagy konkurenciát csináltak neki: Ludvig Josefín (Szemes Borcsa) és Rasztovics Gizike (Zsófi), kiknek mindenkor szívesen tapsolunk. A többi szereplők Viola Kálmán (András)

— **Az adóprés.** Nagy-Kanizsa város részére a III. oszt. kereseti adóra vonatkozó tárgyalások ugyan még csak e hó 17-én kezdődnek, de a kincstár képviselője Lendvay pénzügyigazgatósági titkárral Zala-Egerszegről már körünkbe érkezett és magával hozta a pénzügyigazgatóság adójavaslatait. Ezen javaslatokból tudták meg csak kereskedőink, mily hatalmas lendületet vitt az üzlet Nagy-Kanizsán és hogy városunk az igazi Kánaán, hol még mindig folyik a méz és tej. Sajnos, mi kik itt élünk, városunk kereskedelmét nem látjuk oly rózsás színben, mit a zalaezerszégi pénzügyigazgatóság. Ajánljuk a kincstár tek. képviselőjének, fáradjon el a helybeli kölcson-, illetve segély-egyletekbe, ott meggyőződhetik róla, hogy 7 és egyharmad percents pénzzel dolgozik azon felek legtöbbjé, melynek adója minden alap nélkül többszörösen felemeltetett. Elvárjuk az adókievőt bizottság tagjaitól, kik ismerik a viszonyokat, hogy embertársi kötelességüknek lojálak tartani, hogy jogtalan megadóztatás ne történjen és viszont elvárjuk a kincstár képviselőjétől, hogy méltányos lesz a jogos követelményekkel szemben. A „Kereskedelmi társulat” ez ügyben e hó 9-én választmányi ülést tartott, melynek egyedüli tárgya „a felsőfólt adó” volt. A „Kereskedelmi társulat” a tárgyalások folyamatát kívánja bevéarni, mielőtt erélyes actióba lépne, mert reményli hogy a kincstár képviselője nem fog mindenütt a javaslatokhoz ragaszkodni, hanem csakis ott, hol ez jogosult alapon nyugszik. — Felhívjuk közönségünket, mely III. oszt. kereseti adó fizet, hogy adójának tárgyalásán, ha a javaslatot, mely betekinthető, sérelmesnek találja, okvetlen megjelenjen, mert első sorban is az önévédelemnek van helye.
— **Jubileum.** Barati körben, egyéniségének leginkább megfelelő szerénységgel ülte meg Sommer József nagykereskedő helyben 40 éves

Hochacker Ferenc (Bálint) Stepanek Pál (Kopancs) Rasztovics Ilona (Sári) Hirschl Emma, Hei Lajos, Raczka Kamilla, Farkas Anna, Szatnik Fáni, Gipsz Ödön, Stamb Róza, Wagner Lajos Bódia Béla és Totola Kálmán egyenként és összesen dícséretet érdemelnek. A közönség meg volt elégedve és a műkedvelők is megelégedhetnek az elért sikerrel, de a tűzkárosultak? — azok bizony leegtek; mert az elég szép, mintegy 120 forintnyi bevételt; — hír szerint — a költségek felemészítették. — A pénztárnál felülfizettek: Belus Lajos 2 forintot Karloviits László 1 frt. 50, Köhler testvérek, Stamb József — 1 forintot Lichtschlein Pál, Klein testvérek 50—50 krt., Humán Károly 40 kr. Weiszfeld Mór, N. N., Huszár Viktória 20—20 krt. A felülfizetések összege 7 frt 50 kr. — Az előadást félt követte, melyen az első négyest 42 pár táncolta.

A kereskedelmi társulat közgyűlése. Vavárnap e hó 4-én Ebenspanger Lipó elnök elnökléte alatt és a tagok élénk részvétel mellett tartotta a Kereskedelmi társulata. Nagy-Kanizsán 42-ik évi rendes közgyűlését. Az elnök üdvözlővén a szép számban megjelent tagokat felkérte az évi jelentés felolvasására Weisz T. titkár. A nagy ügyszeretettel kidolgozott jelentésből megtudjuk, hogy a társulat a lefolyt évben több oly intézkedést tett, mely a kereskedők érdekeit volt hivatva előmozdítani. De a társulat tevékenysége a lefolyt évben is főképp a társulat által létesített alsótagu kereskedelmi iskola fenntartásában nyilvánult, — mely intézmény ma már a főnököknél és a tanoncoknál egyaránt rokonszenvvel találkozók. — A legutóbbi tanévben az iskola 2 osztályát 63 tanuló látogatta, kik elég jó magaviseletet és kellő szorgalmat tanusítottak. A titkári jelentés a közgyűlés nagy tetszéssel fogadta és ezt, valamint a számvizsgáló bizottság jelentését tudomásul vette. A továbbiakban elfogadta a mintegy 600 forintra rugó költségvetést az elnök azon módosításával, hogy a tervezett — Zala-szt. gróth — komárvárosi vasut elomunkálatai költségeihez, amennyiben a vonal Nagy-Kanizsán át vezetnének, a társulat 10 százalékkal hozzájárul, maximum 200 forint erejéig. — Tagsági díjakban a lefolyt évben nem több mint 124 forint folyt be. Weisz Tivadar titkár, ki szép tehetséggel és rendkívüli szorgalmával a Kereskedelmi társulat-ba életet öntött, és ennek éltelem elemét képezte, a közgyűlés legnagyobb sajnálatára tulhalmozott elfoglaltsága miatt nem volt hajlandó többé tisztséget vállalni, helyébe titkáru Schwarz Gusztáv választotta; a viszályt a társulat pedig a körül szerzett előfelhatalten érdemeiért a közgyűlés elismerését és közönetét nyilvánította.

Tűzoltó egyesületi jubileum. A királyoktól váró Kőszeg sz. k. város — hol tudvalegleg az őszel több uralkodó találkoznai fog — nem csak a rendkívüli alkalomra, hanem még egy más fényes ünnepélyre készülődik. A községi önkéntes tűzoltó-egyesület egyike a legrégibbeknek és ez f. e. augusztus hó 4. 5. és 6. án megtartja 25 éves tennállásának jubileumát, mely alkalommal a községi hölgyek által ajándékozott fényes zászló is felavatni fogják. Kőszeg városa a tűzoltók iránt mindig a legmelegebb rokonszenvet tanusította; — e keletős ünnepély alkalmával is ezt fogja dokumentálni és különösen az ezen ünnepélyre odaérkező tűzoltó-egyesületek képviselőit, akár egyeseket, akár testületeket, igaz magyar vendégszeretettel fogja fogadni és ellátni. Már eddig is szép számban jelentek meg, különösen Vas megye és a dunántúli testvéregyesületek részéről és bizonyára a bejelentések nagyobb része még csak most jun. 15-én, a bejelentési határidő napján fognak beérkezni. Oly ünnepély lesz a községi jubileum és zászló felavatás, hogy az minden tűzoltónak öröme és büszkeségére fog szolgálni. Reméljük, hogy a mi megyénk tűzoltó egyesületei is ott méltón képviselve lesznek.

Tornaverseny. A helybéli kath. gimnasiun ifjúsága e hó 9-én délután tornaversenyt tartott. — A katonai gyakorló téren, ahol a tornaversenyek voltak tartandók, nagyszámú közönség gyűlt össze. Az ifjúság délután 5 órakor vonult ki csokély kivétellel egyenruhában, zászlókkal dobörgés és trombitászat mellett. — A tornaverseny, mely Kanizsán még újdonság volt, következőképp folyt le: Először a négy első osztály csinált szabad gyakorlatokat, melyet az 5. és 6-ik osztály botokkal való gyakorlat, a 7. osztály kézilabdajátékot követett. A jól sikerült szabadgyakorlatok után a versenyfutás

következett, melyben mind a hét osztály tanulói részt vettek. Sokkal érdekesebbek és komolyabbak voltak a versenyfutást követő gyakorlatok, a rudugrás és magas ugrás, gerely és súlydobás, melyekben az ifjúság meglepő ügyességet tanusított. A rudugrásban különösen Vidékovits Arpad V. osztályu tanuló tűnt ki, a magas ugrásban pedig Junker László 6. o. t. — A gerelyt legügyesebben Hinterőcker Sandor 7. oszt. tan. kezelte, de nagy jártasságot és ügyességet tanusított Kucsera N. 5 oszt. tanuló is. A súlydobásban szintén Hinterőcker volt első. — A többi gyakorlatok sajnos, elmaradtak az idő rövidsége miatt s fél 8-kor a tornaverseny véget ért.

Záróvizsgálatok. A nagykanizsai áll. s közs. polgári fiu- és leányiskolában. Junius 17-én délután 5 órakor a fiúiskola tornavizsgálatok tornaversenyével, jun. 19-én délelőtt 8—10-ig: az 1. f. oszt. magyar, német földrajzból, délelőtt 10—12-ig: a 2. f. oszt. számtan, mértan, természetrajz, mértani rajzból, délután: magánvizsgálatok a fiúiskolában, jun. 20-án délelőtt 8—10-ig: a 3. f. oszt. magyar, német, földrajzból, délelőtt 10—12-ig: a 4. f. oszt. számtan, mértan, természetrajz, mértani rajzból, délután: magánvizsgálatok a fiúiskolában, jun. 21-én délelőtt 8—10-ig: az 5. és 6. f. oszt. magyar, német, történelemből, délelőtt 10—12-ig: az 1.—6. f. oszt. énekből, délután: magánvizsgálatok s fiúiskolában; jun. 22-én délelőtt 8—10-ig: az 1. f. oszt. számtan, mértan, természetrajz, mértani rajzból, délelőtt 10—12-ig: a 3. f. oszt. történelem, egészségügy, mértani rajzból, délután: szünet, jun. 23-án délelőtt 8—10-ig: a 2. f. oszt. magyar, német, földrajzból, délelőtt 10—12-ig: az 5. és 6. f. oszt. számtan, könyvtárról, természetrajzról, délután: szünet, jun. 24-én délelőtt 8—10-ig: a 4. f. oszt. magyar, német, földrajz, történelemből, délelőtt 10—12-ig: a 3. f. oszt. számtan, mértan, földrajzból, délután 3—5-ig: az 5. és 6. f. oszt. alkotmánytan, vegy- és ipartanból, délután 6—7-ig: az 1.—4. leányosztály tornaszaból, jun. 25-én vasárnap, jun. 26-án délelőtt 8—12-ig: az 1. leányosztály minden tantárgyból, délután magánvizsgálatok a fiúiskolában, jun. 27-én délelőtt 8—12-ig: a 2. leányosztály minden tantárgyból, délután 2—6-ig: a 3. leányosztály minden tantárgyból, jun. 28-án délelőtt 8—12-ig: a 4. leányosztály minden tantárgyból, délután: szünet, jun. 29-én délelőtt 8—10-ig: „Te Deum” s a tanév bezárása, jun. 30-án délelőtt 8—12-ig: magánvizsgálatok a leányiskolában. A leányiskolai vizsgálatok tartalma alatt — junius 26—29-án — a növendékek női kézimunkaiból kiállítás rendeztetik. A nyilvános vizsgálatokra a t. közönséget, szülőket és tanügybarátokat tisztelettel meghívja Nagy-Kanizsán, 1893. június 10-én az igazgatóság.

Záróvizsgálatok. A nagykanizsai izr. tanintézetek vizsgálati sorrendje az 1893. tanév végén. Jun. 13 d. e. 1. leányosztály; d. u. 2. leányosztály és torna, jun. 14. d. e. 3. leányosztály, d. u. 4. leányosztály, jun. 15. d. e. 5. és 6. leányosztály és ének, jun. 16. d. e. 1. f. osztály, jun. 18. d. e. 2. f. osztály, jun. 19. d. e. 3. f. osztály, d. u. 4. f. osztály, jun. 20. d. e. 1. polg. hittan, német, számtan, természetrajz, d. e. 2. polg. magyar, természetrajz, mért. rajz, földrajz, d. u. 3. polg. hittan, német, történelem, d. u. 4. polg. hittan, magyar, természetrajz, jun. 21. d. e. 1. polg. magyar, mértan, mértani rajz, földrajz; d. e. 2. polg. számtan, német, hittan, 1—4 oszt. ének, jun. 22. d. e. 3. polg. természetrajz, mértan, mértani rajz, számtan, magyar, földrajz, d. e. 4. polg. történet, német, földrajz, mértan, mért. rajz, számtan, jun. 23. d. e. 1. kereskedelmi: hittan, francia, keresk. isme., földrajz, levelezés, d. u. 2. keresk. hittan, váltóügy, nemzetgazdaságtan, keresk. számtan, mennyiség, jun. 24. d. u. kézi munka kiállítás, jun. 25. d. e. 1. kereskedelmi: számtan, mennyiség, német, természetrajz, d. e. 2. keresk. könyvtárról, levelezés, francia, német, aruisme. d. u. 1. keresk. vegytan, magyar, történelem, d. u. 2. keresk. történet, földrajz, magyar, mely vizsgákra a t. c. szülőket és tanügybarátokat tisztelettel meghívja az igazgatóság.

A nagykanizsai közs. népiskolában az 1892—93. tanévi vizsgálatok következő sorrendben tartatnak meg: Junius hó 17-én d. e. IV. leány és III. fiu osztály. 19-én d. e. 3., 2-ik és B. I. leányosztály, d. u. ph. 3-ik és 4-ik és A. I. leányosztály. 20-án d. e. Arany János-utcai 1. fiu., 1. leány- és Eötvös-terei 1. leányosztály, d. u. ph. 2-ik leány ph. 2-ik fiu.

és Telesi utcai 1. fiuosztály. 21-én d. e. 4-ik ph. 4-ik fiu- és Eötvös-terei I. fiuosztály 27-én 2-ik ph. 2-ik és I. fiu osztály. 23-án d. e. 6-ik és 7-ik ker. összes osztály. 24-én és 25-én d. e. női kézimunka-kiállítás, 26-án d. e. tornaszat. 27-én d. e. magánvizsgálatok. 28-án d. e. szünet 29-én délelőtt — „Te Deum” — és az értesítők kiosztása. A vizsgálatok reggel 8 és délután 2 órakor kezdődnek. Nagy-Kanizsán, 1893. évi június hó 5-én Az igazgatóság.

Telefonládák.

A napilapokból: Emin pasa meghalt. — Emin pasa él. — Elnyelte egy cethal s megint újra él; — így megy napról-napra, hónapokon át — s Emin pasa szörnyen — csukik oda át.

Egy vidéki atyafi meglátogatta Budapesten tanuló-fiát. A fia, a lakásán megvendégeli, de az öregnek sem a bor, sem a riz nem ízlik Budapesten.

Hát csuda az édes apám. — feleli a fiu, — mikor a bort Wassermann adja, a vizet pedig Wein dirigálja.

Megtörtént: G. helybeli mészáros a vasútra megy s a vasúti tisztviselőnek, sietve átadja szállító levelet, hogy ökrököt kapott. D. mészáros aki már felőráig várakozik ott, odaugrik, hogy 5 régebben vár.

De ez eleven. — felel a vasúti hivatalnok röviden, — ez előbbre való.

Hát én nem vagyok eleven? — kérdi D. — Igen, — feleli a hivatalnok — de csak nem ökör?.....

Egy modern hitelszövetkezet igazgatója pénztárvizsgálatot tart. A főkönyvbe pillantva, kérdi a pénztáros:

— Mennyi pénz van a pénztárban?.....

— Semmi..... — feleli a pénztáros nyugodtan.

— Az nem stimmel — mondja az igazgató — 100 forint deficitnek benn kell lenni, — ön el van csapva.

Telefonos.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Felső bíróságoktól leérkeztek.

Simon Andor felperesnek — Simon Teréz férj Jancsi Istvanné alperes ellen, tulajdonjogtörles s jár. iránti pere a kir. Curiatól helybenhagyó ítélettel.

Özv. Kemenczei Ferenc s tár. felpereseknek — Varga János st. alperesek elleni végrendelet érvénytelenítése s jár. iránti pere a kir. Curiatól helybenhagyó ítélettel.

Meszarics Györgynek — Biagusz Jela elleni ingatlan birtokba bocsátás s jár. iránti pere a kir. táblától — helybenhagyó ítélettel.

Petrác Dorottya st. felpereseknek — Petrác Teréz ellen ingatlan birtoka s jár. iránti pere a kir. táblától megváltoztató ítélettel.

Pintárics Valburga st. felpereseknek — Szitár József elleni örökségi jog elismerése s jár. iránti pere a kir. táblától részben helybenhagyó ítélettel.

IRODALOM.

Lapunk e rovatában ismertetett művek, lapunk kiadójánál: Fischel Fülöp könyvkereskedésében megrendelhetők:

Jókai Mór regényei képes kiadásban is szépen haladtak előre. Most jelent meg a vállalat 6. füzeté egy szines apusalképpel és szép szöveg képekkel. Ára fuzetanként 40 krajczár.

Közbiznisi tábla gömbölyű fák kiszámítására erdőbírókocok, faiparosok és építései vállalkozók részére. (892. Pécis, kis 8-adrét, 16 lap, ára 30 kr.) Ily című kis könyvecskék kaptunk ma. Mint a cím is mutatja: ezen könyvecskék nagy előnyököt nyújtanak az erdőgazdálkodás kezelő személyzetének, a táblázatok a legnagyobb pontossággal mutatják ki a gömbölyű fák köbtartalmát, használatjának építési vállalkozók és műndozsok iparosok is a kik faanyagot dolgoznak fel. A könyvhöz egy nagyon előszerű használati utasítás és magyarázó tábla van csatolva. Kapható Pécsett Engel Lajos könyvkiadónál. Ajánljuk az érdeklődők figyelmébe.

Magyarország városai. Minden modern nemzeti politika arra törekedik, hogy az ország kultúrájának, iparának kereskedelmének ne csak egy központja legyen, hanem a főváros mellett az ország nagyobb városait teremtésnek csat-

rumót, a melyben álet possession, a mely irányt szabjon egész körülmények. Magyarország városai, dílszerűen buzgalommal versengenek, hogy társadalmi vagy politikai úton egy arányban fejlődjenek a fővárossal, hogy a megyék fővárosai a szó legigazabb értelmében fővárosok legyenek, a melyek magukba gyűjtik az erőt, a képességet, a talantomat a megye erkölcsi és anyagi tökéjét. Különösen fontos az a jelenség most a mikor a magyar nemzet a honfoglalás ezredik évfordulóját, a milléniumot készül megünnepealni. A városok mutatják majd az ország igazi képét, fejlődését lesz a mi energiánk fényes bizonyítéka. De vajon ki ellen őrizheti a városok polgárainak lázas de zajtalan munkáját, hogyan ismerheti meg Budapest az ország szíve a keletkező apró fővárosok képét, mi ismerteti meg a városokat egymással, hogy jótékony ellenáramlat lökessen mindenütt, a hol munkás kezek dolgoznak a jövő demokratikus Magyarország megerősítésén?

A Pesti Napló vállalkozott arra a nehéz, de szép feladatra, hogy az ország városait a magyar közönségnek bemutassa. Időközönként egy-egy magyar város kimerítő monográfiáját közli, nem annyira a város történetét írva le, mint inkább jelenlegi képét, eleven, szemléltető formában, hogy a monográfia egyszerűsége kellemes olvasmány is legyen. Bemutatja a városok kulturális infiméniáját, egyesületeit, hatóságait, iparát, kereskedelmét, irodalmát, embereit és társadalmát, egyszerűen értékét és szerepét az ország életében. De kiterjednek a Pesti Napló monográfiái azokra a kívánalmakra is, a melyeket egy város polgársága érez s felhívja a városok érdekeinek megvédésére jogos kötelességeik kielégítésére, pártfogására és támogatására a kormány figyelmét. A közönség nagy szimpátiával kíséri a Pesti Napló vállalatát s figyelmével, érdeklődésével munkájában és is segít. Talán még soha egy magyar újságot se támogatott a közönség olyan feltűnő módon, mint a Pesti Naplót, a mióta formát cserélt. Tartalmával és szellemével a magyar sajtót dominálja. Ezt az érdeklődést és támogatást megérdemelné lesz ezután is főcélja a Pesti Naplónak. Felhívjuk olvasóinkat lapunk mai számában közölt hirdetésére.

Közgazdaság.

A zalamegyei gazdasági egyesület május hó 27-én Háczy Kálmán-elnökelele aiant Zala-egerszegben tartott közgyűléséről következőket jelenthetjük. A beérkezett jelentés a lefolyt évet kedvezőtlennek mondja, mert sem a tervezett különféle termény-kiallításokat, sem pedig az állatdíjazásokat nem lehetett megtartani, utóbbi a megye több helyén uraltott száraz és kóroombajok miatt. Tenyészbikát beszereztek 22 darabot 2436 forint értékben és 20 százalék endeméniyyel községnak adták ki. Az egyesület 1650 frt költséggel üvegházat építtetett, hogy a kényesebb növényeket a közönség itt is beszerzhesse. Az egyesület méhese teljesen be van rendezve. Segélyképpen kiosztottak a készhelyi gazdakörnek 400 forintot, a kereszgyöröki amerikai szőlőtelep amerikai szőlőtelep részére pedig 19,000 darab amerikai gyökereveszőt, a sümegvidéki gazdasági körnek 300 forintot, a nagy-lengyelnek 150 forintot, az alsó-lendvainak 300 forintot. Az egyesületi tagok száma 399, alapító 128, rendes 253, évdíjas 5, tiszteletbeli 13. Az egyesület vagyona ingatlanokban, állampapírokbán a tenyészalappal együtt 53,332 frt, bevétele 21,441 frt, kiadása 20,335 forint.

Értesítés. A muraszombati gazd. főközegylet folyó évi június hó 24-én Muraszombatban az országos vásár alkalmával díjazással egybekötött nemzetközi jellegű lovasárt rendez. — Cél: a lovak értékesítésének előmozdítása; díjazások által serkenteni a gazdaközönséget, hogy a megfelelő használatra minél jobb minőségű lovak tenyésztésére törekedjenek. — A díjazásnál különös tekintet lesz a nőri (muraközi) fajra, de díjazásban részesülhet bármely fajú és bárhonnan származó állat, mert a díjazás egyik célja a lovasár emelése. A nagyobb birtokosok által bemutatott lovakra I. díj diszoklevél, II. díj elismerő oklevél. A kisebb birtokosok által elővezetett állatok alábbi díjakat nyerhetik el és pedig nehéz lovak után: Tenyészmenekért: I. díj 20 kor., II. díj 15 korona, III. díj 10 korona, IV. díj 5 korona. Ménécsikóért: I. díj 20 kor., II. díj 15 korona, III. díj 10 korona, IV. díj 5 korona. Tenyészkanecáért I. díj 20 korona, II. díj 15 korona, III. díj 10 korona, IV. díj 5 korona. Kanecza csikóért: I. díj 20 korona, II. díj 15 korona, III. díj 10 korona, IV. díj 5 korona. Ménécsikóért: I. díj 20 korona, II. díj 15 korona, III. díj 10 korona, IV. díj 5 korona. Kanecza csikóért: I. díj 20 korona, II. díj 15 korona, III. díj 10 korona, IV. díj 5 korona. Ezeneken kívül még magándíjak is tűzhetnek ki. — A díjak odaítélésére hivatott bíráló bizottság délelőtti 10 órakor kezd meg működését, miért is felkéretnek a kiállítók, hogy a kiállítani szándékozt lovakat a díjazás napján legkésőbb délelőtti

9 órára a lovasárrétre elővezessék. A bíráló befejeztével az odaítélt díjak mindjárt a helyszínen kiosztatnak. A lovasárra felhajtott állatok után helypénz nem szedetik. Muraszombat, 1893. évi május hó 17-én.

Gróf Baththyány Zsigmond, Takács R. István, egyl. elnök. egyl. titkár.

Felolvas. szerkesztő:

Dr. LÓKE EMIL

Laptulajdonos és kiadó:

Fischer Fülöp

Nyilttér.*)

Heeneberg G. (ex kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, privátmegrendelőknek közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima csikos, kozkázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban.) Minták postafordulóval küldetnek. Szajczba címzett levelekre 10 kros s levelezőlapokra 5 kros bélyegragasztandó. (1)

HIRDETÉSEK.

3899 - 1893. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bír. kiküldött végrehajtó az 1881. é. LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagy-kanizsai kir. járásbírótság 10954/92. számú végzése által Angelo de Lorenzi, Sauer Ignác, Hochneez Jankó, Rechnitzer Salamon, Tándor Ferenc ügyvéd, Dr. Strém Tódor és a nagykanizsai segély egyleti szövetezest javára. — Heimler Manó nagy-kanizsai lakos ellen 500 frt, 1000 frt, 90 frt, 9000 frt, 1 frt 80 kr., 87 frt 83 kr. és 2000 frt tőke, ezeknek bíróság megítélt 6 százalékos kamatai és perköltéség erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt 528 ltrra becsült butorok, 1 cassa, 1 zongora és egyéb tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatoak.

Mely árverésnek a 3899 - 1893. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Nagy-Kanizsán az alperes lakásán leendő eszközölésére

1893-ik évi június hó 12-ik napjának délután 3 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. czik. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az előrverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Kanizsán, 1893. évi május hó 23 ik napján.

BARCS GYÖRGY,

382 kir. bírósági végrehajtó.

Horgony-Pain-Expeller.
Ezen rég jónak bizonyult bédörzölés, oszsz, köszvény, hátfájdalmak, és meghűlések ellen a világ minden részén el van terjedve és kitűnő hatása által 282
a legjobb háziismer hírnevét elnyerte. A valódi Horgony-Pain-Expeller majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 kros, 70 kros, és 1 frt 25 kros üvegekben és így a legolcsóbb háziismer.

*) Az a rovatban közöltéért nem vállal magára felelősséget a szerk.

KOTZÓ PÁL
GÉPÉSZMÉRNÖK
Budapest, Üllői-út 18. sz. alatt.

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lóerjű
SZÖGES CSEPLŐKÉSZLETEKET,
(389) továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerjű
sines gözcséplőkészleteket,

homozs szalmarostokkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerral.
Fa- és szénfűtésű és eredeti szalmafüttő gőzmozgonyokat.
Továbbá R. GARRETT & SONS felülmulhatatlan 40 % tüzelőanyag megtakarító.

COMPOUND gőzmozgonyokat
legjobbnek elismert brandfordi önműködő amerikai kévektőg aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált rúddal. Sorvető és szóravető gépeket és minden nemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!

Sarg féle egészségügyi hatóságilag megvizsgált (a fogak szépsége) elismert nékülözhetetlen fogtisztító szer.
Hlata adító s igen csékszerű utazásnál
A vel és külföldön legkedvezőbb eredménnyel használhatók.
Alkalmos csomogolása, olcsósága és használatnál tisztasága következtében az udvar, főnemesség s az egyszerű polgári háznál egyaránt található.
Kapható minden gyógyszerésznél, ill. latszerárúsnál stb.
Ára: 35 kr.
KALODONT
Sarg-féle KALODONT
Sarg-féle KALODONT
Sarg-féle KALODONT
Sarg-féle KALODONT
Sarg-féle KALODONT
Sarg-féle KALODONT

KÖLCSÖN.

Vidéki vállalatok részvényeire s mindennemű törvényszerű értékpapírokra és sorsjegyekre lehetőleg

az árfolyam teljes értékéig

valamint arany- és ékszer tárgyakra a legmagasabb összegig mérsékelt kamat és discretio mellett. (363)

A visszafizetés tetszésszerű részletekben teljesíthető.

Krátky J.

report-üzleti irodája

BUDAPESTEN,

VII., Rotteubiler-utca 12. sz.

Vidéki megbízásokra a pénz postafordultávi küldetik.

Legjobb védőszer járványos betegségek ellen!

Regedei SAVANYÚVÍZ

Előmozdítja az emésztést.

A köhögést, légutak gyulladást.

Olcsó árak. Leírások ingyen.

Főraktár: Budapest, V., Lipót-körut 21/a.
Igazgatóság: Radein-lördöben. (Styria.)
Képviselet Nagy-Kanizsán:
ABEL ALAJOS urnál.

A Nagy-Kanizsai Takarékpénztár

Részvény-Társaság

részéről ezennel közhirre tétetik, miként a nála betétként elhelyezve levő tőkék után — a kamatláb

1893. évi július hó elsejétől

kezdve 4 %-tólira szállittatik le.

Az igazgatóság.

Táncziskola megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint 1. évi június hó 9-én a „Polgári-Egylet” nagy dísztermében

TÁNCZISKOLÁT

nyitok, melyben résztvevő tanítványaim a mostani őszes kör- és társas ánczokra; továbbá azon 6—12 éves tanítványaim, a kik alkalmasak lesznek, többféle műtánczokra is a 24 darab legújabb műtánczokból betanítatnak. — Nagy gondot fordítok a t. tanítványaim testtartására és az illemszabályok elsajátítására.

Tanítási időny e hét.

Kívánatra különórákat is adok.

Gyors tanításban 14, vagy 8 nap alatt, szükség esetén, vagyis kívánatra 48 óra alatt is képes-vagyok betanítani rendszer-kör és társas tánczokra.

Tandíj egy óra 6 forint, ismétlők részére 4 forint

Tanítás ideje: 5-től 7-ig kisebb zart colonn, 7-től 9-ig felnőttek számára. Beiratkozni lehet naponta **Fischel Fülöp** könyvkereskedésében N. Kanizsán. Kisebb közös gyakorlatok naponta 9—11-ig, 3-szor hetenként nagy közös-gyakorlat u. m.: szombaton a keresk ifjuság, vasárnap az iparos ifjuság részére és szerdan nagy közös gyakorlat, 8—12 óráig. — Zenedíj: kisebb közös gyakorlatokon 20 kr., nagyobb közös gyakorlatokon 30 kr. Az első közös gyakorlat f. hó 10-én azaz szombaton tartatik meg.

Szíves pártfogásért tisztelettel eszedz

MAJOR FARKAS

illem-, szalon- és ballet-táncztanító

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Wasmuth

tyukszemgyűrű

az órában.

3x24 óra alatt eltávolít minden TYUKSZEMET.

Egy óra ára 60 kr., vidékre 80 kr. be- küldése mellett bérmentes küldetik. Magyarországi főraktár: Budapest, Király-utca 12. Török József gyógyszerháza.

Kapható Nagy-Kanizsán:

Rosenfeld Adolfnál. 370

KLYTHIA ZSIR HAJPOR

a bőr szépítésére és finomítására,

legelőkelőbb öltözéki, bál és társalgó hajpor,

— fehér, rózsaszín, és sárga —

— vegyileg analizált és ajánlja Dr. Pohl J. J. cs. kir. tanár által Bécsben. —

325

Elismerő levelek következő urnóktól:

- Wolter Sarolta, cs. kir. udv. színésznő Bécs.
- Beeth Lola, cs. kir. udv. opera énekesnő Bécs.
- Schläger Antonia, cs. kir. opera énekesnő Bécs.
- Fálmay Ilka, színésznő a cs. kir. szab. színháznál Bécsben.
- Odilon Helena, színésznő a német népszínháznál Bécsben.
- van Dyck Ernő, cs. kir. udv. opera énekes Bécsben, stb.

Egy doboz ára 1 frt 20 kr.,

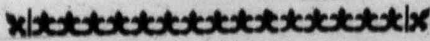
— Utánvétel vagy az összeg előleges beküldése után küldetik. —

Kapható a legtöbb illatszert-, gyógyszer kereskedésben és gyógyszerházaiban.

Taussig Gottlieb

Bécs öltözéki szappan és illatszertgyáros. Főraktár: BECS, I. Wollzeile 8.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

1402. tk. 1893. sz.

Arverési hirdetmény.

A nagy-kanizsai kir. törvényszék telek-könyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Veszter úrre ügyvéd végrehajthatónak — Tóth Kincses János végrehajtást szenvedő galamboki lakos elleni 70 frt 83 kr. tőke, ennek 1876. évi március hó 4 ik napjától járó 6% kamatai, 15 frt 80 kr. per, 7 frt 60 kr. végrehajtás kérelmi, 7 frt 85 kr. árverés kérelmi a még felmerülő költések iránti végrehajtási ügyében a fent nevezett kir. törvényszék területéhez tartozó a galamboki 563. sz. tkben I. 1—2 sorsz. ingatlanoknak Tóth Kincses Jánost, illető s 219 frtra becsült fele része, és a galamboki 604. szikben I. 1—6. hrsz. a foglalt ingatlanoknak u. azt illető s 354 frtra becsült fele része

**1893. évi július hó 8-ik napján
d. e. 10 órákor**

Galambok község házánál Dr. Tuboly Gyula felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kikiáltást kezéhez lelenni.

Kelt Nagy-Kanizsán, a kir. ívszék mint telekkönyvi hatóságánál 1893. évi március hó 17. napján.

CSEZSNÁK MIKLÓS
kir. ívszéki bíró.

380

**Úszó-mester
keresztetik a „Gőzfürdőben”
Nagy-Kanizsán
és azonnal felvétetik.**

KNIZSEK ANTAL.

Hirdetések

felvétetnek
Fischel Fülöp
könyvkereskedésében
Nagy-Kanizsán.

Selb. Kneipp

Nélkülfözetlen minden háztartásban

a Kathreiner-fele Kneipp maláta kávé

261 — **rendes kávé ízével.** — 52—
Azon eléfízetlen előnyt nyújtja, hogy a pót-kávé mellözhető, valamint az ártalmas tiszta kávé használatát pótolja; a maláta kávéval **ízletesebb, — egészségesebb és izletesebb** kávé készíthető. — Felülmúlhatlan mint póték a kávéhoz.
Igen ajánlható nőknek, gyermek- és betegnek.
Utánzásoktól óvakodjunk!
Mindennütt kapható. $\frac{1}{2}$ -kilo 25 kr.

Előfizetési felhívás!

„Pesti Napló”

naponként kétszer megjelenő politikai napilapra.

A „Pesti Napló” Magyarországon a legolcsóbb, legtartalmasabb és legszebben kiállított napilap, megjelenik minden reggel legalább 16—24 oldal és délután 4—8 oldalnyi terjedelemben, főlvágya és lapja egymásba ragaszva.

A „Pesti Napló” főszerkesztője és kiadótlajdonosa:

ffj. Ábrányi Koraél.

Felelős szerkesztője:

Barna Izidor.

A „Pesti Napló” szerkesztősége maga köré gyűjtötte az ország legjelentesebb újságíróit.

A „Pesti Napló” bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai frissek, eredetiek és a legmegbízhatóbb forrásokból erednek. Ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát különö azakirók szerkesztik. Bel- és külföldi hírszede rovatát mindig a legpontosabbak és legmegbízhatóbbak.

A „Pesti Napló” nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindig a legkiválóbb írók neveivel találkozók az olvasó. Regényei és tárcái élénkek és érdekes olvasmányt nyújtanak.

A „Pesti Napló” minden vasárnap „A gyermekszobának” című rovatában Móra Bácsi kedvelt meséit közli a gyermekek számára.

A Pesti Napló legközelebb egy rendkívül érdekes regény közlését kezdi meg. A Pesti Napló minden hónapban 2 városnak a monografiáját közli, mely örökös irodalmi beccsel bír és az előfizetők, a kik ezeket összegyűjtik, azok Magyarországy városainak hí történetét bírják.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

A „Pesti Napló” reggeli kiadásának, mely az előző napon beérkezett összes híreket magában foglalja, tehát a teljes „Pesti Napló”-nak előfizetési ára Budapesten és a vidéken korán- és pontosan házhöz juttatva

az esti lap küldése nélkül:

Egész évre — — 14 frt — kr. | Negyed évre — — 3 frt 50 kr.
Fél évre — — 7 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 20 kr.

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:

Egész évre — — 18 frt — kr. | Negyedévre — — 4 frt 50 kr.
Fél évre — — 9 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 60 kr.

Naponként kétszer, reggeli és esti kiadás külön-külön házhöz vagy postán küldve:

Budapesten:

Egész évre — — 18 frt — kr. | Negyed évre — — 4 frt 50 kr.
Fél évre — — 9 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 60 kr.

Vidéken:

Egész évre — — 20 frt — kr. | Negyed évre — — 5 frt — kr.
Fél évre — — 10 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 70 kr.

A „Pesti Napló” esti lapjára külön is elfogad előfizetéseket, úgy, hogy ha valaki más újságot járát és a megszokott újságtól megválni nem akar, az előfizetést a Pesti Napló esti lapjára 2 frt 30 krral.

A „Pesti Napló” kiadóhivatala.
Budapest, Ferecziek-tere, Bazárépület.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmú hetilap.

Kiadóhivatal:

Városháza-épület Fischei Fülöp könyvkereskedése.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 10 korona (5 frt.)
Félévre 5 korona (2 50)
Negyedévre 2 korona 50 fillár (1 25)

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyitlér nettó 10 kr.

Előfizetések, valamint a hirdetésekre vonatkozó Fischei Fülöp könyvkereskedésébe intézendők.

Szerkesztőség:

Fő-utca, Ollop-ház.

Ide intéendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Bármentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankegyesület, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-szövetkezet és a letenyei takarékpénztár hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként egyszer: vasárnap.

A másik táborról.

(=) Nincs tanulságosabb jelenség a politikai életben, mint mikor látjuk, hogy elv és meggyőződés miképp rendeli alá magát a személyes érdekeknek, mikor egy kis hűség is közbejárt. Ezt a jelenséget szemléltetjük a függetlenségi és 48-as párt bomlásán, s azokon a mozzanatokon, melyeket nem annyira maga a bomlási processus, mint inkább az az erőlködés, a felbomlott párt ismét egybeforrasztassék, feltüntet.

A szabadelvű-párt szempontjából ennek a bomlásnak csak örülhetnénk s egyébként nincs beleszólásunk, majd elvégzi a párt a maga ügyét, a hogyan jónak látja. De tanulságot merithetünk belőle, már csak azért is, mert lassan-lassan a személyes ellentétek mellett előtérnek az elvi ellentétek is és egy neme a politikai morálnak, melyet jellemezni nem akarunk. Majd rájönnek országosra a függetlenségi és 48-as párt hívei, hogy az ilyen nagy garral hirdetett, az ilyen rendületlen meggyőződéssel vallott elvvel, melyet különösen ama nagy pártnak egy (nagyobb) töredéke hirdetett tele tüdővel, mint egyeztethető össze a szabadelvű reformoknak másod és harmad-sorba állítása, sőt teljes ignorálása; pedig ezek a reformok semmiben sem lépik túl a józan mérés határát. Hát ugyan miért küzdjön és miért küzd tulajdonképpen az az ellenzéki párt, hogyha azoknak a reformoknak is utjában akarnak állni, melyek

a 48-iki törvényekben gyökereznek, s melyeknek létesítése elodázhatatlan? Azt mondják némelyek: ettől a kormánytól nem akarják elfogadni. Neveléses kifogás; ha ez nem bírja keresztül vinni, nem fogja azt keresztül vinni más sem. Azzal meg csak nem hitetgeti magát a függetlenségi és 48-as párt, hogy ő lesz majd az, mely e rég várt reformokkal az áhító országot meg fogják ajándékozni?

De hát nem is elv és nem is országos érdekről van itt szó. Eötvös Károlyt az ő személyes elenei egyszerűen leszavazták, hogy mint elnököt lehetetlenné tegyék, arra nem számítottak, hogy annyian fogják őt követni s hogy csak ez által fog kitűnni az a mélyebben rejlő ok, mely a pártköteleket már előbb is nem kis mértékben meglazította.

A ki a 48-as elveket vallja a magáénak, annak semmiféle tekintetekből, legyenek azok akár személyesek, akár a személyen kívül állók, nem elhazítható a szabadelvű reformokat, a mint azokat a kormány keresztül akarja vinni; mert ezek a szabadelvűség oly követelményei, melyeknek minden más tekintet alá kell rendelni. A ki ezeknek utját állja, az csak a szavakal játszik, mikor magát szabadelvűnek tartja, akármilyen táborhoz tartozzék is. S egyenesen megtagadása a szabadelvű eszmének, mikor el akarják hitetni azt, hogy összefér vele a reactio szekerének tolasa.

Az ilyen eljárás a szabadság életfáját támadja meg, melyet a reactio csak addig tűr meg, míg gyümölcsseit ő élvezheti, de a maga módja szerint szereti azt megnyesegetni. Azok a jó urak, kik meggyűlöletesen és másutt az oly szűkegyes reformok ellen szólalnak fel, nem jó szelgálatot tesznek a haza ügyének. Pártjuk szempontjából, személyes tekintetekből igazuk lehet, de mégis meg kellene gondolniok, hogy megakasztják a nemzet fejlődését éppen abban az irányban, a melyet illetőleg hátramaradtunk, s nem emelkedtünk még oda, a hová Európa nyugati-népei már rég elértek.

A politikai életben sem történik semmi belső szükségesség nélkül s a függetlenségi 48-as párt szakadása világosan mutatja az ország közvéleményének, de különösen az ama pártközösségnek, hogy melyik részen van az igazság, azon a részen-e, mely Eötvös Károlytól az anyapártból kivált, vagy azon-e, mely megmaradt? És ezt a világlátást semmiféle nyilatkozatok nem fogják elhomályosítani.

A szabadelvű párt, mely rendületlenül áll a reformok mellett, egész hidegen nézheti azt az átalakulási folyamatot, mely a nagy ellenzéki pártban beállt a tanulhat belőle annyit, hogy vannak érdekek, melyeket személyes tekintetek miatt veszélyeztetni nem szabad.

A „ZALA” tárcája.

A mesés szerencse.

— A „ZALA” szerdai tárcája. —

A Karantai Híradó felhívó cursív-beütökkel közölte a hírek rovataiban, hogy: „Csér László, városi tisztviselőnek leányát, a bájos Ilona kisasszonyt eljegyezte Varjas Elemér, földbirtokos, a csantai nábob.”

A Hymen hírek legállandóbb olvasó-közönségének: a karantai varró-kisasszonyoknak kezéből kihullott a lap.

— Na ez már mégis mesés szerencse! Egy nábob elvesz egy szegény leányt. De hát ki is az a csantai nábob? Hogy kerítette hállójába Csér Ilona, ez az örök-vidám, mindig kacagó teremtes?

Ezt meg kellett tudniok a karantai varró-kisasszonyoknak. És meg is tudtak; mert az ördög-ről már jól van jegyezve, hogy mit nem bír megtalálni soha? (avén asszonyok köszörűkövéi) de, hogy a karantai varró-kisasszonyok előtt valami még eddig titokban maradt volna: arról nincs szó még az ördögök krónikájában sem.

A legzaporóbban pörgő orsóra nem sodródik olyan gyorsan, vigan, simán s fonál, mint a hogy ők gombolyítják egy-egy ilyen történet finomra font szálait a nyilvánosság hatalmas orsójára.

Hát a karantai varró-kisasszonyok ott Czimpe uram nábob-üzetében olyan szépen meg-

szólták, varrták ennek a mesés szerencsének is történetét, mintha csak a legújabb párizsi divat szerint kellett volna egybeállítaniok egy toalettet a köjgyezőné 6 nagyságának.

Csettegek az ollók ropogott, zubogott a se-lyem; pattogott a cérna; a sok fényes tű ug-rált, villogott; a mosolygó ajkák egyike-egyike fölcsettant, mint valami harmaiszomjas bimbó-szirom és gondatlanul elröppentett szóból, járszi gondolatból, valóban álmodból, álmodott valóból szövdött, nőti naggyá lett az aranyos ki mese tündér szerencséről, szép Csér Ilonáról.....

Ugy történt az azórl azóra, hogy Csér Ilona egyik déliben divatosan éhes maradt, de a leg-újabb divat szerint öltözködött és kísértelt az élelmekedési viszonyokat egyszülőző állomá-si perrona, hogy ott legalább a szemeit hiz-lalja.....

Eleinte csak egy két egyén sétálgatott föl, alá, talán éppen olyan harsciasan éhes gyomor-ral, mint ő, de kétségtelenül a legutolsó divat szerint öltözködve.

Csér Ilona végigibegott a perronon, azután letelepedett egyik padra és várta a rendese-hetk tarka utazó-közönséggel berobogó vonatok érke-zését.

E közben-uj, meg új alakok érkeztek az állo-mási hallé alá és különösen feltűnt neki egy düdöge járó uriember, akinek igen alapos aggo-dalma lehetett volna, hogy elveszítse az arány-talanul rengeteg nagy orrát; őt azonban ez az aggodalom nem igen bántotta, sőt úgy látott hogy határozottan súlyt fektet az orrára,

mert valahányszor Csér Ilona előtt eldöcögött, fölemelte és szimatolt, mint a csemegét érező elefánt.

Egyszer csak azután odament hozzá minden habozás nélkül és bemutatkozott, hogy ő Varjas Elemér, Nagy-Csantáról.

Csér Ilona zavarban volt s alig bírta elre-begni nevét a vén elefántnak, aki úgy forgatta, ide-oda a borzasztó-ormányát, mintha hipnoti-kus álomba akarta volna delejezni a piruló leányt. E közben a szó úgy ömölt szájából, mint va-lami titrói zuhatag. Bizony jó soká g beszélget-tek, vagy is csak beszél ott a vén elefánt, mi-alatt sikerült neki megtudnia, hogy Csér Ilonák hol laknak?

A budapesti vonatra szállott föl, de bucsuzás előtt kijelentette, hogy legközelebb hiszeletét logja tenni. A jól nevelt leányok mindenebe beleegyez-nek — (igy tartják a karantai varró-kisasszo-nyok is) — különösen, mikor legújabb diva szer-int vannak öltözve és legújabb divat szerint éhesek is. Ilona sem utasította vissza az orrmá-nyos urat, kiről csak azt tudta, hogy egy kiáll-hatatlan, rút férfi, de hogy mellék-foglalkozásá-néve csantai nábob, arról sejtelse sem volt. Ah a legújabb divat szerint kopláló kisasszonyok olyan önzetlenek!

Mikor otthon elmondta sajátos találkozását, a papa, meg a mama összecapták a kezüket, de nem szóltak semmit, — csak a szemekkel mondták el egymásnak a családírói gondolatokat. Ki tudja? A 19-ik század végén is történekek romantikus csoda-dolgok. Még Ilonából nábobné

A városi képviselő-testület legutóbbi üléséhez.

Nagy Kanizsa város nemrég újalakult képviselőtestülete a heti ülésében megválasztotta a bizottságokat kebeléből és ekként a törvényes igazgatás összes szerveivel újabb három évre ellátja magát városunk, most már zavartalanul alhatja tovább álmát villamos világítás mellett.

Vagy merithetünk-e biztatást szebb jövőre, midőn a kezdeményezésre hivatott bizottságok tagjaivá tulnyomólag azok választottak ismét, kiknek legnagyobb részéről éppen a választást megelőző értekezleten constátáltatott, hogy a bizottsági üléseken még csak még sem jelennek és egy clique sajnálatos machinatói következtében éppen azok maradtak ki, a kik a legelőkelőbb kötelességérzettel, a legnagyobb szakavatottsággal és a városi közigazgatás minden részében a leggazdagabb tapasztalatokkal bírnak?

Es nem-e szomorú jelenség az, hogy a képviselőtestület tagjai között a legnagyobb hájsza azon bizottsági tagságok után van, melyek bizonyos hatalmi posztót nyújtanak a közönséggel szemben, míg ellenben a legnagyobb közöny tapasztalható azon bizottságokba való beválasztás tekintetében, melyek humanitárius és kulturális intézmények létesítése és fejlesztése céljából alakítottak, melyek azonban a megalakulásnál tovább ezeitig nem mentek?

A hatalmi érdekek ezen elharapódzott cultusza mellett a közszolgálat önzetlen bajnokai mindinkább gyérülnek és mindinkább nyomolnak előtérbe oly elemek, melyek nagyok lehetnek ugyan a taktikázásban, de minden eszményibb felfogás bijján a valódi köztekintetek felismerésére és érvényre juttatására kellő érzékkel nem bírnak.

Es így némi resignációval nézünk az új három évi cyclus elé, felők, hogy a szegényügy rendezése, köz-sétány létesítése, felsőbb leányiskola, városi közkönyvtár alapítása és állandó színház építése és egyéb közintézmények továbbra is pium desideriumok maradnak.

Adja Isten, hogy családunk, hogy a város közönségének egyéb közhajjai is oly váratlan és kedvező teljesebbé menjenek, mint a vilám-világítás, melynek létesítése körül ugy a városi tanács, mint a képviselő-testület dicseretes büszságot tanusítottak, de mely — ugy vagyunk meggyőződve — még sokáig késnek az éji homályban, ha saját jól felfogott érdekében nem forcirozta volna azt valaki, a ki miként a corneillei marquis

„sokat utazik
sok se habozik”

Dixl.

A nagy-kanizsai szepítő-egyesület.

Még a mult év utolsó hónapjában keletkezett városunkban üdvös mozgalom arra nézve, hogy hazánk több intelligens városának példájára, szepítő-egyesületet alakítsunk.

Egyik köziszteleiben álló vezéremberünk, Dr. Bentzik Ferenc hívta össze az értekezletet, mely hivatva volt nyilatkozni arra a kérdésre: van-e szükség városunkban ilyen egyesületre s kívánatos-e annak megalakítása?

A szép számmal megjelent érdeklődők örömmel üdvözölték az eszmét s annak megtestesítését feltétlenül szükségesnek nyilvánították. Nyomban meg is választották az előkészítő bizottságot, melynek feladata az alapszabályok tervezetének elkészítése és a tagok gyűjtése volt.

Az aláírási íveket a bizottság elnöke azonnal kibocsájtotta; a tagok azonban nem jelentkeztek olyan számmal, amint Nagy-Kanizsa város intelligentiájával ar nyban állt volna. Epen azért hónapokon keresztül várni kellett az egyesület megalakítására.

A város polgárai közül eddig csak százhuszonnyolcan jelentkeztek tagul. Am ez a szám nem azt jelenti, mintha polgárságunk nem tartaná üdvösnek és ugyszólván közzségiességnek az egyesületet. Megvagyunk pyzódve, hogy a tagok száma rohamosan emelkedni fog, amint látni fogja a polgárság, hogy a nemes célú egyesület a tervezgetés bizonytalanságából kiemelkedve megalakult és munkába kezdett.

Az előkészítő bizottság éppen ezért az egyesület megalakítását nem kötötte a tagok számához, hanem elhatározta, hogy még e hóban alakuló közgyűlésre hívja össze azokat, kik alapító vagy rendes tagokul jelentkeztek már eddig s jelentkezni fognak a napokban.

Ugyancsak a bizottság legközelebb tartott ülésében több előkelő város hasznosan működő szepítő alapszabályait tanulmányozván, megbizta tagjai közül Dr. Bentzik Ferencet, Dr. Neumann Edet és Símeget Kálmánt, hogy a bizottság által kijelölt alapelvek figyelembevétele mellett dolgozzák ki az alapszabályok tervezetét.

A kiküldöttek megfelelték a megbízatásnak, az alapszabályok tervezetét elkészítették.

Alább közöljük azokat egész terjedelmükben. Kívánatos, hogy azokkal városunk polgársága az alakuló közgyűlésig is behatóan foglalkozzék s körvonalaiva látván az egyesületre váró fontos feladatokat, oly férfiakat válasszon az egyesület vezetésére, kik lelkesednek Nagy-Kanizsa város érdekében s nemcsak jó szándékuk, de tehetségük is van ezen érdekek felkarolására.

Azt, hogy városunkban azon a téren, melyen az egyesület működni akar, sok a teendő, a város minden józanul gondolkodó polgára beláthatja. Ideje tehát, hogy váltvetve dolgozzunk! Ne csak az egyesületek számát szaporítsuk eggyel,

de bizonyítsuk be, hogy ez az egyesület, melyből eleve kizárható minden klikk-szellem, közös munkára gyűjti össze a város széthúzó elemeit.

Talán ha az eredmények beigazolják azt, hogy közös munkával sok üdvös dől el lehet érni, a város polgársága más irányban is ezt az okos programot fogja magának vallani. És végre érvényre tud jutni ebben a városban is az az egészséges közszellem, mely sok más városban századokra látható alkotásokat teremtett meg.

A nagykanizsai szepítő egyesület alapszabályai.

Az egyesület célja 1. §.

Az egyesület célja: Nagy-Kanizsa városának és környékének fasorok és ültetvények által eszközölhető szepítése, a rendezett és szepített terek gondozása és fentartása, üdülő és kiránduló helyek létesítése valamint a köztisztaság és közegészségügy érdekeinek előmozdítása.

Kivétel. 2. §.

Az egyesület a kitűzött célt elérni törekszik azáltal, hogy:

1. A városi közönséget és magánosokat esetről-esetre egyes tereknek, kerteknek vagy tárgyaknak csinosítására felkéri és felhívja.
2. A város képviselőtestületének tudtával és beleegyezésével, valamint anyagi és erkölcsi támogatása mellett, jövődelmeiből ültetvényeket, fasorokat, sétányokat állít elő, egyes tereket és utakat szabályoz és szepít.

A cél elérésre szolgáló eszközök. 3. §.

A kitűzött célra szolgáló eszközök:

1. Az egyesület alapító tagjai által befizetett tagsági díjak, melyeknek nemcsak kamatai, hanem a tőkék is teljesen felhasználhatók.
2. A rendes tagsági díjak.
3. Egyéb adakozások és hagyományok, mely utóbbiaknak azonban csak kamatai használhatók fel, amennyiben arra nézve a hagyományozók másként nem rendelkeznek.
4. A város segélyadományai készpénzben, munkaerőben vagy egyéb segítésben.

Az egyesület tagjai. 4. §.

Az egyesület tagjai:

1. Alapítók, kik az egyesületnek belépésük alkalmával legalább 25 forintot adományoznak.
 2. Rendes tagok, kik az egyesület pénztárába évenként 2 forintot befizetnek.
 3. Segélyező tagok, kik az egyesületnek időről-időre pénzbeli vagy egyéb segélyt adnak.
 4. Hivataltól tagjai az egyesületnek: a város az időszerinti polgarmestere, főkapitánya, mérnöke, számvivője, tisztai orvosai és a város képviselőtestülete által a maga kebeléből választott négy tag.
- a. A tagsági díjak, a polgári évet számítva,

lehet! — A lehetetlennek látszó mamaálmak sokszor boldogul megvalósulnak.

Egy-hét mulva megjelent a csantai nábob, a három falu, hat határ ura, és megkérte Ilona kezét.

Legutolsó chikagói divat szerint a leányok csak a szívökkel rendelkeznek, a kezökkel azonban föltétlenül a tapasztalt, okos mamák, akik már jól tudják, az élet nagykönyvéből, hogy az aranyat nem szívvel, hanem kézzel szokás megmarkolni. Cser-mama döntött: Ilonát eljegyezték a csantai nábobbal, aki tetőtől talpig aranyember volt. És Ilona most boldog; Ilonát, a mesés-szerencsés menyasszonyt most elárasztja arannyal, szemfényvesztő boldogsággal a csantai nábob a ki rut is, vén is, béna is, de aranyember. Drága helyemben fog uszni, fényes fogatokon járn: bámolni fogja mindenki a boldog asszonyt, ki szegény lány volt egykor, varrogatót, dolgozókat, mint szegény varróleány, a napikenyerért. Bizony mesés szerencse ez!

Eddig szót a karantai varrókiaszonyok arany-szálakból szót meséje. A többit mondjuk el mi.

Holnap lesz az esküvő.

Cser Ilona ott ül egyszerű lakásuk szerényen butorozott szobájában. Tündöklő arany-karperecek, gyémántos nyakékek, arannyal himzett selyemruhák bevernek körülötte; csupa ragyogás, csupa káprázatos fény ott minden. A paszaron szót nászajándékok ezereket érő kincse ott van egy halomban; az inkább menés kincse egy szegény lány előtt, ki az élet-boldogság nagy

problemájából csak annyit volt képes eddig megoldani, hogy lehet legujabb divat szerint is öltözködni, ha valaki megtanult divatosan koplálni.

Hát mért nem dalol, mért nem pöpköd öröme az a boldog madár az arany kalitka káprázatos körében? Mért hallgat, réveteg szemekkel nézve a semmibe? Mi sapadoz azon az elébb gondtalan, örök-mosolygású arcon? Talán nem látja azt a tenger kincset? azt a megvalósult álmát? Vagy tatán a szívével néz?

A mama, a tapasztalt, az okos mama, aki már tudja az élet nagykönyvéből, hogy az aranyat nem szívvel, hanem csak kézzel kell mérlegelni, — tágranyitl pupillákkal bámolja a kincsek halmozát: nyeli szemével a boldogság fényét; megittasultan karolja át leánya nyakát; aranygyál vált már neki az is.

— Ah Ilonám, milyen boldog vagy! Milyen mesés szerencse ért téged is, minket is! — Egy óra mulva itt lesz drága vőlegényed; karjaiba omolhatsz, megköszönheted neki ezt a tenger kincset édes szóval, édes csókkal.

A mesés szerencsés leány főugrik a kincsek közül, mintha gyígyomlás érte volna. Sápadtan, reszkelő kezekkel dobálja szét a drága ezereket.

— Nem én anyám, soha! Ne kényszerítetek! Még nem késő; visszalepek. Gondolkoztam sokat, sokat! Nem lehet anyám! Megörülök már a a gondolatnál is. Nem tudom szeretni. Nem gyűlölöm, de undorodom tőle. Vigyék ezeket az ezereket! A pokol minden ördöge itt ugrál rajtuk. Elkárhozom, ha meg nem szabadulhatok.

Az okos mama oda megy a balga ördögökhöz; megsimogatja lázas homlokát mosolyogva. Azután elkezd szépen felszedgetni a földre hullott ezereket, megtörölgeti azokat egyenkint és visszarakja gyönyörű részkető kezekkel a tokokba.

— Hát azután ha mi ezeket a szép dolgokat most odavetnök a vőlegény elé és azt mondanók: „uram, leányunk nem akar az oné lenni.” — mit gondolsz mi történnék? Semmi; semmi édes lányom; csak a világ egyet nagyot kacagna, a te nábobod pedig keresne magának egy másik szegény lányt, talán szebbet, talán jobbat náladnál, akinek nagyobb volna az esze, mint a szive és te felvehetéd újra a varróút. Hát ez bizony elég mulatságos dolog volna a világnak.

— Inkább dolgozom anyám, éjjel, nappal: koplak, éhezem.

— Szép, szép édes lányom! Tudom én azt édesem, hogy fiatal korában az ember boldog szívvelu llicitála legnagyobb boldogokon is. De te csak magadrol beszélsz. Reánk, és kis testvéreidre nem is gondolsz. Efeleled, hogy mi is a világon vagyunk. Szegény apád már lemondott hivataláról, mert leendő férjed kijelentette, hogy az esküvő után rögtön át kell vennie birtokai kormányzását. Hát szegény apád, kis testvéreid és én most földöcütötkk legyünk; mert neked az utolsó pillanatban ugy tetszik, hogy egy széles évszóval összezúzd szerencsénket, boldogágunkat? Biz ezt édes lányom jó lett volna előbb megmondolni.

Milyen lenyújtó szelid szavakat tud az ördög adni egy okos mamának ajkaira!

lélekre előre bejelendők az egyesület pénztárosánál; esetleg két részletben.

b. Az egyesülethez való kilépés irásában az elnökségnek jelentendő be a polgári újévet követlenül megelőző négy het alatti.

a. Oly tagnak, ki Nagy-Kanizsáról végleg elköltözik, fizetési kötelezettsége megszűnik.

b. A rendes tagok, kik belépésüktől számítva három évre vállaltak kötelezettséget, ezen kötelezettség alól a három éven belül, csak elköltözés vagy elhalálozás esetén menthetőek fel.

Ügykezelés. 5. §.

Az egyesület az ügyeket részint közgyűlésen, részint a választmányi üléseken intézi el.

Közgyűlés. 6. §.

1. Közgyűlés évenként legalább egyszer, még pedig február hónap tartandó.

Sürgős esetekben az egyesület elnöke, illetve alelnöke a választmány határozata folytán, valamint 10 alapító vagy rendes tag irásban bejelentett kivanatára is rendkívüli közgyűlést hi össze.

2. A közgyűlés ideje 8 nappal annak megtartása előtt a helybeli lapok útján, az elnökség által adatik tudtúl.

3. Határozathozatalra legalább 25 tag jelenléte szükséges.

4. A közgyűlést az elnök, akadályoztatása esetére az alelnök vezeti, aki az elnököt helyettesíti.

5. A közgyűlésen szózási joggal és szavazattal csak az egyesület alapító és rendes tagjai bírnak.

6. A közgyűlésről jegyzőkönyv szerkesztendő, melyet az elnök, a jegyző és két, az elnök által a gyűlés megnyitáskor kijelölt hitelesítő írnak alá.

7. A közgyűlések nyilvánosak.

A közgyűlés teendői. 7. §.

A közgyűlés teendői:

1. Elnök, alelnök, jegyző, intéző, pénztáros, valamint a választmányi tagok választása.

2. Ot tagnál álló számvizsgáló bizottság választása.

3. Megbírálása a választmány és a számvizsgáló bizottság jelentésének s ezekhez képest a felmentés megadása.

4. Az egyesület által célul kitűzött szelítési munkálkodásokra vagy az alapszabályok módosítására vonatkozó indítványok tárgyalása s ezek fölött határozathozatal.

Választások és határozatok. 8. §.

1. A választások közfelkiáltással avagy 10 tag kivanatára titkos szavazás útján, általános szótöbbséggel 3 évre történik.

2. Egyébb ügyekben a közgyűlésen jelenlévő tagok egyszerűen szavazatiöbbséggel határoznak. Szavazatok egyenlősége esetében az elnök dönt.

3. Ha az első ízben kihirdetett közgyűlésen 25 tag meg nem jelenik, akkor az elnökség 8 ad napra új gyűlést hi egybe, melyen a megjelent tagok az elhalasztott közgyűlés tárgyai felett döntenek.

Cser Lóna halotti-halványan roskadt le egy székre.

Másnap egymásután robotgát Cserék lakása elé a magántogatók. Az egész násznép az ugynevezett „előkező” családokból került ki. A mesés szerencse aranyemberei azért ott szemképrázoló sugarait a pompának. Ott voltak Csaknyák, Mágycék, a Pánfay-család öreg és apró tagjai: új cimerekkel, új nevekkel új emberei a már századok előtt megvesztett divatok, a századokon epidemikusan áthúzódott a talán örökre kiirihatatlan kóráságok.

A karantai varrókiaszasszonyok sorfalat állottak Czimpás uram üzlete előtt. Most szövdönek a szerencse szép meséjének utolsó aranyzárait. Az utolsó fényeshogót a pap köli meg az oltár előtt.

A mosoly alá rejtett irigység möbő tekintete lesi, kíséri-a szép, a szerencse mennyasszonyt egész az oltár lépcsőjéig.

Boldog-e csakugyan? Hogyan áll a vőlegénye mellett? Mosoly ragyog-e arcán? Határozottan mondja-e az esküszókat? Beletálat-e új szerepbe? Elég majestetikusán lépked-e?

És a karantai körvélemény, a mennyasszonyi akadémia szigorú kritikusa, kedvesen íté.

A mennyasszony kisse halvány volt ugyan az esküszótól, mert hát a férjhezmenetel végre is nem mindennapi dolog, de az a majestetikus

Választmány. 9. §.

A választmányt képezik:

1. Az egyesület elnöke, alelnöke, a jegyző, az intéző, a pénztáros, továbbá az időszertint polgármester, városi főkapitány, mérnök, számvéve és a tisztai orvosok.

2. A város képviselőtestülete által a saját kebeléből választott négy tag és az egyesület közgyűlése által választott 14 tag.

3. A választmány érvényes határozatokkal hozhat, ha az elnökön és a jegyzőn kívül legalább 5 választmányi tag jelen van a gyűlésen.

4. A választmányi ülések az elnök által hivatalnak össze. Rendes ülés minden hónap tartandó rendkívüli-ülés pedig annyiszor, ahányszor az elnök szükségének tartja vagy négy választmányi tag kívánja összehívandónak.

A választmány hatásköre. 10. §.

1. A választmány hajtja végre a közgyűlés határozatait, ugy az eszközözendő szelítési, mint a díjak beszedésére és az adakozások elfogadására nézve.

2. Képviselet az egyesületet elnöke által hatóságok és egyéb magánosok irányában.

3. Felőlség és leszámolás terhe alatt határozhat a szelítési helye és módja felett oly esetekben is, amelyek a közgyűlésen elő nem fordultak, de mindenkor csak a közgyűlésileg meghatározott pénzüsség erejéig.

4. Felőlség és leszámolás terhe alatt kezeli az egyesület vagyonát és pénzeit kamatoztatja.

5. Működéséről évi jelentést terjeszt be a közgyűlésnek.

6. Az egyesület nevében társulati ügyekben szerződéseket köt, mely szerződések az elnök, az intéző, két választmányi tag és a jegyző aláírásával ellátandók.

7. A választmány hatásköréhez tartozik mindazon intézkedés, mely a közgyűlésnek fenn nem tartatott.

Számvizsgáló bizottság. 11. §.

A számvizsgáló bizottságnak kötelessége a pénztári kezelést-többször felőlvizsgálni, minden esetben pedig a lezárt számadások helyességéről meggyőződést szerezni és ehhez képest a felmentvényt a közgyűlés előtt indítványba hozni.

A számvizsgálai teljesítésére és határozathozatalra legalább 3 tag kívánatik.

A pénztáros. 12. §.

1. A pénztáros a választmány határozata és utalása szerint kezeli a pénzeket.

2. Az egyesület vagyonáról, a bevételekről és kiadásokról könyvet vezet, amelybe a választmány bármikor betekinhet.

3. Kifizetéseket csak az elnök, illetve annak helyettesítője utalványozására eszközölhet.

4. A fizetményekről általában nyugtákkal számol.

5. Tartozik a választmánynak, ennek kivanatára, bármikor elszámolati.

mosoly az ajkon, a királynőt tartás, az a fesz-telen beletermetség az új körbe, az új szerepbe: igazán meglepő volt. Akárki inkább nézhette volna a kisse bizony rut, naggyorra, féligbena vőlegényi valami elnyomorodott diurnistának s a mennyasszonyt valami született nábob leányának.

A násznép is, meg az okos mama is el voltak ragadtatva.

És a bucsuvétel? Na, az olyan nagyszerű volt, hogy olyat a legerőteljesebb tehetőségű drámairól inventioja sem teremthetett volna.

Mikor elérkezett az idő, hogy a nászutra indulópar a vendégektől bucsut vegyen: a szép Vajassné ugyanazzal a majestetikus mosollyal, amelyvel az oltár elé ment, odalépett szülőihez és egyetlen könyöccsép nélkül elbucsuzott. Csak kisse rezketett a fölindulástól és ajkait barapdálta; de talán csak azért, hogy még hiborosabbak legyenek.

Mosolygó képpel intett bucsut, amerre a fogat haladt, lánykori ismerőseinek.

Egész Karantia meg volt hatva:

— Ez a leány nemcsak mesésen szerencsés, hanem mesésen boldog is!

(A körvélemény szavai, szöru-szóra.)

A tapasztalt mama, aki most már mód nélkül lőcske volt arra a tudományára, amit az élet nagykönyvéből tanult, — boldogan ömögött,

Az intéző. 13. §.

Az intéző a választmány megbízása folytán a szelítési munkálatoknál felőlygel, esetleg intézkedik, a munkálatok részleteiről a választmánynak jelentést tesz, s a város főmérnökével és a szelítési munkálatok vezetőjével együttesen odáhat, hogy az egyesület tervéi híven keresztülvíssenek.

A jegyző. 14. §.

A jegyző vezeti a közgyűlés és választmányi gyűlések jegyzőkönyveit, szerkeszti a jelentéseket s általában végzi az írásbeli teendőket.

Az egyesületi tagok jogai és kötelességei. 15. §.

1. Minden alapító és rendes tagnak joga van a közgyűlésen szavazni, továbbá a szelítési módjára és helyére nézve a választmány útján a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal előbb irásban indítványt tenni. Az indítvány a közgyűlésen okvetlenül tárgyalandó.

2. Minden tag erkölcsileg kötelezve van a közönség körében az egyesület céljainak előmozdítása érdekében huzdítólag hatni és munkálkodni, valamint saját kötelezettségének pontosan eleget tenni.

Az egyesület felosztása. 16. §.

1. Az egyesület felosztása felett csak különösen e célra egybehívott közgyűlés határozhat, melyet legalább két héttel előbb a tárgy megszervezése mellett a helyi lapok útján az elnökség hi egybe.

Határozathozatalra első ízben az egyesületi tagnak legalább 1/3 da kivanatik. Ha ezen közgyűlés nem volna határozatképes, — akkor 8 napra másodízben ugyanazon tárgy felett tartandó gyűlésen a jelenlévők szótöbbséggel határoznak.

2. Az egyesület felosztásával az elvált kötelezettségek fedezése után tennmaradó vagyon Nagy-Kanizsa városának adatik át, mely annak jóvődelmét csakis az egyesület által kitűzött célra fordíthatja; ezen határozat azonban fogantatás előtt a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumhoz felterjesztendő.

3. Minden, amit az egyesület létesített, Nagy-Kanizsa város közönségének tulajdonába száll át.

Az egyesület pecsétje.

Az egyesület pecsétjének körírása: „Nagy-Kanizsa Szelítő Egyesület” 1893.

Tollfuttában.

A „körvélemény” parancsolja, hogy csak folytassam a hegemoniáért küzdő két zalavármegyei város versenyéről a notát.

Hát folytatom.

A politikai versenyek fölött napirendre térek, mert a politika-tere nagyon sikamos és azokat a roppant szilárd politikai erkölcsöket, amivel telítete van a „torikony”, respectálni kell föl- és lefelé egyaránt.

Hazem hát hadd szőljön az ének a társadalmi erkölcsokről.

hogy mielőbb Nagy-Csantára költözzenek. A köp-lalásból, a nyomorból: a jólétbe. a tengerkin-csek közé.

E közben táviratot kapott, hogy haladéktalanul menjenek Fiuméba. Az volt a boldog nász-utazás első állomása.

Rögtön félbehagyta a csomagolást és a közle-letti vonattal férje kíséretében Fiuméba utazott.

— Bizonyosan megártott szegény Ikonának a levegő. Hiába az az örökös ülés a varrottá mel-lett a most egyszerre új élet, új levegő, új em-berek, nem maradhattak hatás nélkül. Egyéb baja nem lehet. Mert azt csak látta Isten, ember, hogy mesés boldogság ragyogott le arcáról.

Igy okoskodott a tapasztalt mama, következtet-ve, az élet nagykönyvéből. Cser László, az apa, halgatón ült a kupéban. A családi véle-ményt az asszonyok csinálják.

Fiumében a kijelölt hotelba siettek. Egész lakoztaly volt ott berendezve a fiatal párnak.

Varjas éppen kilépett a lakoztalyból, mikor az emeletre értek. Az ostromló kérdésekre nem felelt, csak vezette be őket némán az első ter-embe.

Ott aludt nyugodtan a — mesés szerencséjű — mennyasszony, most már mesés boldogsággal is... a ravatalon.

Csak a méregmart színtelen ajkak mondták, hogy hazugság volt minden..... minden.....

H I R E K.

Nagy-Kanizsa és Zala-Egermegben még mindig dominal a hagyományos magyar vállalkozásokat, csak a vendéglőadai formákban van egy kis különbség.

A tarisznyás Egerszegre egyszer távirat érkezett Budapestről aznál a következővel:

"Holnap délelőtt érkezem. Kérek kocsiat az állomáshoz. — Fabinyi."

(Akkor még Zala-Szent-Iván volt oda az utolsó állomás és Fabinyi volt az igazságügyminiszter.)

A táviratot a "Hártya-vendég" bérleje kaptá a felőre alatt már lában volt az egész város; megmozdult minden tarisznya; s fenesz grációktól kezdtek azok dunnadni itt is, ott is az inkognitóban érkezni miniszter tisztelőre. Másnap délelőtt az előre jelzett időben, glédában állott minden tarisznya és a kiküldött kocsi csakugyan megérkezett Budapestről Fabinyi szabó-mester.

A tarisznya vendégszeretete egy fogadta a derek szabó-mestert, mint egy inkognitóban utazó minisztert.

A tarisznyatlan Nagy-Kanizsát gyakran a szerencsétlenek érkezését jelentő táviratokkal főhercegek, országosan ünnepelt művészek, akik éppenséggel nem akarnak inkognitóban utazni. Az igaz, hogy kocsi nem szoktak kérni az állomásra; de ez fölösleges is volna Nagy-Kanizsán, mert elég flaker várja az érkezés vonatokat. Mődjükben van ott az érkezés-rotabillitásoknak válogatni a "Szarvas" és "Korona" díszfogataiban. Rendesen ki is választanak egyet és berohagok a városba nagy effectussal, imponzással, akár egy inkognitóban utazó szabómestert.

Röviden: a tarisznyás Egerszeg egy fogad egy szabómestert is, mint egy inkognitóban utazó minisztert és a tarisznyatlan Nagy-Kanizsa egy fogad egy főherceget vagy egy országosan-nevű művészt, mint egy inkognitóban utazó szabómestert.

Csak ez a kis formai különbség!

A városélet is hatalmasan virágzik mind a két városban, mindelyikben van kaszinók és kaszinók és a kaszinókban az uszágoknak, meg a kártyának. A különbség csak az, hogy Egerszegben előbb jöpnak el az uszágok, mint a kártyák; Nagy-Kanizsán pedig egyformán kopik mind a kettő.

Az egerszegi Nagy-Kanizsán, a nagy-kanizsai Egerszegben zeng huzmuszt a pompás társadalmi viszonyokról, mint versenyosz Szecik, akik egymásnak mesélnek a jóllakásról, pedig majdnem a lelküket koplatják ki már.

Az irodalom-és művészet-pártolás másként történik Nagy-Kanizsán, — másként Egerszegben.

Nagy-Kanizsán már volt egy rengeteg nagy "irodalom-és művészetpártoló egyesület" is, amely egyszer-igazán megmutatta, hogy hogyan kellene és lehetne minden alkalommal fogadni egy-egy kiváló vendéget. Ez az egyesület országos fényével fogadta Blaha Lujzát; megkoszorozta az unepeselt művészt; aztán lepihent és elaludt örökre a saját bábérján. — A művészet iránti lelkesedésből csupán egy általános fényes álom maradt az állandó színház. Egerszegben nincs, nem is volt művészetpártoló egyesület, nem kísért ott az állandó színház álma sem; de azért még egy színházról se távozott tőlük deficitte!

Haladást most már halad mind a két város; az igaz, hogy adósággal, de díszséggel.

Egyideig mindelyik nagyon reményteljes állapotban volt; feltűről várják az áldást az akadémiáitól.

Egerszeget megárnýkosta a magas kormány pénzügyigazgatósággal; Nagy-Kanizsának megmaradt a királyi-táblás remény. Mióta azonban a kanizsai fiskális urak nagyon sokat utasgatnak Pécare, ennek a reménynek csak emlékei; magát a reményt Csarcsnyás Sándorral körülbelül egyszerre bucsztatatták el.

Mióta a nagy-kanizsaiak keserű csúszások és kiabrandulás után megtanulták, hogy a megárnýkosta csodái még a városok életében sem ismétlődnek; elkezdnek teremteni a maguk arszjából. Epitenek gyárakat terveznek vasutvonalakat. A várakozás resignációját fölvaltotta a munka elvezése.

A tarisznyás Egerszeg is teremt szakadatlanul. Mert hát a tarisznyának nemcsak a hűséggyógytát mögött maradni, sőt mindegyik "tarisznya menjen el!"

Egerszeg sikerülheti Nagy-Kanizsát vagy haladhat vele egyformán, de az *hypotentia* szimbóluma hátterében nem maradhat. Ez az egerszegiök szent hité. És hát a tarisznyától bizony csak kitéllik, csak az nem, hogy elpusztuljon. A zalavármegyei tarisznyának örök élete nagyon. Száll ivadékról ivadékra.

A talán ember, ha meghal: ledobja a klumpját, a búranyát; megoldja a bucsort; a hajduadai; elajti a botot; a veszprémi; áltört a taxakát; a somogyországi; bucsukja a bicakát; a zalavármegyei; lekapasztja a tarisznyát.

De a tarisznyát átveszi az utód. Csak talán a nagy, a halhatatlan Deák vitte el magával ezt a vármegyei kleonidumot, mert hogy valaki örökölte volna, egy csoppot sem látnék meg a vármegyén.

Városi szakbizottságok megválasztása. Nagy Kanizsa város képviselőtestülete június hó 13-án tartott közgyűlése, mely nagy érdeklődéssel melett folyt le, megválasztotta az egyes bizottságokat a következő eredménynyel:

1. Pénzügyi bizottság: Eperjessy Sándor, Eben-spangler Lipót, Grünhut Alfréd, Gummann Vilmos, Fischl Pál, Löwinger Ignác, Sommer Sándor, Stern J. Mór, Weiser József, Győrffy János, dr. Bentzik Ferenc, dr. Rothschild Samu, Blau Lajos, Plihal Ferenc, Berger Adolf, Eben-spangler Leo, Varga Lajos, Dolmányos László, itj. Fesselhofer József, Stezslin Ferenc, Zerkovitz Lajos, dr. Fülöp Kázmér, Scherz Richárd, Danneberg Jakab és Schwarz Gusztáv. — **2. Iskolaszéki és ipar-iskolai bizottság:** Eben-spangler Lipót, Nusecz József, dr. Schreyer Lajos, Plosser Ignác, Babochoy György, id. Hegedüs László, Haba József, Tóth István, Hoffmann Mór, Lengyel Lajos Győrffy János, dr. Bentzik Ferenc, dr. Szukits Nándor, Tuboly Viktor, Németh Ignác, dr. Rothschild Samu, dr. Neusiedler Antal, Halis István, Knauz Boldizsár, Matkovics Sándor, Mihálec József, dr. tiero József, Fischl Pál, Faics Lajos, Pihál Ferenc, Bün Samu, Rapoch Gyula, Varga Lajos, Juhász György, Gutmann Vilmos, Löwy Adolf és Saller Lajos. — **3. Építészeti bizottság:** Blau Lajos, Saller Lajos, Plosser Ignác, Vagner Karoly, Fischl Pál, Győrffy János, Kis Ferus József, Löwinger Ignác, Eben-spangler Lipót, Danos Kálmán, dr. Rothschild Samu, Tuboly Viktor, Hertelendy Béla, Eben-spangler Leo, Knauz Boldizsár, Unger Ullmann Elek, Stern Sándor, Groszváry Gyula, Rechnitz Vilmos, Zelenák Antal, Seil János, Scherz Richárd, Billisics József, Haba József és Vncskics János. — **4. Fügymnasiumi bizottság:** Eperjessy Sándor, Eben-spangler Leo és Hertelendy Béla. — **5. Szegénygyógyi bizottság:** Blau Lajos, Unger Ullmann Elek, Stern Sándor, Szegő Gyula, dr. Szekeres József, Pukmann László, Scherz Richárd, Löwinger Ignác, Rosentfeld Adolf és Milhofer Odön. — **Színházépítő bizottság:** Hertelendy Béla, Gutmann Vilmos, Tuboly Viktor, Hoffmann Mór, dr. Bentzik Ferenc, Karcag Béla, dr. Schwarz Adolf, Eben-spangler Leo, Pihál Ferenc, dr. Hauser János, Varga Lajos, Hirschel Ede, Rapoch Gyula, Grünhut Henrik és Tóth László. **Körházi bizottság:** Sommer Sándor, Eben-spangler Lipót, Pihál Ferenc, dr. Szukits Nándor, Győrffy János és Löwy Adolf. — **Legelő és erdőgazdálkodási bizottság:** Bajor László, Sommer Sándor, dr. Stezslin Ferenc, Hertelendy Béla, Blau Pál, dr. Hauser János, Plosser Ignác, dr. Bentzik Ferenc, Bagonyay György, Acs József, Thomka Endre, Szedlmayer László, Gáspár Ferenc, Dolmányos László, Knauz Boldizsár, Knauz Károly, dr. Samu József, Pálly Alajos, Kránicz János, Juhász György, Hirschel Ede, Gudlin László, Babochoy György, Czápáry János és Hegedüs József. **Közegészségügyi bizottság:** Dr. Schreyer Lajos, Imrei László, Dr. Neumann Ede, Lengyel Lajos, Hoffer Ferenc, Maar Nándor, Práger Béla, Dr. Szekeres József, Szörcsöki Béla, Dr. Blau Simon, Dr. Szukits Nándor, Hütter Lajos, Bün Samu, Németh Ignác, Dr. Gerő József, Dr. Rátz Kálmán, Dr. Rauch Zsigmond, Belus Lajos, Haba József, Seregély Dezső, Nith Norbert, Dr. Szigethy Károly, Dr. Stolczner Hendr. Darányi Árpád és Farkas László. — **Jogügyi bizottság:** Sebestyén Lajos, Groszváry Gy., Bogyay Odön, Tuboly Viktor, Simon Gábor, dr. Hauser János, Varga-Lajos, Faics Lajos, Tóth László és dr. Schwarz Adolf. — **Szépművészeti bizottság:** Stolczner Gusztáv, Knauz Boldizsár, Knortzer György, Gaál György, Rechnitz Vilmos, dr. Samu József, Schwartz Gusztáv, Dolmányos László, Bachrach Gyula és Scherz Richárd. — **Arcaezéki pól-álmók:** Sebestyén Lajos, Faics Lajos, Grünhut Fülöp, Löwinger Ignác, Betlehem Sigrid, Scherz Richárd, dr. Neusiedler Antal, Pländer János, Simon Gábor és Rechnitz Vilmos. Ezen bizottságok közül e hó 14-én az iskolaszéki és ipariskolai és építészeti bizottságok alakuló ülésükben megválasztattak az első bizottságnál: Babochoy György elnökke, Nusecz József, alelnökke, Németh Ignác jegyzővé és Knauz Boldizsár gondnokká; a másodikonál: Eben-spangler Lipót elnökke és Hertelendy Béla alelnökke.

Közönséget nyilvánítt. Tekintetes Dr. Löwe Emil úgyvéd urak a "Zala" szerkesztőjének Nagy Kanizsán. Folyó évi május hó 31-én becses levele értelmében — a nagykanizsai tűzkárosultak javára — lapjánál betolyt 24. frt. azaz huszonegy forintnak a városi pénztár által történt átvételéről, — továbbá annak a tűzkárosultak között leendő kiosztása iránti intézkedésről midőn van szerencsém értesíteni, egy alkalommal tisztelettel megkérem, hogy a nemes szívű adakozóknál a városi tanács halás kiszónerét tolnácsolni sziveskedjék. — Kelt Nagy Kanizsán 1893. jun. 10-én Babochoy György polgármester.

Kiszónerítés a folyó évi május 7-én a tűzkárosultak között kiosztott segélyösszegekről: A segélyezettek nevei: Danis Kálmán Petőfi-utca 20 frttal, Korvinczy Ferenc Atilla-utca 35 frttal, Horváth Peti István Atilla-u. 50 frttal, Horváth Lajos Petőfi-u. 20 frttal, Borbély Gábor Honvéd-u. 12 frttal, özv. Stadler Józsefné Petőfi u. 25 frttal, Kovács Istvánné Petőfi-utca 10 frttal, Meze Istvánné Petőfi-u. 6 frttal, Landai Babi Atilla-u. 8 frttal, Valentín Ferenc Petőfi u. 13 frt és 40 krral, Horváth Kavi Atilla-utca 5 frttal, Kren Károlyné Atilla-u. 10 frttal, Herjavec Jánosné, Sárcz Lajosné, Mak János, Vellak János és Pinter Mari: — Atilla-utcaik — 8-8 frttal, Pinter Mari Atilla-u. 5 forinttal, Hollender György Petőfi u. 5 frttal, Hedli Istv. Honvéd-u. 5 frttal, Vig Borbála At.-u. 3 frttal, Iker Gábor At.-u. 14 frttal, Szalay János At.-u. 5 frttal, Boeckay János At.-u. 12 forinttal, özv. Illés Jánosné Honvéd-u. 35 frttal, mely összesen 330 frt és 40 krt tesz ki. — Juhász György s. k., számvevő, Csemits s. k., városi tanácsos, Matkovics Sándor városi tanácsos.

Halálhíradás. Keszthely város érdemes bírása id. Reischl Venczel az arany érdemkereszt tulajdonosa folyó hó 14-én 75 éves korában elhunyt. Haláláról 4 gyászjelentés adatott ki, meg pedig a város, a keszthelyi takarékpénztár r. t. és a Keszthely-balatonszentgyörgyi h. é. vasút szerzöl. Meltán gyászolhatják az érenyekek gazdag elhunytat ezek mindnyajan, mert Reischl Vencselben nemcsak a család, hanem Keszthely városa is a leg gondosabb apát vesztette, ki Keszthely város jóllete és ennek felvirágzásáért 33 esztendőn át fáradozott. Azon vállalatok, melyeknek igazgatósági tagja volt, szintén örök hálaival tartoznak az elhunytak, kinek ügybuzgóságánál csak önzetlensége és becsületessége volt nagyobb. Alig fél éve, hogy Reischl agy kora folytán gyengélkedni kezdett és minden áron szabadulni akart hivatalától, nem érezven magában többé azon erőt, melylyel több mint három évtizeden át oly sikeresen küzdött Keszthely város érdekében. De a keszthelyiek nem tudván megarátkozni azon gondolattal, hogy más legyen vezetőjük, mint az öreg Reischl, inkább fél évi szabadságot adtak neki, hogy kipihenve magát, ismét átvegye a város vezetését. Ezen fel ev most télt volna le, de sajnos a helyett, hogy Reischl áldásos munkálkodását folytathatna, örök nyugalomra tért és bizonyára edes lesz álma, mert jól megtette kötelességét. De nem, ő többet tett kötelességénél, hisz csekély 400 forint évi fizetésért, melyet Keszthely városától kapott; viszórszál a város jótekonysági és közhasznú intézményeire részére 20 000 forintot alapítványt tett. — A temetésen leginkább nyilvánult azon szeretet, melylyel a város egész közönsége az elhunyt városbíró iránt viseltetett. Nehány ezer szem könybe lábadt, siratva a város jóttevőjét a város igaz atyját. Isten áldása legyen emléken és alkotásain!

Művészet-estély. Közönségünk gratulálhat magának, néhány nap előtt Jászai, Higermann és Polonyi és ma vasárnap Zilahiné Singhofter Vilma opera énekesművésznő, Glányi Árpád és Zilahi Gyula a budapesti nemzeti színház első rangú művészei és Vincze Zsigmond zongoraművész tognak közönségüknek egy renkívül élvezetet estélyt szerezni. A helyárok is elég olcsók és így biztosra vesszük, hogy ezen estélyen ott lesz mindenki, ki a magyar irodalmat és művészetet szereti, hogy ezek művelőit jelenlétevel megtisztelje. A műsor a következő: 1. „Az élet.” Monolog. Irta Grenet Dancourt. Fordította Gabányi Árpád. Előadja: Zilahy Gyula. — 2. „Filibpó.” Vig monolog. Olasz elbeszélés után írta Gabányi Árpád. Előadja: Gabányi Árpád. — 3. „Aida” opera nagy magdala. 1. felvonásból. Irta Verdi. Enekl: Z. Singhofer Vilma. — 4. „A hajótörés.” Idősk Coquelin kedvenc monológja. Irta Copee F., ford. Gabányi. Előadja: Zilahy Gyula. — 5. „Boldogság emléke.” Dal, enekli: Z. Singhofer Vilma. — 6. „A lányaszerencsét-

beccses levele értelmében — a nagykanizsai tűzkárosultak javára — lapjánál betolyt 24. frt. azaz huszonegy forintnak a városi pénztár által történt átvételéről, — továbbá annak a tűzkárosultak között leendő kiosztása iránti intézkedésről midőn van szerencsém értesíteni, egy alkalommal tisztelettel megkérem, hogy a nemes szívű adakozóknál a városi tanács halás kiszónerét tolnácsolni sziveskedjék. — Kelt Nagy Kanizsán 1893. jun. 10-én Babochoy György polgármester.

Kiszónerítés a folyó évi május 7-én a tűzkárosultak között kiosztott segélyösszegekről: A segélyezettek nevei: Danis Kálmán Petőfi-utca 20 frttal, Korvinczy Ferenc Atilla-utca 35 frttal, Horváth Peti István Atilla-u. 50 frttal, Horváth Lajos Petőfi-u. 20 frttal, Borbély Gábor Honvéd-u. 12 frttal, özv. Stadler Józsefné Petőfi u. 25 frttal, Kovács Istvánné Petőfi-utca 10 frttal, Meze Istvánné Petőfi-u. 6 frttal, Landai Babi Atilla-u. 8 frttal, Valentín Ferenc Petőfi u. 13 frt és 40 krral, Horváth Kavi Atilla-utca 5 frttal, Kren Károlyné Atilla-u. 10 frttal, Herjavec Jánosné, Sárcz Lajosné, Mak János, Vellak János és Pinter Mari: — Atilla-utcaik — 8-8 frttal, Pinter Mari Atilla-u. 5 forinttal, Hollender György Petőfi u. 5 frttal, Hedli Istv. Honvéd-u. 5 frttal, Vig Borbála At.-u. 3 frttal, Iker Gábor At.-u. 14 frttal, Szalay János At.-u. 5 frttal, Boeckay János At.-u. 12 forinttal, özv. Illés Jánosné Honvéd-u. 35 frttal, mely összesen 330 frt és 40 krt tesz ki. — Juhász György s. k., számvevő, Csemits s. k., városi tanácsos, Matkovics Sándor városi tanácsos.

Halálhíradás. Keszthely város érdemes bírása id. Reischl Venczel az arany érdemkereszt tulajdonosa folyó hó 14-én 75 éves korában elhunyt. Haláláról 4 gyászjelentés adatott ki, meg pedig a város, a keszthelyi takarékpénztár r. t. és a Keszthely-balatonszentgyörgyi h. é. vasút szerzöl. Meltán gyászolhatják az érenyekek gazdag elhunytat ezek mindnyajan, mert Reischl Vencselben nemcsak a család, hanem Keszthely városa is a leg gondosabb apát vesztette, ki Keszthely város jóllete és ennek felvirágzásáért 33 esztendőn át fáradozott. Azon vállalatok, melyeknek igazgatósági tagja volt, szintén örök hálaival tartoznak az elhunytak, kinek ügybuzgóságánál csak önzetlensége és becsületessége volt nagyobb. Alig fél éve, hogy Reischl agy kora folytán gyengélkedni kezdett és minden áron szabadulni akart hivatalától, nem érezven magában többé azon erőt, melylyel több mint három évtizeden át oly sikeresen küzdött Keszthely város érdekében. De a keszthelyiek nem tudván megarátkozni azon gondolattal, hogy más legyen vezetőjük, mint az öreg Reischl, inkább fél évi szabadságot adtak neki, hogy kipihenve magát, ismét átvegye a város vezetését. Ezen fel ev most télt volna le, de sajnos a helyett, hogy Reischl áldásos munkálkodását folytathatna, örök nyugalomra tért és bizonyára edes lesz álma, mert jól megtette kötelességét. De nem, ő többet tett kötelességénél, hisz csekély 400 forint évi fizetésért, melyet Keszthely városától kapott; viszórszál a város jótekonysági és közhasznú intézményeire részére 20 000 forintot alapítványt tett. — A temetésen leginkább nyilvánult azon szeretet, melylyel a város egész közönsége az elhunyt városbíró iránt viseltetett. Nehány ezer szem könybe lábadt, siratva a város jóttevőjét a város igaz atyját. Isten áldása legyen emléken és alkotásain!

Művészet-estély. Közönségünk gratulálhat magának, néhány nap előtt Jászai, Higermann és Polonyi és ma vasárnap Zilahiné Singhofter Vilma opera énekesművésznő, Glányi Árpád és Zilahi Gyula a budapesti nemzeti színház első rangú művészei és Vincze Zsigmond zongoraművész tognak közönségüknek egy renkívül élvezetet estélyt szerezni. A helyárok is elég olcsók és így biztosra vesszük, hogy ezen estélyen ott lesz mindenki, ki a magyar irodalmat és művészetet szereti, hogy ezek művelőit jelenlétevel megtisztelje. A műsor a következő: 1. „Az élet.” Monolog. Irta Grenet Dancourt. Fordította Gabányi Árpád. Előadja: Zilahy Gyula. — 2. „Filibpó.” Vig monolog. Olasz elbeszélés után írta Gabányi Árpád. Előadja: Gabányi Árpád. — 3. „Aida” opera nagy magdala. 1. felvonásból. Irta Verdi. Enekl: Z. Singhofer Vilma. — 4. „A hajótörés.” Idősk Coquelin kedvenc monológja. Irta Copee F., ford. Gabányi. Előadja: Zilahy Gyula. — 5. „Boldogság emléke.” Dal, enekli: Z. Singhofer Vilma. — 6. „A lányaszerencsét-

lenség." Monolog. Irta Gabányi. Előadja: *Zilahy Gyula*. — Második rész: — 1. „A föld és népe." Cultur historico geographico, humoristico felolvasás dr. Sulpharius és mások nyomán írta Gabányi. Előadja: *Gabányi Árpád*. — 2. „Egy kedves ember." Monolog. Irta Gabányi. Előadja: *Zilahy Gyula*. — 3. „Bajazzo" opera madárdala, írta Leoncavallo R., éneklé *Z. Singhoffér Vilma*. — 4. „Luca meg a lóca" vagy „a letartóztatott táncmester." Monolog. Trádelis után írta Gabányi. Előadja: *Gabányi Árpád*. — 5. „Az öngyilkos." Monolog. Irta Gabányi. Előadja: *Zilahy Gyula*. — 6. „Népdalok." Éneklé: *Z. Singhoffér Vilma*. — Az első és második rész között tíz percnyi szünet. Helyárak: A pályó 6 ft. Előrendű zártaszék 1.50 kr., másodrendű zártaszék 1.20 kr., földszinti zártaszék 1 ft. földszinti álló 40 kr., deakégy 30 kr., Karzat 30 kr. Jegyek kaphatók *Fischel Fülöp* könyvkereskedésében. Kérdete 8 óraker.

— **Bucsuestély.** Heinrich Miksa az Osztr. magyar-ban nagykanizsai főkönyves tisztviselője Bécsebe helyeztetvén át, barátai ez alkalomból e hó 13-án a „Szarvas szálloda" új éttermében bucsuestélyi rendeztek tiszteletére, melyen mintegy 30-an vettek részt. A számos felkészült és majd mindegyike a távozó barátot illeté, ki két ízben is poharat emelt, hogy a meghatározott igaz hangján mondjon köszönetet azon kitüntetett barátságért, melyben N.-Kanizsán 12 évi itt tartózkodásait részesült. A tényleges bucsu csak az indóháznál folyt le, mert a Szarvas éttermében egybegyűltek legnagyobb része megjelent az állomáson is, hogy megmutassák: mily nehéz egy jó barátot megválni. Heinrich ur távoztát sajnáljuk, de előlepteinek örvendünk.

— **Eljegyzés.** Puklavéc Károly géplakatos, honvédtizedes jövelet váltoit Tereszényák Mihály honvédpuszkaműves leányával Matild kisasszonynyal Nagy Kanizsán.

— **Tűzoltók kirándulása.** A nagykanizsai önk-tűzoltó testület működő tagjai Knortzer György főparancsnok vezetése mellett vasárnap e hó 11-én a tűzoltói zenekar kíséretében kirándultak a Sáncz melletti városi alsó erdőbe és itt co legalis együttlétben néhány igen vidám órát töltöttek: Az ilyen társas kirándulásoknak megvan azon előnye, hogy a legközelebbi társadalmi állású és foglalkozású egyének, melyekből a testület áll, a barátság melegítő tüzhelyénél közösen lekeusúlnak és ezen közönség a vérszórásban is buzgó és lelkesít, mert barát a barátot segíti munkájában és ennek sikerében ismét együttesen osztoznak és örvendének.

— **Rakodcay Pál igazgató** és társaságáról igen érdekes tárcsokikkel 1893. a Budapesti Hírlap Rakosi Jenő tollából, melyből adjuk a következőket: „Ezt a színházat megírni mentem el a mult heten. Nem kicsi dolgot hirdettél a mérés igazgató, a mivel engem átcsalt: a Velencei kalmár előadását. Nyáron, Ó-Budán egy fabódéban, — nem tudom, hányadrendű — vidéki színházulattól a Velencei kalmár: mi oka van egyébként normális észjárású embernek ezért oda menni? A dolog így áll: annak a színészárságnak az igazgatója Rakodcay Pál, egy fővárosi fiatalember, gondolat módos is, a kit a művészet szeretete nem hagyott pihenni. Fogékony lelkekre csodás vonzást gyakorolt a művészet. Ő előbb élvezte, majd belemélyedni cikket, azt könyvet is írt róla, ennivel sem oltott szomja utóbb működésére esabította, művészet, színész a egyszerre csak direktor lett s ma Ó-Budán játszik színházulattal. Ebben az emberben minden belső adomány megvan, a mi egy színészt nagygyá tehet: erős itélet, veszületelt a kiművelt ízlés, egészséges ösztön, nagy akarat, termékeny képzelet, találékonysság és lelkeség. Különleg semmijé sinosen a nagy színészhez: se alakja, se hangja, nem a nagy hangot, hanem a hangnak nagy skáláját és melegségét, ószinéséget értem. Mindezt részben hírből tudtam róla, részben a minap látam rajta. És tudtam, hogy e tulajdonságok mellett nem igazgathatja csak becsavágygja a társulatát, ott tehát fel kell találnom mindazt, a mit az ilyen vezetés megadhat: rendet, rendezést, szorgalmat, pontoságot, készségséget, szóval a művészetnek azt a magját, a mely nem a szereplők egyéniségében van, hanem a melyet az őszinéség nyer a vezérértől vagy igazgatójától. Ez a része a dolgnak vonzótt engemet és vitt át a Dunán, hogy lássam az óbudai Shylokot. És már most konstátalom a következőket: előbbben, hogy láttam a Büköspeárel darabnak pompás, szakavatott berende-

zését a társulat számára, a mely előadta; oly életerős és eleven jeleneteket, a melyek a művészet hatalmát gyakorolják a nézőre, illúziót és melegséget terjesztenek el a közönségben. Mind ezt nem tudja megfontani az, hogy fiatal iskolavégzett emberek mellett töhetelelen kezdők, főlcailanok és entumok mellett reménytelen alakok jartak-kelek a színpadon. A lélek, a melyet a rendező szabadoított közibök, erősebb volt az ő kontárságuknál. Maga az igazgató Shylokot-játaszotta, eredein, szellemesen, az exozicióban fényesen, hovatöbb több-több egyenlenséggel. A szellemes műkedvelő, a kinek impozáns a felfogása, de töredékes az interpretációja. Minden johirét, a mely eddigi műtöde-éről hoztam eljutott, igazolva láttam az előadás által az természetesnek találtam, hogy az óbudaiak teljesen meg vannak társulattal elégedve, ki nem fognak vigjáték és operette előadásai dícséretéből.

— **A N.-Kanizsai Szépió Egyesület** aláirási iver az előkészítő bizottság jegyzőjénél, Sümegi Kálmán urnál vannak, kinek (az „Első Magyar Általános Biztosító Társaság" főügynökségének irodájában) tagú jelentkezhetni. A tagsági díj 2 forint évenként, 3 évi kötelezettséggel.

— **Miskolcra Nagy-Kanizsáig.** Egy levélborték fekszik előttünk címezve: Satory Oszkár urnak „Cros-Chanisa" Ezen levélnek majdnem ugyan az a története, mi ama levél, naly címezve volt N. N. Lonthón és kikerült Londonba, hol a szemfüles angol postatiszt rávezette „Lonthó közég Hont-megyében" Csak hogy a mi levélünk szebb utat tett; teladatot Miskolcon f.é. Aprilis 8-án egy öt krajcáros bélyeggel ellátva, hol a „C" és „Ch" cég amerikaián hangzotta, hogy a levelet kiküldjék Amerikába. New-Yorkban a levél aprilis 25-én volt, hol megtudták azt, hogy „Cros-Chanisa" „Nagy-Kanizsa" és ezt a bortékra vezetve, a levél május 9-én szerencsésen megérkezett és a címzetlenek kézbesítették. Az öt heti retgeteg utat a levél 5 krajcárért tette meg.

— **Nyilvános nyugtalan.** Az Eötvös-alap egyesület részére 1893-ra tagsági díjat fizettek: *Abrahám Gyula, Hajgató Sándor* urak; *Kadn Irma k. a. Rozonyi Lajos ur; Rózsavölgyi Paula k. a. Seasts Janka k. a. Özv. Wagnerné urnó* — egy egy írtot. Az ősziget az Eötvös-alap egyesület pénztárnokának *Boller Mátyás* urnak Budapestben elküldöttem, a „mírol június 11-én kelt és kezem között levő elismervénye tanuskodik. — N.-Kanizsa, 1893. jun. 13 án *Hoffmann Mór*, az Eötvös-alap-egyesület orsz. bizottságának tagja.

— **Értesítés.** A nagykanizsai kisednevelő egyesület választmányának határozatából mind a négy kisednevelőnek évzáró ünnepélye 1893. évi június hó 25-én vasárnap délután 2-6 óra között tartatik meg a „Polgári Egylet" kerthelyiségében. Kedvezőtlen idő esetére ugyanott esütörtökön június 29-én tartatik meg. Belépti díj egyenként 20 kr., gyermekek felét fizetik. Feülfizetések köszönettel fogadotnak a hírlapilag nyugtázotnak. Minél számosabb látogatást kér az egyesület választmánya. Az ovodai évfolyam újból 1893. augusztus 1-én nyitattik meg Julius hónapban egyesületi szüneti van. Mindamelllett a Nádor-utcai és Arany János-utcai ovodában július hó folyamán is rendez ovodai órákat tartotnak a választmány engedélyével, melyekért befolyó díjazás a kisednevelő urró ket illeti. — Kis-Kanizsán nincs szüneti.

— **Akali bor: Hungaria szálló N.-Kanizsán.** — **Nyári mulatság.** A nagykanizsai kerjótékony nőegylet 1893. évi június hó 24-én szombaton saját segélyalapja javára a „Polgári Egylet" kerthelyiségében közimunka „Bazar" ral egybekötött nyári mulatságot rendez. Bazar nyitása délután 3 óraker. — Tanc kezdete este 9 óraker. Feülfizetések köszönettel fogadotnak és hírlapilag nyugtázotnak. Beléptijegy 50-kr. — kedvezőtlen idő esetén a mulatság az egylet éttermében tartatik meg. Pénztárnyitás délután fél 3 óraker. Ohajjuk, hogy ezen szép célu vigalomnak az időjárás és közönség egyarant kedvezzen.

— **Ne kívánd a másét.** Filák János és Simon Lajos kis-kanizsai földműves legények a helyett, hogy ezen igét követék volna, követték a Nagy és Kis-Kanizsa közti töltesen H. J. nevű szolgá aszerevaló fiatal feleségét, ki is a vágóhid mellett mezőn dolgozó férjéhez sietett. A suhanok a menyecskének hiába ajánlották fel szerelmüket, ez nem hajtott a szép szóra; megragadták tehát — du nem a kedvező alkalmat — mert a férj ott közelben dolgozott a sikoltozó asszony segítségére sietett és néhány

mezárón legény segédlete mellett jól elverte a két suhancot, kiknek támadásukért még a bírósággal is lesz dolguk.

— **Lassan hajts.** Nemcsak urak, hanem parasztok is bizonyos passiót találnak abban, hogy utcák kanyarulatánál neki vágának a lóvaknak, hogy urasabban jussanak a másik utcába. Ilyen utca-saroknál mindig életveszélyben forog az ember és mielőtt nagyobb szerencsétlenség történne a rendőrség figyelmébe ajánljuk ezen ügyet azzal, hogy az élle passionatus gyorsajtókat erőlyesen büntesse meg.

— **Sajóhíba.** Lapunk mult számában a Jászai Mari hangversenyéről szólo ismertetésünkbe néhány sor kihagyása miatt értelemzavaró sajtóhiba csuszott be, melyet ezennel kijavítottam. A 8. sortól kezdve az ismertetés így hangzik: Jászai Mari Kiss Józsefnek Jehováját szavaltta először, s a hosszú költeménynek, mely tele van megkapó drámai momentumokkal, minden mozzanattal hatalmas művészetének remekléseivel teljes értelemre emelte s a közönséget a szó teljes értelmében megrendítette. Ez a bámulatos organum, mely minden stb.... A cursív betűvel szedett sorok maradtak ki az ismertetésből, mely így persze egészen értelmetlen volt.

Telefoniádák.

Régi, de jó. Hirtelen szélhűdéseben halt meg egy Schlezinger nevű atyafi, távol lakásától, egyik rokonánál. A rokonok az amugy is ideges tele ségnek nem merték a szörnyű csapást tudtára adni, a Jászivü szomazéd vállalkozott rá, hogy ő majd kimutatolva tudtára adja a feleségnek a szerencsétlenséget.

Elindult tehát és bekopogtat az asszony ablakán.

— Ki az? — kérde az asszony.

Jászivü: Itt lakik kérem az özvegy Schlesingerné?

Feleség: Schlesingerné vagyok ugyan, de hála isten nem özvegy.

Jászivü: Mibe fogadjunk?! — mondja a Jászivü — kezét az asszony felé nyujtva.

Beszámoló: Egy képviselő beszámolója alkalmából azt írta egy fővárosi napilap, hogy az oly számokat észélt össze, hogy ha Krisztus urunk most leszállna az égből, ugy az illető képviselő hátán menne Jeruzsalembe.

No én azt hiszem — jegyzi meg erre a multkor valaki a Centrálban — hogy a beszámoló után iteive, nem kellene neki egy számaron bevonulnia — mert könnyen összeállithatna magának egy — négyesfogatot.

Telefonos.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Felső bíróságoktól leérkeztek.

Lopás büntette miatt vádolt Kele István, Varga Ferenc és orgazdaság büntette miatt vádolt ör. Kele József elleni bűnügy a Curiától helybenhagyó ítélettel.

Lopás büntette miatt vádolt Jozsi István elleni bűnügy a Curiától részben megváltoztató ítélettel.

Sulyos testi sértés büntetével vádolt Hermann Péter elleni bűnügy a Curiától helybenhagyó ítélettel.

Csalárd bukás büntetével és vétkes bukás vétségével vádolt Csakathurner Salamon, ugy a csalárd bukás büntetében való bűnrészeséggel vádolt Kúrchner Nathan, Csakathurner Simon, Benedikt Ede és Mayer Károly elleni bűnügy a kir. táblától részben megváltoztató végzéssel.

Gondatlanság által okozott sulyos testi sértés vétsége miatt vádolt Tóth Mihály elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Lopás vétsége miatt vádolt Magdalenics Anna és orgazdaság vétsége miatt vádolt Herkovec Orsola elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Magán illetve közokirat hamisítás büntetével vádolt Fovics József és Vég György elleni bűnügy a kir. táblától megváltoztató ítélettel.

Lopás és hat. el. araszak büntetési, sikasztás és becsületérintés vétségéi, továbbá hatóság elleni ugy szerencse játék által elkövetett bűnösök miatt vádolt Kovács Horváth István, valamint szerencsejáték által elkövetett kihágással vádolt Krausz Lipót, Weiss Simon és Rosenberger Mátyás elleni bűnügy a kir. táb. helybenhagyó ítélettel.

Lopás büntette miatt vádolt Pap István hidgast. elleni bűnügy a Curiaóól részben megváltoztató ítélettel.

Emberölés vétségével vádolt Rogosincki Antalé elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó végzéssel.

Lopás büntetével vádolt Ifjú Ruzsa Mihály elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Járásbíró-ághoz leérkezett ítéletek.

Lech Katalinnak — Cöster János és neje elleni pere a kir. Curiaóól helybenhagyó határozattal.

Czike Marinnak — a zala-egerszegi ügyvédi kamara elleni igénypere a kir. Curiaóól az első bírósági ítélet helybenhagyva.

Geresdi István elleni bűnügy a kir. Curiaóól az első bírósági í. helybenhagyva.

Horváth József elleni bűnügy a kir. Curiaóól az első bírósági ítéletét helybenhagyva.

Bettlheim és Guth cégnek — Kardos Károly elleni pere a pécsi kir. ítéltáblától az első bír. í. megváltoztatva.

Dexsényi Elaknak — Nyitrai Albert elleni pere a pécsi kir. táblától az első bírósági ítéletét megváltoztatva.

Kanizsai takarékpénztárnak — Kovácsics József elleni pere a pécsi kir. táblától az első bírósági ítéletét megváltoztatva.

Krausz Zsigmondnak — Duneitz Emil elleni pere a pécsi kir. í. táblától az első bírósági í. feloldva.

Toth Victoriának — öz. Toth Vendelné elleni pere a pécsi kir. táblától az első bírósági ítélet megváltoztatva.

Varga Józsefnek — ifj. és ör. Toth György (jeji) elleni pere a pécsi kir. táblától az első bírósági í. megváltoztatva.

Korner Andornak — Hirschl Ede és Bachrach cég elleni pere a pécsi kir. táblától az első bírósági ítélet helybenhagyva.

Meleg István — Böröndy Amandus és Vidovics Dávek József elleni bűnügyek a pécsi kir. táblától az első bírósági ítéleteit helybenhagyva.

IRODALOM.

Lapunk e rovatában ismertetett művek, lapunk kiadójánál: Fischel Fülöp könyvkereskedésében megrendelhetők:

A Pallas Nagy Lexikonának, ismeretes füzeten állatáblától a lefolyt heten megjelent a 28. és 29. füzetben a Barkóczy-Batanyia-Becherig terjedő cikkekre vannak feldolgozva, a 28. füzet két képmelléklet (Báróczy vármegye térképe és a Balkán felosztás térképe), a 29. füzetet szintén kétféle és környéke és Bécs városának térképe) díszíti. A két füzetben együttvége 19 szövegvágra foglaltatik a közérteket nagyobb cikkeket sorából a Baromról való tudnivalók, a Bazilika, Bazalt emlékhelyek és a Bathyány és Bathory családok kiválóbb tagjainak életrajzai, valamint Baross Gáboré. A Pallas Nagy Lexikonának egy-egy füzetét hetenkint jelenik meg, ára 30 kr., a megrendelhető a Pallas Irodalmi és nyomdai részvénytársaság könyvkiadóhivatalában, kezeslettel-utca 6. szám alatt, valamint minden könyvkereskedésben.

A Hét. Melyik műveit ember az országban ne ismerne ezt az előkelő, műkfőzettel élve oneddig hirtelleg, melynek formája, külseje, beosztása, szelleme annyira más, mint a többi lapok? Irodalmi lapnak indult és lett belőle egy erősen társadalmi, minden fölényeséget észrevető, mindenbe beleavatkozó, de amellett a jó talos határát soha túl nem lépő heti lap, amelynek voltaképp csak egy tendenciája: az, hogy olvasóit kellemsen szórakoztassa. Ide s tova négy éve, hogy megindult és csinált és alatt az idő alatt auzai gallit, amennyit összes folyóiratainak együttvége nem produkáltak, de még ellensége is könnytelen bevallani, hogy a lap nagy szellemi tökével dolgozik, hogy nem chablonra készült, hogy a napi kérdésekhez nagy vervevel szól hozzá és hogy kiváló tapasztalattal válogatja ki azt, ami hátról-hátra a helyesnek és a hangulatnak legjobban megfelel. Gazdag sajtóiprodalmi része érdeme, hogy minden művelt magyar ember tudomást vegyen róla és létezésének és fenntartásának titka az, hogy aki e lapra egyszer belakozott, az mindvégig hívó marad. Felhívjuk olvasóink figyelmét a Hét-re. Olvasók és terjesztők. E bátor, szakimondó és független folyóirat nagyon megérdemli, hogy hivatalos teljesítésében támogassák, mert ennek a lapnak Magyarországon hivatala van. A Hét előfizetési ára: egész évre 10 frt, fél-évre 5 frt. Műtatványokat ingyen küld a Hét kiadóhivatala, VII., Erzsébet-kört 6. sz.

A „Magyar Nők Lapja” című sajtóiprodalmi képes sajtó hirtelleg szerkesztését Gerő Viktor és dr. Koltai Virgil

vették át. E két név elég biztosítottot nyújt arra, hogy e sokszor tulajdonost és szerkesztőt cserélő lap végre oly keszkebe kerüljön, hol megállapodik. Az új szerkesztők azon lennnek, hogy a lap színvonalát mindinkább emeljék és számról-számra szebb és jobb dolgokat közöljenek. Fáradságos munkálkodásukban az írónak egész gárdája támogatja őket kitűnő sajtóiprodalmi művekkel. A 21. szám, melyben az új szerkesztők bemutatják magukat pompásan sikerült. Első helyen kell megemlítenünk a szerkesztőség programját, mely igen okos, hasznos és szép dolgokat mond el. Arany Jánossal két cikk foglalkozik: az egyik a szobor-leleplezés megkezdését beszél el, míg a másik nőalakjairól értekezik. A többi cikkek közül megemlítnék Tolnay Lajos érdekes novelláját: Igazom házaodok! Azonfölül a rendszer rovatok fölöttébb gazdag tartalommal. Molegen ajánljuk a jelenen szerkesztett képek hirtelleg tisztelet olvasóink figyelmébe.

Irodalmi vállalat. „Hazaunk” irodalmi és nyomdai részvénytársaság címmel alakuló új vállalat alapítói tartották f. hó 5-én Budapesten az országos magyar gazdasági egyesületben értekezletet. Az új vállalat 600.000 korona alaptőkével indul meg, melynek felét az alapítók jegyezték, háromszáz ezer koronára pedig négyszáz koronás részvények bocsátatnak ki. — Az új vállalat egy nagy nyomdát és egy minden párton kívül álló politikai napilapot létesít. — Az új napilap, mely összes létező lapjaink között a legnagyobb alaptőkével indul meg, s melynek főcélja a magyar gazdasági és technikai érdekek érvényre jutására hatni köre, s kiváló figyelembe fogja a magyar földművelés és földmívelő nép érdekeit részesíteni. — A vállalatot létesítő mozgalom vezetői: az országos magyar gazdasági egyesület, az országos erdészeti, a mérnöki és építész-egyesület tagjai közül kerültek ki. — A vállalat igazgatóságába az első három évre kinevezettek: Baross Károly, Bedő Albert, dr. Bornát István, Bujanovits Sándor, Csorjáti Sándor, Fabian János, Förster Géza, Förster Lajos, Hollán Ernő, Kiss István, Kvaszay Jenő, K. Lipthay Sándor, Losonczy Mihály, Mádly Izido, Ney Béla. — Az új napilap 1894-ik év január hóban indul meg a körje mint teljesen független lap köré már most is a magyar journalistika legjelesebb tagjai csoportosulnak. — Részvények „Közlesek” szerkesztőségénél legyeshetők.

Ifj. Nagel Ottó könyvkereskedésében, Budapest, Múzeum-kört a Nemzeti színház bérházában megjelent Knorr Alajos Onagyvédőnek 3-ik füzeté, melyben a szerző folytatja a különleges bíróságoknak ismeretét, kik között az osztrák-magyar bank választott bíróságának szervezetét, a konzularis bíróságok és a cs. és kir. fődnyarvnyi hivatal hatáskörét. Ezután áttér a másodbíróságokra, ismerteti azok hatáskörét jogkari pereket és perenkívül, továbbá kereskedelmi, váltó, csőd, bányá, valamint fenytő ügyekben, legyalmi és telek-nyvi ügyekben; a kir. törvényesékek mint másodbíróságok hatáskörét, felsorolja a kir. ítéltáblákat és azok területét; előadja a legfőbb bírói hatóságok hatáskörét nevezetesen a kir. Curia és a kir. pénzügyi közigazgatási bíróságok ügykörét, azután ismerteti a kir. ügyészségnek, nevezetesen a főügyészségnek és kir. ügyészségnek működésének ügykörét, a bírák és bírói hivatalnokok felelősségének szabályait, és ezzel befejezést nyer a munka első része. A második rész czime „Okiratok”, melyben legelőbb szól a jogokról és jogviszonyokról: személyiség, jogképeség és cselekvés képességéről stb. E tartalommal a füzet ára 30 kr.

„Anteus”, regény két kötetben, írta Werner Gyula. Az „Egyetemes Regénytár”, melynek sorozatában előkelő helyet foglal el ez a regény, számos új erőt szerzett már a hazai irodalomnak. „Anteus” egy melegen érző, előkelően gondolkodó és finoman megkülönböztető írónak a munkája, akinek az írás a mestersége nem szolgál pusztán szórakozásul, hanem nemes ambícióval tör magasabb célok felé. A regény bonyodalma olyan érdekes, hogy e tekintetben is vetélkedik bármely francia írónak műveivel. „Anteus” megjelent Singer és Wolfner kiadásában, kapható minden hazai könyvtárban és ára két díszes kötetben 1 frt.

A „Vasárnapi Ujság” június 4-iki száma 17 képpel, a következő tartalommal jelent meg: „József Agost föherceg és araja.” (Legújabb arcképekkel.) — A Margit-szigeten. — Költemény. Szabó Endrőtől. — Emlékek az Alcsuthon letelepített sátoros csapnyokról. — Irta József föherceg. — A virágkor és városiéletben. (Oró Lajos rajzával és Klöcs fényképfelvetéssel.) — A Savoyaház. — Várkastély a Kárpátokban. — Regény. Verne Gyulától. (Képpel.) — A nők munkája s a gyermekek halandósága. — A József föherceg című könyvből. (Képpel: 1. Hasmártás a vadászatról. 2. József föherceg mint szakács. 3. József föherceg sakáljával.) — „László föherceg.” (Arckép.) — Az országos tornaversenyőr. (Képpel: 1. A győtes felvonása. Csarna Károly rajza. 2. Gróf Csáky miniszter és Berzevicky Államtitkár a tanulók közt. 3. Sorakozás a szabadvakorlatokhoz. 4. Az aradi és losonci Állami tanítóközség intézetek ünnepének. Pillanatnyi fényképek után.) — Az éjszakai madárhígyek tájáról. — Hermann Ottó új könyve. (Képpel: 1. Éjjeli nap Foglő szigete mellett. 2. Éjjeli nap fölkorog a Tundrában, Finnmarkenben) — Irodalom és művészet: Közintézetek és egyetek; Mi újság Sakkjáték Képtalány stb. rendszer rovatok. A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Ujdonságokkal együtt 3 frt.

Magyarország városai. Mindéu modern nemzeti politika arra törekzik, hogy az ország kulturájának, iparjának kereskedelmének de csak egy központja legyen, hanem a főváros mellett az ország nagyobb városait teremtsenek centrumot, a melyben élet peregessen, a mely irányt szabjon egész környékének. Magyarországi városai, díszes és buzgalommal versenynek, hogy társadalmi vagy politikai uton egy-egyben fejlődjenek a fővárossal, hogy a megyék fővárosai a szó legújabb értelmében fővárosok legyenek, a melyek magukba gyűjtik az erőt, a képességet, a talentumot a megye erkölcsi és anyagi tökéjét. Különböz fúton az a jelenség most a mikor a magyar nemzet a honfoglalás eredék átvordulóját, a milléniumot készült megünnepleni: A városok mutatják majd az ország igazi képét, fejlődésük lesz a mi energiánk fényes bizonyítéka. De vajjon ki ellen őrizheti a városok polgáraitól lázas de sajtalan munkáját, hogyan ismerheti meg Budapest az ország szíve a keletkezés apró fővárosok képét, mi ismerteti meg a városokat egymással, hogy játékony alon áramlati létközesen mindentit, a hol munkás kesek dolgoznak a jövő demokratikus Magyarországot megteremtésén? A Pesti Napló vállalkozott arra a nehéz, de szép feladatra, hogy az ország városait a magyar közönségnek bemutatassa.

Időközönként egy-egy magyar város kisműlt monográfiáját közli, nem annyira a város történetét írva le, mint inkább jelenlegi képét, a város, szemléltető formában, hogy a monográfia egyszerűsége kellemes olvasmány is legyen. Be mutatja a városok kulturális intézményeit, egyesületi hatóságait, iparát, kereskedelmét, irodalmát, embereit és társadalmát, egyáltalán értékét és szerepét az ország életében. De kiterjednek a Pesti Napló monográfiái azokra a Kivámsimakra is, a melyeket egy-egy város polgársága érez s felhívja a városok érdekeinek megvédésére jogos költemények kiadójára, sere, pártfogókra és támogatókra a kormány figyelmét. A közönség nagy szimpátiával kíséri a Pesti Napló vállalatát a figyelmével, érdeklődésével munkájában élő is aggitt. Talán még soha egy magyar újságot se támogatott a közönség olyan feltűnő módon, mint a Pesti Naplót, a mióta formát cserélve, tartalmával és szellemével a magyar sajtót dominálja. Ezt az érdeklődést és támogatást megérdemelti lesz rzután is főcélja a Pesti Naplónak. Felhívjuk olvasóinkat lapunk mai számában közzétett hirdetésére.

Közgazdaság.

Tervezet a Barcstelepen létesítendő múmalom iránt. 1. A vállalat tőge magyarul: Barcstelepi múmalom részvény-társaság. németül: Kunstmühle Actiengesellschaft in Barcstelep. — 2. A vállalat célja: Barcstelepen gőzmalom építése és üzemben tartása és ezzel kapcsolatban egy rész a nyersanyagok bevásárlásával, másrészt pedig a gyártmányok értékesítésével járó mindennemű ügylet és üzlet. — 3. A vállalat időtartama: A részvénytársaság határozatlan időtartamra létesítetik. — 4. A vállalat alaptőkéje: A részvénytársaság alaptőkéje 1.400.000 koronában állapítatik meg és 700 drb. 200 korona névértékű részvényekre osztik; a részv. társaság alakulásakor az alaptőke 30% a fizetetik be és további befizetések idejét és részleteit az igazgatóság állapítja meg. — 5. Az aláírások zárideje: A részvények aláírása 1893. évi július hó 10-én fizetetik le. — Ezen tervezet egy olyan vállalatra hívja fel a közönség figyelmét, melynek prosperálni kell. Barcstelep oly szerencsés fekvésű, hogy már maga ezen körülmény is biztosítja a vállalat sikerét.

Hetivásár-Kis-Komáromban. Kis-Komárom közönségnek a m. kir. kereskedelemügyi miniszterium által felhajtással összekötött hetivásár tartása minden csütörtökön engedélyeztetve, az első hetivásár 1893. évi július 20-án fog megtartatni.

Felolós szerkesztő:

Dr. LÓKE EMIL
Laptulajdonos és kiadó:
Fischel Fülöp

Nyiltér.

Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, privátmegrendeléseknek közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemzöveket méterenként 45 krtól 11 frt 65 krtig postabér és vámmentesen, sima, csikos, koczkázott és mintázottakkal, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban.) Minták postafordulóval küldetnek. Svajczsá cimszett levelek 10 kros s levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (1)

HIRDETÉSEK.

1694. tk. 1893. sz.

Arverési hirdetmény.

A nagykanizsai kir. törvényszék telek-könyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Stingly Károlyné szül. Jakobovszky Luiza végrehajthatónak Schubert Adám, Elek, Ilka férj. Kirner Boldizsárné végrehajthatást szenvedő gelsei lakosok elleni 133 frt 33 1/2 kr. tőke, ennek 1881 ápril 21-től járó 6% kamatai, 52 frt 15 kr. per, 7 frt 95 kr. és 3 frt 50 kr. árverés kerelimi s még felmerülő költések iránti végrehajtási ügyében a lent nevezett kir. törvényszék területéhez tartozó a gelsei 14. számú tkben 1. 15. és 348. hraz. ingatlanoknak Schubert Ilkát illető 137 frt 50 krtól becsült 1/3 része, a gelsei 165. sz. tkben + 1270. hraz. a váltáság kötelei ingatlanok u. azt illető 150 frta becsült 1/3 része és + 1318. hraz. váltáság kötelei ingatlanok u. azt illető 117 frta 1/3 része és a gelsei 197. sztkben + 732. hraz. váltáságkötelei ingatlanok u. azt illető és 272 frtra becsült 1/3 része

1893. évi július hó 10 ik napján
d. e. 10 órakor

Gelne község házában Hertelendy Béla feleperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladni fog.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kikiáltás kezéhez letenni.

Kelt Nagy-Kanizsán, a kir. tsvékek mint telekkönyvi hatóságnál 1893. évi április hó 4. napján.

CSESZNAK MIKLÓS
kir. tsvékek-bíró.

389

Sarg-féle egészségügyi hatóságilag megvizsgált

KALODONT (a fogak szépség-)
ellamert nélkülözhetetlen
fogtisztító szer.
Illata idült s igen
csalásztó utasánál.
A bel- és külföldön
legkedvesebb eredménnyel használta-
tik. Alkalmos csoma-
golás, olcsósága
és használatnál
tisztasága követ-
keztében az ut-
cas. *Bismarck*
s az egyeztető
polgári háznál
egyaránt in-
látható.
Kapható
mind-
mért.
ÁRA: 35 kr.

Óva-
kod-
junk
hasznó-
csoma-
golású
értékteleu
Udvar-
tóból! A
legfőbb
körökből
való elimo-
részek mind-
drb mellé is
találhatók

Ganz és Társa

vasöntő és gépgyár-részvénytársulat (389)

Budapesten és Leobersdorfban Bécs mellett,

ajánlja: városi hatóságok, valamint a nagy közönség figyelmébe világszerte kitéendő hírnének örendő

váltakező áramú elektromos rendszerét,

mely lehetővé teszi, hogy még a jól távolesó viszesékek erejét is felhasználhassák akár egész városok vagy ipari vállalatok kivilágítására, akár gépek hajtására. Nagy haszonnal alkalmaznak ezen rendszert bányákban és olyan gazdaságokban, hol sűrűs munka idején éjjel is dolgoznak.

Ganz és Társa vasöntő és gépgyár részvénytársulat ajánl továbbá:

Gépeket és eszközöket kőszén, érez vagy ne-
mes érez fejtesére, bányasilik-
Keménykötésű- és acélkerékeket hez segész cal-
léket, kerékpárokat, Halmay szabadalma szer-
int bányavasutak s egyéb ipari vasutak számára,
nemkülönbben mindennemű vasúti kocikat.
Keresztéseket és kerékeket kőregöntésből s
Kőregöntésű zúzópofákat, kőregöntésű henge-
reket és hengergyá-
rúkat aprító-gépekhez és golyós szúzóalmokat.

Hengerzéseket kőregöntésű hengerekkel
melyek még kisebb malmokban
is előnyösebben dolgoznak mint a malomkövek;
valamint egész malombereendezéseket.
Gépeket papír, farost és cellulose gyár-
tására.
Turbinákat a helyi viszonyok szerint szerkesztve,
pontos szabályozással.
Gáz- és petrolenum-motorokat álló vagy fekvő,
hengerrel. egy vagy két
Frictiós kapcsolókat s dynamométerekeket.

Világhírű

„LES DERNIÈRES CARTOUCHES ÉS LOHENGRIN“

féle szivarkapapír

Braunstein freres gyárából, Párizsban

65 Boulevard Exelmans 65.

A Braunstein freres cég csakis Gassicourtban (S. és O.) franciaországban létező saját papirgyáranak készítményét hozza forgalomba.

Ezen nagyszerű a legújabb elveken alapuló berendezett telep készítményei a papiripar diadalának tekinthetők. A szivarkapapír és szivarkahüvely előállítására szánt gyáritaktár helyesze

Bécsben, I. Schottenring 25. sz. a.

Az általunk a „Les dernières Cartouches“ féle papírból készített valódi francia szivarkapapír, valamint valódi francia szivarkahüvely, melynél minden papirtok a „Braunstein Freres“ céget viseli,

minden norinbergi nagykereskedésben, valamint minden nagy. kir. dohány-
tőzsdében kaphatók.

Wasmuth
tűkszemgyűrű
az órában.

3x24 óra alatt el-
távolít minden
TYUKSZEMET.

Egy óra ára 60
kr., időnként 80 kr.-be
küldése mellett bér-
mentve küldetik. Ma-
gyarországi főraktár: Budapest, Király-utca
12. Török József gyógyszerészre.

Kapható Nagy-Kanizsán:

Rosenfeld Adolfnál.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KÖLCSÖN.

Vidéki vállalatok részvényeire s
mindennemű törvényszerű értékpapírokra
és sorsjegyekre lehetőleg

az árfolyam teljes értékéig

valamint arány- és ékszer tárgyakra
a legmagasabb összegig mérsékelt kamat
és discretio mellett. (363)

A visszafizetés tetszészerinti részletek-
ben teljesíthető.

Krátky J.

report-üzleti irodája

BUDAPESTEN,

VII., Rottenbiller-utca 12. sz.

Vidéki megbízásokra a pénz postafor-
dultával köldetik.

Stájer országos-gyógyintézet, — Rohitsch-savanyukut.

Déli-vasúti állomás: Pötschach. — Időny: május 1-től szeptember 30-ig.

Levő- fürdő- hidegviz és savó gyógymódok, stb. — Leírás- és bővebb levilágosítással
ingylen az igazgatóság szolgál.

TEMPEL és STYRYA forrás mindig friss föltés és jónak bizonyult
glaubersó (Csovasó) savanyu-viz, mely az emésztő-szervek gyógyítására, — s kü-
lönbben kellemes üdítő ital gyanánt szolgál. — Kapható: az igazgatóságnál, gyógy-
tárakban, valamint minden lü-zer- és ásványviz-kereskedésben. (387)

Schlick

-féle vasöntőde és gépgyár
részvénytársaság
BUDAPESTEN.

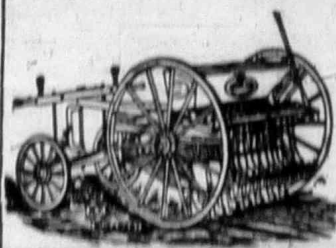
Gyár és irodák: VI. KERÜLET, KÜLSŐ VÁCI UT.

Városi iroda és raktár: PODMÁNICEKY-UTCA 14. — Fiókraktár:

803

KEREPESI-UT 77.

Gőz- és járgánycséplő-készületek

számos első díjakkal kitüntetett
szab. Schlick-féle 2 és 3 vasu ekék
mélyítő- és egytetemes acél-ekék,
eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle

egyvasu ekék, talajmivelő-eszközök,
valamint Schlick-féle szab. Haladás sörbavetőgépek.

Takarékonykésztő gépek, daráló, őrlőmalmok és
mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kőre-
kötő és marokrakó arató-gépek és fűkaszáló gépek
szállítottó mező vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak. — Árjegyzékek ingyen és bérmentve. —

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult badbr-
szőlés, oszós, kösvény, hátfáj-
dalma, és meghűlések ellen a vil-
lág minden részén el van terjedve és
kínáló hatása által 232

a legjobb
hámszer hírnevét elnyerte. A valódi
Horgony-Pain-Expeller majdnem minden
gyógysszertárban kapható 40 kros, 70
kros, és 1 frt 30 kros üvegekben és így
a legolcsóbb hámszer.

Vidéki fiókok

felállítása ezéjából

főügynököket és képviselőket

keres egy különösen bevezetett nagy, biztosít-
társaság **fixum és jutalék fizetése** mellett.
Csak oly cégek és jobb állású magánemberek
ajánlatai vétetnek figyelembe, kik az illető vá-
rosban nagy ismeretőséggel bírnak és egy nagyobb
üzlet teremtésére és vezetésére képességgel
bírnak.

Ajánlatok referenciáik feladása mellett
intézendők „**Biztosító Társaság 1000**”
cim alatt e lap kiadóhivatalához. 385

KLYTHIA ZSIR HAJPOR

a bőr szépségére és finomítására,

legelőkelőbb ütőseki, hál és társalgó hajpor,

— fehér, rózsaszín, és sárga —

— vegyileg analizált és ajánlva **Dr. Pohl J. J.** cs. kir. tanár által Bécsben.

325

Elismerő levelek következő urnóktól:

- Wolter Sarolta, cs. kir. udv. színésznő Bécs
- Beeth Lola, cs. kir. udv. opera énekesnő Bécs.
- Schlüger Antonia, cs. kir. opera énekesnő Bécs.
- Pálmay Ilka, színésznő a cs. kir. szab. színháznál Bécsben.
- Odilon Helena, színésznő a német népszínháznál Bécsben.
- van Dyck Ernő cs. kir. udv. opera énekes-Bécsben, stb.

Egy doboz ára **1 frt 20 kr.**

— Utánvétellel vagy az összeg előleges beküldése után küldetik. —

**Kapható a legtöbb illatszer-, gyógyszer keres-
kedésben és gyógyszerertárban.**

Taussig Gottlieb

finom ütőseki
szappan és illatszer-
gyáros.
Főraktár:
BÉCS, I. Wollzeile 3.

Hirdetések

felvétetnek

Fischel Fülöp

könyvkereskedésében

Nagy-Kanizsán.

Nélkülözhetlen minden háztartásban

a **Kathreiner-féle Kneipp malátá kávé**

261 — **rendes kávé ízével.** — 62

Azon elérhetetlen előnyt nyújtja, hogy a pót-
kávé mellőzhető, valamint az ártalmas tiszta kávé
használatát pótolja — a malátá kávéval **ízletesebb,**
— **egészségesebb és ízletesebb** kávé készí-
tethető. — Felülmúlhatlan mint pótkafe a kávéhoz.

Igen ajánlható nőknek, gyermek- és betegnek.

Utánasoktól óvakodjunk!

Mindenütt kapható. 1/2 kilo 25 kr.

Sch. Kneipp

Előfizetési felhívás!

A

„Pesti Napló”

naponként kétszer megjelenő politikai napilapra.

A „Pesti Napló” Magyarországon a legolcsóbb, legértelmesebb és legszebben kiállított napilap, megjelenik minden reggel
legalább 16—24 oldal és délután 4—8 oldalnyi terjedelemben, fölívágra és lapja egymásba ragaszta.

A Pesti Napló főszerkesztője és kiadóhivatalának:

ifj. Ábrányi Kornél.

Felelős szerkesztője:

Baraa Izidor.

A Pesti Napló szerkesztősége maga köré gyűjtötte az or-
szág legjelentesebb újságíróit.

A Pesti Napló bel- és külföldi tudósításai, hírei és távirá-
tai frissek, eredetiek és a legmegbízhatóbb forrásokból erednek.
Ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát kiűnő szakírók szer-
kesztik. Bel- és külföldi társasági rovatát mindig a legpontosabbak
és legmegbízhatóbbak.

A Pesti Napló nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára,
hol mindig a legkiválóbb írók neveivel találkozhat az olvasó.
Regényei és tárcái élénkek és érdekes olvasmányt nyuj-
tanak.

A Pesti Napló minden vasárnap „A gyermekszobának”
címmel rovatában **Móka** Bácsi kedvelt meséit közli a gyer-
mek számára.

A Pesti Napló legközelebb egy rendkívül érdekes regény közlését kezdi meg. A Pesti Napló minden hónapban
2 városnak a monografiáját közli, mely örökös irodalmi beccsel bír és az előfizetők, a kik ezeket összegyűjtik, azok
Magyarország városainak hű történetét bírják.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

A Pesti Napló reggeli kiadásának, mely az előző napon beérkezett összes híreket magában foglalja, tehát a
teljes Pesti Napló-nak előfizetési ára **Budapesten és a vidéken** korán és pontosan házhoz juttatva.

az esti lap küldése nélkül:

Egész évre — — 14 frt — kr. | Negyed évre — — 3 frt 50 kr.
Fél évre — — 7 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 30 kr.

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:

Egész évre — — 18 frt — kr. | Negyedévre — — 4 frt 50 kr.
Fél évre — — 9 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 60 kr.

Naponként kétszer, reggeli és esti kiadás külön-külön házhoz vagy postán küldve:

Budapesten:

Egész évre — — 18 frt — kr. | Negyed évre — — 4 frt 50 kr.
Fél évre — — 9 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 60 kr.

Vidéken:

Egész évre — — 20 frt — kr. | Negyed évre — — 5 frt — kr.
Fél évre — — 10 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 70 kr.

A Pesti Napló esti lapjára külön is elfogad előfizetéseket, úgy, hogy ha valaki más újságot járát és a
megszokott újságtól megválni nem akar, az előfizethet a Pesti Napló esti lapjára 2 frt 30 krral.

A „Pesti Napló” kiadóhivatala.

Budapest, Ferecziek-tere, Bazárépület.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu hetilap.

Szerkesztőség:

Fő-utca Ollop-ház.

Idé intézendő s lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Szermentelen levelek csak ismert kezűből fogadtatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Kiadóhivatal:

Városbáz-épület Fischei Fülöp könyvkereskedés.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 10 korona (5 frt.)
Félévre 5 korona (2.50)
Negyedévre 2 korona 50 fillér (1.25)

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyilttér petitsora 10 kr.

Előfizetések, valamint a hirdetésekre vonatkozó Fischei Fülöp könyvkereskedésbe intézendők.

A Nagy-Kanizsai és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankegyesület, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-szövetkezet és a letényei takarékpénztár hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: vasárnap.

A tornaversenyekről.

(H.) A tornászati oktatás eddigelé nem igen nagy sikereket eredményezett. Látjuk, hogy a közönség maga sem valami nagyon lelkesül érte, kétségtelentül leginkább azért, mert nem igen tudja, hogy mi az, mire való. A tanuló-ifjúság pedig a zárt helyiségek következtében éppen azt a részt nem élvezhette a tornászathoz, mely nem kevésbé mozdíthatja elő testi ügyességét — a szabad gyakorlatokat, melyek kellő eredménnyel csak is szabad téren gyakorolhatók.

Nagy-Kanizsán tudunk valamit a tornászatról, tornánnepélyekről a régi jó időkől, mikor olyan rendkívül buzgó és az ügyért lelkesült ember állt annak élén, mint Walbach Mór volt, a ki nemcsak egyike volt azoknak, kik az új aerában a tornászatot városunkban meghonosították, hanem évek hosszú során át fejlesztette is ezt az ügyet oly szakavatott buzgósággal, lelkes aldoszatköszéggel, hogy a vezetése alatt álló helyi tornaegyesületnek nemcsak fényes napjai voltak, de a legelső országos tornánnepélyt is (Budapestet megelőzve) városunkban lehetett megtartani. Ez az egyetlen után majdnem minden esztendőben nyilvános torna-ünnepélyeket rendeztet, alkalmat nyújtva a közönségnek ezáltal, hogy a tornászattal megismerkedjék, s buzditást nyerjen általa, hogy gyermekeit is szívesen tornáztassa. Azóta az ügy nemcsak nálunk, de a legtöbb magyarországi

városban is, hol a hetvenes években egymásután keletkeztek, a torna-egyletek, melyek egyszersmind előhírnökei voltak a kebelük-ből alakult túzóltóegyletnek nagyot hanyatlott; a társadalom elvesztette érdeklődését az ügy iránt, az egyletek vagy vékép elaludtak, vagy félálomba szenderültek, s csak itt ott van még egy-egy buzgó tornász, a ki másod- vagy harmad-magával cainál egy pár gyakorlatot; nem uralkodik többé az az az élenkség, mint valamikor s csakis pusztá játéknak tekintik azt, ami tulajdonképpen nemes testedző sport.

S éppen az a körülmény, hogy a tornászati oktatásnak eddig divatban volt módja nem felelt meg teljesen céljának, s nem mindentütt eredményezte a kívánt sikert: indította arra széles látókörű közoktatási miniszterünket, gróf Csáky Albint, hogy a tornászásnak helyes irányt adjon s nagyobb mértékben irányítsa rá a nagy közönség figyelmét, s ezért elrendelte, hogy az egyes iskolák minden tanév végén a a tornavizsgával egyült tornaversenyeket rendezzenek, melyeken a tanuló ifjúság a nagy közönség előtt testi erejét, ügyességét, edzettségét bemutassa.

Voltak igen sokan, kik a miniszter e rendeletét kétkedő mosolylyal fogadták; a skepticismus nagyon el van harapódzva korunkban és abban a véleményben voltak, hogy hiú kísérlet fog ez maradni; de a mint az országjárta megtartott tornaversenyekből látjuk, életképes eszme jut e rendeletben kifejezésre, a mely helyes

irányban fejlődve, évről évre jobban meg fog felelni céljának, rendeltetésének. Tény azonban, hogy az eddig megtartott tornaversenyek a miniszter böles előrelátását igazolták, s tanulságot tesznek arról, hogy a torna-verseny ünnepélyekkel az iskolai tornázás ügye új korszakba, remélhetőleg jobb korszakba lépett.

A nagykanizsai tornaversenyek is elmúltak. Mi is levonhatjuk ezekből a tanulságot s mondhatunk ítéletet róluk, s nem is kell szépitelnünk a dolgot, dacára annak, hogy számba kell vevünk a kezdet nehezségeit. Mert még nálunk nincsen erre való tér, a katonák gyakorló terét kellett e célra elkérni, s így nagyon természetes, hogy ez nincsen kellőleg elkerítve, úgy hogy különösen a főgymnasiunai ifjúság tornaversenyénél közönség a tanulóifjúság egy tömegnek látszottak. Padokról, helyekről sem volt gondoskodva. No és a dolog új volt. Az illet előbb a közönségnek is meg kell ismernie, az ifjúságnak is megszoknia, s így nem is mutatkozhatik abban az ideális tökéletességben, a melyben sokan mindjárt az első alkalommal látni szerették volna. De már az első alkalomról is elmondhatjuk egész objective, hogy ugy a főgymnasiunai, mint a pozgári iskolai tanuló ifjúság tornaversenye megelégedést keltett mindazokban, kik figyelmes, de elfogulatlan szemtanui is voltak annak. — Az elsőnek rendezése — mint ezt már futólag megemlítettük, némi kívánni valót hagyott maga után. Nagy közönség jelent

A „ZALA“ tárcája.

Facies Hippokratika.

— A „ZALA“ eredeti tárcája. —

Készségesedett arcán, dult vonásokkal rohan be egy barátom a napokban hozzám, s csak annyit tud mondani: „Kérlek... barátom, nézz meg jól — véve van...“

Reá nézek s a halalos félelem kifejezését látom arcán ülni.

- De az Istenne kérlek, mi lél?
- Hát nem olvastad?
- Mit?
- Hoek János tárcáját a Naplóban.
- És ha igen?
- Ugy néz meg engem, nézd meg arcomat. Képzeld csak dr. Fontos azt mondotta egyik jó barátomnak, hogy ő látta az én arcomon a facies Hippokratitát — a így el vagyok veszte.

— Új le barátom, pihend ki magad nyugodtan s előre is mondhatom, hogy barátod lövött téged vagy őt rette lövő dr. Fontos, mert hisz nekéd kutya bajod nincs Viganstaltam, beszéltem neki sokat, de ő nem nyugodott.

— Kérlek az Istenne, hát vizsgálj meg, mert addig nem lesz békénem.

Megjegyzem: az illető életerős fiatal ember, de hát engedtem kérésének, megvizsgáltam tőle tál-palpi, de nem találtam nála semmi elváltozást, ami aggodalomra adott volna okot, csak az izgatottságtól s a félelemtől volt halálasa-

padt, s a vizsgálat alatti izgalomtól még jobban kimerülve, felajultam én le a pamagra, melyen a vizsgálatot eszközöltem.

Végre hosszas magyarázatok után sikerült őt egy kissé megnyugtatnom, de csak is akkor nyugodott meg teljesen, midőn összes belgyógyászati tankönyveim tarulom-jegyzékeit előbb végig böngészte és sem az F. sem a H. betűnél nem találta meg a facies Hippokratitát.

S miután így sikerült őt teljesen megnyugtatnom, hogy a facies Hippokratika csak az agonizára vonatkozik s csak a végyonaklásban terő betegnek arcán lehet azt constatálni — megkönnyebbülten bár, de meg mindig kétkedőleg tekintve reám, elhagyta lakásomat.

A facies Hippokratika oly értelemben, hogy az csak két-három nappal előbb is észlelhető volna, abszurd mese, hiheteli n babona, olyan mint a páter Kneipp curája. Aki hisz benne és keresi, az élelében igen sok ember arcán megfogja látni a facies Hippokratitát és az az igen sok ember mind meg is fog halni, csakhogy egyik előbb a másik utóbb, de valamennyinek halálát az illető észlelő nem éri meg.

A Kneipp kurától is meggyógyul ezer egészséges ember körül igen sok, tán nyolcvan százalék, de legatább husz százalék meghetogazik tőle — a az öreg ur is, meg a közönség is meg van az eredményeinel elége lve.

Hogy tulajdonképpen mi is az a facies Hippokratika, azt még az orvosok közül is ma már csak azok tudják, kik az orvostudomány története iránt

érdeklődnek, mert nincs annak ma már éppen semmi gyakorlati jelentősége.

Agonizában levő beteg is meggyógyult már — jól tudja ezt a „Résztvét“ nevű temetkezési egyelet üzletvezetője, aki e felett már sokat törte a fejét — és meghaltak már óriások is — ez meg az ő szerencséje.

Kár tehát a laikusokat azal rémitgetni, hisz mindig lesznek majd remlátók, akik az ilyen hippokratikai arok kereséséből valóságos sportot üznek s halálra rémitik vele az embereket.

Midőn tehát Hoek képviselő ur ugy kezd tárcáját, hogy „azt mondják az orvosok, hogy nápköz, gyakran betettek előbb vizsatúkróm, az arc színe és kifejezése az életerők utolsó fellobbanását“ — legalább is oda kellett volna tennie, hogy a régi orvosok mondják ezt s a régiek közül is talán csak azok, akik Hippokratissal együtt jártak a csikagói egyetemen.

A mai orvosok közül ugy tudom: legfeljebb a homöopatikák híhetnek a leirt értelemben a facies Hippokratikában, s ezt is abból gondolom, mert azok mindent elhisznek, meg azt is, hogy minél jobban hitünk valamely orvosságot, annál haterkönyebb, úgy, hogy a képzeltető leghatasabb gyógyszer a világon az volna; ha az Atlanti-océánba öntenők az orvosságot, abból aztán az összes homöopatikus gyógytárakat ellehetne látni patikaszerral.

Mert mi, gondolkodó orvosok, (megkülönböztetőd a homöopatikáktól) azt, hogy egy életerős, piros-pozsgás tagbaszakadt yasgyuró Visi Inre hirtelen elhalt szivbajban s ezt, az ő arcáról ha-

Politikai szemle.

Németország. Mégis csak derék emberek azok a németek. Az igazi szabadelvűség ugysem volt valami erős oldala a sört ivó filisztereknek, s csak egyes ideális írók munkáiban jut oly szép kifejezésre. Most, hogy a katonai törvényjavaslat elváltása következtében a birodalmi gyűlést feloszlatták és új választásokat rendeltek el, a németek teljesen meitókának mutatkoztak az ő politikai mesterükhöz — Bismarckhoz. Sokáig tartott ez az aera, s benne van ennek minden levedése a német nép politikai gondolkodásában. Richter pártja teljesen megsemmisült és a reactio valóban diadalmas mosolytal tekinthet végig a választási csataterén, ahol a szabadelvűek pártjának lobogói diadalnival bevernek szanaszét.

A választások eredménye június 20-ig este 393 körülből volt ismeretes. E pedig megválasztott: 49 konservatív 12 birodalmi párti, 16 nemzeti szabadelvű, 3 szabadelvű 80 centrum-párti, 12 szelgel 3 antiszemita, 24 szociáldemokrata, 1 liberális, 1 dán, 2 néppárti, 7 klerikális, 5 delnemet. Még 179 pótválasztás szükséges. Remélik, hogy a katonai javaslat az újonnan összehívott birodalmi gyűlésben elfogadjatik.

Franciaország. A francia kamarában ismét olyan botrány volt, mely a parlamentek történetében ritkítja pártját. A választási reform kérdése volt szönyegen. Dupuy miniszterelnök a kamarának részben való kiegészítése ellen szölt; a javaslat elfogadását egyértelműnek tartja a szenatus eltolásával. Az általános szavazati jog útján kellene szerinte megkerdezni a népet, hogy beleegyeznek-e a szavazati jognak megcsonkításába. Ez mentette meg a köztársaságot; nem lehet most mint hasznavehetlent surba dojni. Rivet republikánus a jobboldal helyeslése mellett Dupuy ellen szölt. Utána Clemenceau lépett a szónok: emelvényre, de iszonyú zaj fogadta őt mely egy félórát tartott. Alig nyitotta ki száját, már kezdődött a tombolás, a mellett a leggyalazabb kifejezésekkel illették őt. Derouléde a terem közepére siet s onnan kiállítja szemébe: Ez az embert hazááruló. Angolország megvásárolta őt. Ezt a kifejezést a centrum a jobboldal és a radikálisok tapssal és síjenzéssel fogadták. Egy boulangista képviselő pedig azt kiállítja: Szegény volna a francia kamarára, ha ezt az embert beszélni hagynák. Végre csend állott be és Clemenceau szóhoz juthatott: de Derouléde, Millevoye és mások folytonosan félbeszakították őt s a legválogatottabb gorbomásokat mondják egymás szemébe. — Természetes, hogy azt az ülést nagy izgatottság között zárták be.

Clemenceau azülés után porvokálta Deroulédet és Millevoyet, de az előbbi kerekén kijelentette, hogy nem verekszik, a másik ő pedig azt mondta, hogy tekinti magát sértetnek, ő fog provokálni.

Ezzel azonban az ügy nem ért véget, hanem bonyolódik, s a francia kormányának néhéz napjai vannak; ha egyáltalán a vihar el nem söpörte, mig ezek a sorok napvilágot látnak.

Clemenceau pedig teljesen lejárta szerepét.

A francia kamarának (június 22-iki) rettegett ülése egészen másképp végződött, mint a hogy sokan hitték. Millevoye és társainak az a kísérlete, hogy botrányokat provokáljanak, csufos kudarcot vallott. Ő is Derouléde is leleték mandátumukat. Millevoye bizonyos lopott okmányok alapján a hazáárulás vádjával lépett fel Clemenceau ellen, de nem tudta behízonnyítani, s a mily nagy volt az izgalom az üés elején, olyan általános volt a kacaj, mikor Millevoye az ő állítólagos bizonyítékait felolvasta. Általános volt a felháborodás a kamarában. A kabinet állását ez a kamarai vita tetemesen megszilárdította, mert a kormány eljárása e dologban egészen korrekt volt.

Tollfuttában.

Eddig csak a vezércikknek íróinak és a riportereknek volt bajok a nagyérdemű olvasóközönség egyikével vagy másikával, ha csontig az újság-közölség nem érintette kellemesen azoknak becses személyét. Ujabbban már a szegény tárcá-írókra is rossz csillagok járnak.

Néhány hónapja ez előtt történt, hogy valami fővárosi napilap tárcá-írója ártatlan kis karcolatot írt valami bálról s abban egy gigerit is szerepeltetett, annak rendje és módja szerint lefotografálván úgy, ahogy a nagyábra kapott gigerit urak valamennyje öltözködni, jární keiny, kezét fogni és udvarolni szokott.

A karcolat megjelenése után a „szabályszertű” 24 órák belül két, úgynevezett gentleman, jelent meg a nyugodt lelkiismeretű tárcá-íróval és X. Y. ur megbízásából igazolásra szólították föl, hogy nem megbízójokra vonatkozt-e az a szatirikus leírás?

A tárcáíró tágranyitit szemekkel bántult a lovagias urakra, akik egyre a vigadóól bál lefolyásáról beszéltek s erősen hangsúlyozták, hogy az a leírás semmiféle tekintetben sem felel meg a valóságnak. Az író egyideig csak hallgatott, aztán így szólt:

— Borzasgatót uraim! de énök és érdemes megbízójuk roppant nagy févédelemben vannak. Először is: nekem arról, hogy a redouteban valami mulatság volt, tudomásom sincs; másodszor: a redouteba bál parfüm-illatú szivai soha egyelőbb egy-egy förcsre szoktam betérni; harmadszor: érdemes megbízójukat még csak névleg ismerem sincs ismerem: Ezek után éppen nem csodálom, ha az én tréfás karcolatom nem felel meg a valóságnak, mivel azt a bált, amit abban leírtam, sem Budapesten, sem Kecskeméten nem tartották meg, hanem — ha jól emlékszem — Verna Gyula író társunk rendezte a Holdban, minden bizonynyal a szegény újságírók javára, kik a Föld sovány egyhanguságából igen sokszor kénytelenek a Hold ábrándosabb világába menni toll ravalóért, a legelőszöb alkalmatosságon: a képzett piripánj Azt hiszem, hogy e kijelentés után az urak, a lovagiaság nem; zeteközi formájá szerint szólva: az ügyet a maguk részéről befejeztünk nyugodnithatják.

meg itt, s ennek a közönségnek egy része az ilyen látvánvoságoknál maga sem tud rendet tartani, átlépi a korlátokat, elállja a helyet, hol a versenyző ifjuságnak szabad tere van szüksége, s megzavarja a rendet, melynek örvé kellene lennie ily alkalmakkor. De meg vagyunk győződve róla, hogy ez másodsor nem fog így történni. A rendezőség eleve fog gondoskodni arról, hogy a tanuló ifjuság tornászó tere oly korláttal legyen körülkerítve, mely a közönséget abban a távolságban tartsa, mely nélkül a rend fentartása lehetetlen.

Kétségtelen, hogy a tornaversenyek által a közönség figyelme nagyobb mértékben lesz fordítva az ifjuság testedző gyakorlatai felé; a közönség megtudja: mi az a tornász, mire szolgál; megtudja, hogy az a testi nevelésnek, az egészség fentartásának egy igen fontos tényezője. Az ifjuságra nézve pedig az a megbecsülhetetlen előnye lesz, hogy a tanulóifjak az egyes tornaóránkon nagyobb figyelemmel fogják a szabadyakorlatokat üzni, hogy éber lélekkel fognak figyelni a vezényszóra, s iparkodni fog megmutatni, hogy egy lélek hatja át, mikor a tornatanár vezényszava egy gyakorlatra szólítja őket. A versenyek fel fogják költeni önértelét s a nemes becsvágy buzdítani fogja, hogy társán erőben ügyességben győzzön; s megvagyunk győződve róla, hogyha a tornaversenyek természetes fejlődésükben nagyobb mértékben felülélik a különböző játékokat, s a gyakorlatokat hazafias dalok éneklése fogja felváltani, ezek a tornaversenyek jótékony hatással lesznek a közönségre is.

De feltétlenül szükségesnek tartjuk, hogy a városok is, speciáliter a miénk is adjon, vagy jelöljön ki alkalmas helyet e célra, s ne kiméljen néhány frtnyi áldozatot az ilyen ügyről, a melynek a közegészségre nézve is számokkal ki nem fejezhető előnyei vannak. Az ifuságot el kell vonni korának meg nem felel mulatságoktól és élvezetekről, melyek mételey gyanánt rontják testi erejét és egészségét: a kártyától, a kormcsázástól a más, mulatságoktól. Viszsa kell vezetni a hozzá illő, korának jobban megfelelő, egészségét és erkölceit meg nem mételeyező ártatlanabb mulatságokhoz.

lála előtt egy félével leolvaanta Grünwald Béla: — no ezt még ha Grünwald Béla megdömlödt volna is, és ha bármennyire szavahihetők is Hockképviselel ur szem- és fültanúi, mi még sem hiszük el, jóllehet, — tudom magamról — valamennyien mohó élvezettel olvastuk el másodsor is a képviselő urnak érdekfeszítő és igen szepen megírt tárcáját.

Vagy szivbajos volt ugyyanis Vizi Imre és azért halt meg szivbajban, és azért látta Grünwald Béla egy fél évvel előbb a szemedés kifejezését, vagy nem volt szivbajos, akkor pedig egy fél évvel szivszélhűdése előtt nem lehet az arcán semmit sem látni, legfeljebb azt, hogy beütött neki a kis girigári.

Hiszen nemcsak piros pozsgás, de sulyos, mondjuk: reménytelen beteg, akinek arcáról már a hideg halálos veríték csurgott le, láttam meggyógyulni akárhányszor Hippokratiai arcával együtt.

Sohaem felejttem el: 15—16 éves fiu voltam s rendkívül szerettem a még egyetlen élő öregapámat. Egyszer sulyos beteg lett s egy öreg 75—80 éves, úgynevezett „virrasztó” volt mellette éjjel-nappal, aki száz és száz embert elvirrasztott már a mávillágra. Ez az öreg egyszer, midőn ott voltam az öregapám ágya mellett és sírva csókolgattam a kezét, azt mondja nekem: „Sose bántad már fiám, vége van az öregnek, halott szaga van a verítékének.” s ekközben hónalja alá nyúlt a betegnek a bősor arccal szagolta a mutató ujját. „Néhány száz haldókló mellett voltam én — mondja az öreg, de sohaem o-

lódttam — és nézd csak: milyen haldó formája van az arcának. S hogy halott formája volt, abban igazra volt, mert most is borzadok, ha reá gondolok azokra a beesett szemekre, leesett állra, kékeszedes ajakakra.

Térde borultam, imádkozni kezdtem, imádkozni igazán, szívből, ahogy csak egy 16 éves gyermek tud, — mindig remélve, hogy talán mégis életben marad.

Csak legutóbb azt érje meg, — gondoltam magamban, mig az erőtségit leteszem, hogy azt a régen várt aranyórát megkaphassam, amivel már annyit biztatott, buzdított. És volt háttere az én imádságomnak. Szóval — hogy és hogyan — az öregapám, pedig már megvolt váltva az utlevele a tulvilágra, meggyógyult.

En nem tudom: mitől vagy hogyan, — de vannak akik azt is elhiszik, hogy az imádságom segített rajta; mások azt mondták, hogy az orvosok mentették meg, és végül voltak sokan, akik azt állították, hogy a természet segített rajta. Mennyit töprengtem én akkor ezen, hogy vajjon hát melyik is lehet az igaz, de bizony maig sem tudtam kitalálni.....

Ma is megvanunk mind a három szektának a saját hívei s mindegyik azt mondja, hogy neki van igazra.

Hogy a legkétségbeesettebb betegnek is lehet reménye és kell is, hogy reménye legyen a felgyógyuláshoz, azt élénken illusztrálja egy eset, amelyet boldogult Lumnicer tanárnál láttam.

A Rókus-kórház első emeleten az egyik kórteremben egy fiatal 20—22 évesnek látszó be-

esett arcu, halvány, intelligens-formájú leány feküdt, akit másod vagy harmadnapon kellett volna Lumniczernek térden fejtül megampatlni.

Miután a tanárségéd nem bírta a leányt erre reávenni, maga Lumniczer ment be a leányhoz, kísérve néhány halgatója által, többek között általam is, és kezdett a leánynak beszélni, hogy okvetlenül hagyja levenni a lábait, mert különben biztosan elpusztul, pedig kár volna ilyen fiatal teremésért. A leány sirt, a kezét tördelve azt mondotta Lumniczernek, — hogy inkább meghal így, minthogy nyomorek legyen. „Nem és nem — én nem leszek a világnak koldusa.” Lumniczer, professor félreintve bennünket, azt sottogta nekünk: „Hiába, nem lehet rábírní, de talán jobb is, ugy sincs sok kedvem hozzá; a leány igen gyenge, vérszegény is, a így nagyon haláttan lenne a műtét. Másnap megint megnéztük, akkor már a facies Hippocratica ott bílt az arcán, az izgalom a félelem a műtétől s a habozás annyira megviselték, hogy maga Lumnicer figyelmestettett arra a kifejezést, jellemző, faciesre.

És Lumniczernek igazra volt.

A leány saját lábain hagyta ugyan el a Rókus-kórház két hónap mulva, de reá néhány évre meghalt — nem ugyan a leány — hanem Lumniczer professor.

Tehát ilyen formán mégis csak lehet valami s dni arra a facies Hippocraticára.

Emelkedem rá, hogy ezen a kis szürkealkatú komédián nagyon józavart nevettem és csak úgy magamban gondoltam (de szerencsére: seakinek sem nyilvánítottam) hogy a mi vidéki publikumunk mégis csak jobban tudja már az újság-olvasás gyermek-korát: mert nálunk még senkinek se jutott eszébe a képszelte világból szedett tárcá-cikkök tartalmát komolyan venni s azokat esetleg olyan formán történet-esséményekkel identifkálni.

Hát bizony nagyon jó volt ezt hangosan nem nyilvánítani mert imé: megessétt az eset (nem is hajdanában-danában, hanem) mostanában, (nem is regés Britanniában, hanem) küls-Nagy-Kanizsában.

A „Zala” multszámában egy tárcá-cikk jelent meg: „A mosás szerepe”, melynek megjelenése után az a mosás komédiájá történt, hogy a tárcá mosásjében szerepeltetett „karantán varrónőasszonyok” belletrisztikai színvonalát negírgyelték és meglehetősen a kantásai „kővérdéké” — s a kaffein képzetlítő hatása alatt kifundálták, hogy az bizony saóruí szára megtörtént itt Nagy-Kanizsán és abban a tárcában egy-egy illó család szerepel. Ne — amit a kávéasztalok mellett futtatt ki a sajtónál sokkal hatalmasabb „közlelemény,” az már nem közönséges ítélet, az „szíriai történelm.” A felek kénytelenek előtte meghajolni.

Általános mobilizáció.

Hogyan került a lapba az a tárcacikkely? Mikor írta? Ki írta? Mirt írta?

Ilyen kérdéseket ostromolták meg az ártatlan szerkesztőt a kávéstól-döntvénye által közvetlenül érintett és semleges körökkel egyaránt.

Filatus, a középker egyik legnagyobb diplomatája, ártatlan közönségeknek köszönheti, hogy belejutott a Híszkegybe; de mi csánáljon egy igazán ártatlan szerkesztő az őt megostromló publikummal szemben, hogy bele ne jusson a Cr-doba?

Annál talán érezett, hogy neki is mosni kellett valamit, de nem a saját kezét, hanem azokat az agyakat, amikben ilyen aberratiók teremnek. De lemondott a szerencsén-mosás ártatlan szerepéről. E helyett közölte a cikk írójával, hogy mivel van telítve a lovagó.

Az igaznak vértől ártatlan tárcá-író azután töredelmesen bevallotta, hogy tárcájának tárgyát a Posti Naplóból merítette, melynek hírei között már régebben olvasta, hogy a Kassai vasuti állomásnál egy Szatmára utazó kassai asszony-nyal megismerkedett egy vénecske, de gazdó úr s rövid is meretség után a szőlők bejegyzésével egy-pár lett belőlük. És szolgát a tárcá alapjától, hogy megtörtént-e, nem-e arra nézve számoljon a Napló tudósítójának lelkiismerete. — A többi a fantázia munkája. Ha valakinek nem tetszik végezzen a karantán varrónőasszonyokkal, mert ezek a csótalan teremtesek körül-belül két hónap előtt megcsógták annak a mosásnak aranyos és nem-aranyos szálait az író fantasziájában, és le is iratták vele, mikor még a mélyen tisztelt nagykanizsai kávéstól-döntvények nem is almodtak róla, hogy lakodalom is lesz a södfarsangon.

Megvallom, hogy igen-igen szeretném tudni: vajjon ebből a két hónap előtt megirt meséből mi lett hátraváló Nagy-Kanizsán? Ha valami, ha csak egyetlen epizód is megvalósult, akkor rögtön el kell csapni a riporterünket, mert országos dolgokat hagyott figyelmen kívül. Nem regisztrálta, hogy egy-néhány olvasó egy nagykanizsai varrónőasszonyt. Nem regisztrálta, hogy Csér László úr, városi tisztviselő, beadta lemondását a hogy állására pályázatot hirdettek. Azt is figyelmen kívül hagyta, hogy Csér urat a csótán nábob ki-nevezte jószágkormányzóvá; ami pedig nem utolsó dolog. Nem számolt be a szerencsés Csér Ilona haláláról. Azt sem olvastuk a lapokban, hogy temetésére a szőlők Fiuméba utaztak. És a gyászjelentés, az a ravatára jött koszorúk nem szerepeltek sehol. Pedig egy jóra való riporternak — ha „mosás szerepe” hónapok előtt adott meséje csakugyan megvalósult — még azt is kellene tudni, hogy Csér Ilona melyik nagykanizsai vagy fiumei patikában jutott ahhoz a kegyetlen mérgezés, mely gyönyörű-szép, örökmosolygás, biboros ajkait olyan zomibanodón fölmarta.

Mi hát a mosás? Mi hát a valóság? Hogyan írjunk a szegény jámborok, hogy amit írunk ne tartozzék teljesen a mesék országába; de azért ne legyen benne egy cseppnyi valóság sem?

Hogy egy megállapítható, annak tengeri-idei kell, ha ide előtt bele nem sántul az eszték.

Egyelőre mégis pályázatot hirdettünk:

1. Egy emberi formára, mely egyetlen eleven emberhöz se hasonlít; kiváló szívtelketünk az orroka, melyek ne legyenek se nagyok, se kicsinyek, se középszerűek.

2. Olyan férfi és női öltözékekre, amiket a történelem-előtti időkben nem visáltak, most sem viselnek és a végtelen idősig nem fognak viselni.

3. Olyan események regisztrálására, amik sohasem történetek meg, nem történnek és nem is történhetnek meg soha.

4. Végre olyan, — Kneipp-kurán idegedzett olvasókönnyűre, — mely a mai betegesen érzékeny publikum számára látszó abszurdumokból szőtt tárcákat képes lesz megemészteni.

A pályázatban részt vehet mindenki; de a nagykanizsai kávéstól-döntvények — egyenlő becsü inventio esztéré — elcsóvál-gók lesz.

Felhívás előfizetésre.

A „Zala” szerkesztőségében beállott változás óta fél-év mult el. Ez idő alatt elég alkalmja volt a t. olvasóközönségnek meggyőződni, hogy őszinte törekvései s odaadó munkásai voltak a vidéki sajtónak, melynek sajátos és nehéz viszonyai között is sikerült mindenkor megmaradnunk a dolgokat soha el nem mérgező, gyűlöletet soha nem szító tárgyilagosság határai között. Hozzászóltunk mindenkor az álltalános érdekű politikai mozgalmakhoz befolyásolatlan liberalis szellemben; hozzászóltunk a városunk adminisztrációját és társadalmi életét érintő ügyekhez, de mindig oly modorban, mely hajszálnyira sem sértette a velünk esetleg ellenkező nézeten levőket sem. Egyetlen alkalommal sem léptük át azt a határvonalat, melyen túl a társadalmi és sajtói discretio megsértésével lehet csak haladni, a minden nyilvános bírálatot kizáró magánélet-immunitásának megtépeése nélkül nem, soha.

Ez lesz vezérő elvünk ezentúl is a közérdeket érintő dolgok és tettek megbírálásánál.

Sulyt fektetünk arra is, hogy lapunk tárcá- valamint egyéb mulattató, humoros rovatában mindig irodalmi színvonalon álló közlemények legyenek s hogy hirovatunkból az általános érdekű dolgokról mentül részletesebb tudósítást nyerjenek olvasóink.

Hisszük és reméljük, hogy helyesíránny törekvéünk — hova-hamarabb megfogja nyerni az elfogulatlanul ítélő közönség óhajtott méltánylását s így az új felév küszöbén is bizalommal fordulunk az igen t. olvasóközönséghez, hogy lapunkat pártolai, támogati és terjeszteni sziveskedjék.

A „ZALA” előfizetési ára:

Egész évre . . . 10 korona (5 frt)
Fél évre . . . 5 korona (2.50 kr.)
Negyed évre 2 korona 50 fillér (1.25)

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

H I R E K.

— **József tőherceg** e hó 23-án Budapestről jövet délután 1 és fél óraker a kanizsai állomást érintette és itt ebédelt, mely célra a II. osztályú váróterom volt berendezve. Ő fensége saion kocsiját elhagyva, Szombathelyről jövő segédtisztjének jelentését fogadta, azután a Kanizsán állomásos honvédőg kirendeltjei Schubert százados és Hanelovics főhadnagy tiszteltek. Ő fensége Markó állomásfőnökkel váltván még néhány barátságos szót, szívélyesen fogadta N. Kanizsa város üdvözlését, melyet Babócsay György polgármester tolmácsolott. Ott voltak továbbá a városi hatóság részéről Lengyel Lajos főjegyző és Farkas Ferenc rendőr-kapitány. A közönség a főherceget, — ki kitűnő színben van — lelkesen megjelénzte. Ő fensége 2 óra 35 peroker folytatta útját Varsára.

— **Művészetek.** A mult vasárnap, e hó 18-án, a „Polgári Egylet” diástermében lefolyt estély, melyet Gabányi Árpád, és a Zilahi-pár városunkban rendeztek, nagy erkölcsi sikerrel folyt le. A közönség nagyobb számban jelenhetett volna meg, de tény, hogy sokan nem tudtak érrol, vagy pedig általában nem értesültek róla, pedig valóban élvezetes volt az, és a jelen voltakak sokáig kedves emlékekben marad. A jól összeállított műsor több monologból, humoristi-

kus felolvasásból és néhány énekrészből állt. A monologok mind egynek kivételével Gabányi eredeti vagy ford. művei, előadásukban a kitűnő művész ugyancsak a nemzeti színház kedvelt fiatal társjával Zilahi Gyuláról osztozkodott. Ez utóbbi: *Az élet*. — *A hajótörés*. — *A bányaszerencsétlenség*. — *Egy kedves ember*. — *Az öngyilkos*. — viúdi monologokat adta elő, sok vervevel, a részletek hű kiázinezésével egy a komolyabban, mint a vigakban, mely utóbbikkal folytonos derűltésben tartotta a közönséget. Gabányi: *Filippo*, *Luca megy a lóca* vagy *a letartóztatott táncmester* című monologokat adta elő, s a *Föld és népei* címen kacagta ő felolvasást tartott. Főlegesen volna itt Gabányi pompás humorát s a monologokban a legfinomabb részletekig menő hű jellemzését dicsérelni. A közönség zajos éljenekkel és tapssal jutalmazta mind a két művész pompás előadását. De nem utolsó volt habár itt utolsó helyen említem Zilahi-Singhoffer Vilma e kedves megjelénésű énekesnő ki az *Aida* operából a nagy magándalt; a „Boldogság emléke”, a „Bajazzo” opera madárdalát, és néhány népdalt énekelte mely érzéssel, művészetének egész hájával igazán elragadva a közönséget, mely kihívásokkal, tapsal jutalmazta a művésznőt. A művésztársaságot jól fogadó bizottság várta megörékeszeker a vaspályánál, hol a művésznőnek szép csokrol nyújtott át. Valóban sajnáljuk, hogy az anyagi siker mögötte maradt az erkölcsiök.

— **Hymen Dr. Szabó Zsigmond** alsó-domdori köröves, — lapunk munkatársa — jegyet váltott Berger Olga kassaiasszonyal Bécsben. — **Skubeszky János** cs. és kir. 48. gyalogezredbeii Nagy Kanizsán állomásos főhadnagy eljegyezte özv. Greiner Teréz, — volt eszterósi bérőné, leányát Irma kassaiasszonyt. — **Dr. Engel Sándor** nagykanizsai fogorvos jegyet váltott Weisz Adoll nagykanizsai terménykereskedő leányával Clementin kassaiasszonyal. — **Tassaly Tamás**, posta-és távirtdahivatalnok Nagy Kanizsán, jegyet váltott hvasitzi Kajdos Károly főerdész leányával Janka kassaiasszonyal.

— **Csanadományozás.** A király a kereskedelmi miniszter előterjesztésére Mantuano Rezső dr. posta és táviró-segédfogalmazónak a miniszteri segédfogalmazói címet és jellet adományozta. A kiüntetés városunk egy szép tehetségszülőltőrtje érte, ki már diák korában a legszebb reményekre jogosított és jelenleg 24 ik életében van.

— **Vendég Braziliából.** Rosenbaum Karolina, Zalamegyében született urnő, ki azonban már mintegy 8 éve Braziliában Rio de Janeiroban lakik, a gyermeki kegyeletnek adózandó e napokban városunkba időzött és édes atyja (ki két évvel ezelőtt 105 éves korában halt meg) emlékének díszes vasrácsoszáttal körülvetett szp sir-kövel állítottat, mely actusnál dr. Neumann főrabbi, és Karsimareff főoktató a többi hírköségi alkalmazottakkal megjelénvén, — imáikkal emelték ennek magasztosságát. — A nemeslelkű urnő a messze távolból nemesek helyben és a vidéken lakó rokonairól emlékezik meg támogatólag, hanem szegényeinknek is juttat idő-ről időre segélyösszegeket. — Itléte alkalmával tekintélyes összeget osztott ki a szegények közt, az „ix. nöepyltnek” pedig, mely egylet már több ízben vette a jószívű urnő rokonszenvének jelét, 50 forinttal alapító tagja lett. Az érdekes vendég e hó 23-án hagyta el városunkat, a legszebb emléket hagyvára.

— **Köszönytés.** Az „Első Nagy Kanizsai Magyar Asztaltársaság” f. évi június hó 25-én d. u. 3 óraker gyűhelyiségében, Pintér Sándor ú. a „Petőfi”-hez címzett vendéglője megytermében, rendkívüli közgyűlést tart, melyre a rendes tagokat és az érdeklődő emberbarátokat tisztelgetet meghívja az elnökség. — Targysorozat: 1. Elnöki jelentés. 2. Számadások megvizsgálása és lezárása. 3. Hely ségváltoztatás tárgyában határozathozatal. 4. Esetleg tisztai állások betöltése. 5. Netáni indítványok.

— **Köszönetnyilvánítás.** Az „Első N. Kanizsai Magyar Asztaltársaság” által f. évi június hó 1-én a „Polgári Egylet” termében megtartott szarkör táncvigalma alkalmával felülfizetést teljesítették: Solétormos Géza 2 frt, dr. P. V. 1.50 kr., Saeidner Sándor 80 kr., Blau Samu, 1 frt, Skálács János, Péterffy Pál, Pintér J. Kejnovics Sándor, Bartos Géza, Pál Sándor és Pekáry urak 50—50 kr. L. Tóth Lajos 30 kr., Viola Kálmán 20 kr. és Serecs Ede 10 krajcárt, mely összesen: 9 frt 48 krt tesz ki a kiknek

ezen jótékony célra tett nemes adakozásukért az asztaltársaság nevében halás köszönetét nyilvánítja az önképzőnek.

Tülszó mulatság Alsó-Domboruban. Az alsó-dombori önk. tülszó-egylet saját zenekara és egy cigányzenekar közreműködésével 1893. június hó 29-én a Kotorba vezet út melletti fűzesben saját pénztára gyarapítására zártkörű nyári mulatságot rendez. Belépti-díj: személyi 50 kr. — Családjegy 1 frt. Felülfizetéseket köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté d. u. 4 órákor. Kedvezőtlen idő esetén a táncmulatság este a nagyvendéglőben tartatik.

Nyári mulatság Letenyén. A letényei önk. tülszó-egylet és Casinó az oitani dalárda közreműködésével — vasárnap: 25-én a község erdőében táncfal és tombalival egybekötött nyári mulatságot rendez. Belépti díj: személyi 50 fr. — családjegy 1 frt. Kezdeté délután 4 órákor. A tiszta jövedelem Letenyén felállítandó utcai lámpák beszerzésére fordítatik, a mely célra felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén a letényi nagyvendéglő termében fog megtartani.

A „Kereskedő Ifjak Önképző Egylete” Nagy-Kanizsán, 1893. július 1-én, szombatot saját segély-alapja javára, a „Polgári Egylet” keretében zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdet 8 és fél órákor. Belépti díj: Személyi 60 kr., Családjegy 1.20 k. A jótékony célra való szives felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetében a táncmulatság a jövő hétre, azaz július 8-ra halasztatik; ha az idő ekkor sem volna alkalmas, ugy a haláság a „Polgári Egylet” dísztermében fog megtartani.

Városi kutak. Elismeréssel konstatáljuk, hogy városunk közkutai használható állapotba hozatalára megtették a szükséges intézkedések. Az ebbeli munkálatokkal a városi tanács Thiele Gyula oszagi (Csehország) vállalkozót bízta meg, ki a szerződés és malata gyár nagyszabású kutját furta és a városi kutaknál is már megkezdte a munkálatokat.

Ex az utca végig város... Városunk egyik nevezetességét képezi a vasuti utca azon része, mely az örháztól az indóházig húzódik. Midőn mindenki és mindenütt szárazságról panaszkodnak, a vasuti utca említett része szárazságtól szenved. A déli vasut társaság, mely ezen utcát részleg világlátítja a tisztítást és javítást a város teendőjének tartja, viszont a város nem tart semmit sem kötelességének és azért van, hogy ezen utcát részleg oly gyalogúton állapotban van, hogy az azon végig uszó fogatok folyton azon veszélynek vannak kitéve, hogy vagy elmerülnek vagy felfordulnak. Sürgős intézkedést kérünk.

Tamburacások és orpheum énekesek. A Napred-féle 7 személyből álló tamburacás-társaság, mely napok óta a „Korona szálloda” helyiségeiben hangversenyzeti, megérdemelte, hogy tömeges hallgatóságra talál, mind a zene, mind az előadás kellemes szórakozást nyújtott és amit még inkább méltányunk, a műsor majdnem egészben magyar darabokból volt összeállítva és igen tetszősen előadva. — Az Orpheumi társaság a „Szarvas szálloda” helyiségeiben működött és a ki élvezetet talált zengerájokban az megelőzve lehetett a társaság előadásával. Hallottunk néhány magyar népdalt is, de ezeket szivesebben nem hallottuk volna, mert ki nem tud arabusul, ne beszéljen arabusul.

Meghírozott leány. Bibecz Katalin családé 1. hó 19-én este szivesen fogadta Tollár (bakter) József fiatal napszámos meghívását, ki azonban nem saját lakására, hanem Rnusz bognár Teleky utcában levő műhelyébe vezette a leányt. Midőn Tollár már kimúlta magát, akkor következett még csak az igazi mulatság, mert a leánynak nem kevesebb mint hat erőszakos tisztelője akadt egyszerre, kik ellen a leány a feljelentést megtette.

Vízbeült gyermek. Stern J. Mór és fia cég téglatelepén dolgozó Babics Janos tégler 2 éves gyermeke, ki a telepen szülői körül szokott játszani, északról elszökött. — A szülők látván, hogy a gyermek nem kerül elő, keréngéni kezdtek és csakhamar meg is találták egy tócskában, — mely egészben egy 81 széles és 42 centiméter mély, — meylufa.

Angyalcsinálók. Bencsekovics József és Hampo Mária kőszai háztartásában élnek és ezen községg követhetménye egy kis gyermek

volt, ki e hó 18-án oly keservesen sírt, hogy a szomszédok a városi orvost meghírték: nézné meg mi baja a csecsemőnek. Az orvos belépve a szobába, az egy bónapos csecsemőt, minden őriszt nélkül a száján fekvő talpát és megvizsgálás után konstatálta, hogy a csecsemő éhezétes következtében súlyosan beteg és tényleg már másnap ki is szenvedett. A szivtelen szülőkkel a nagy kanizsai törvényszék fog számolni.

Lopások. Az éjjeli lopások napirendben vannak. Komlossy Kálmán Csengeri-utcai lakosnál f. hó 18—19-ke közti éjjel a pince felőrtéven és egytől akó bor lopatott el. — Ugyanazon éjjel Tiber Ferencz Kiszai utcai lakasából egy ezüst remontoár órát, egy pár cipőt és egy zsebkést vittek el az ismeretlen tettesek. — De a legnagyobb kárt 17—18-ika közti éjjel Horváth György csizmadia mester vallotta, kinek zárt pincéjéből nem kevesebb mint 22 pár nő csizmát 142 forint értékben vittek el a gazemberek, kiket a rendőrség erősen nyomoz és hihetőleg csakhamar kézre is fog keríteni. — Márki Mari 16-éves cselédleány f. hó 17-én délután egy a cintóriumnál játszó kis leánykának füléből a fülbevalókat kivette, de tette kiderülven a rendőrség ellene az eljárást megindította.

Akall bor: Hungária szálló N.-Kanizsán. — Iskolai rajzok kiállítása. Az izr. hitközség által fenntartott polgári iskola rajzai e hó 24—26-ig az iskola rajztermében megtekinthetők. Alkalmunk volt a rajzokat már látni; különösen szép munkát láttunk Lőw Jenő, Rosenbergs Salamon, Bún József, Kohn Ottó, Grünvald Ede, Bachrach Béla és Nádor Lipót polgári iskolai növendékektől. Nemcsak ezeket, hanem Schwarz Mór rajzát is dicsegetni illeik, kinek ügybuzgóága nem kevésbé megradította elő a meglepetésre érdemes rajzkiállítást.

Gyógyszertár Alsó-Domboruban. Kmetzky Gyula okleveles gyógyszerész a belügyminiszterium 1893. március hó 22-én kelt 74398. számú engedélye alapján — Alsó-Domboruban gyógyszerertart nyitott. A gyógyszerertar nemcsak a legújabb gyógyászati szerekekkel, hanem különlegességekkel is dúsan fel van szerelve. A gyógyszerertar leállítása által Alsó-Domboru és vidékének egy régi óhaja teljesült.

Kéjvonatok. Junius hó 28-án Péter és Pál ünnepe alkalmából a déli vasut Budapest, Bécs, Fiume, Trieszt és Velencébe rendkívül mérsékelt árak mellett kéjvonatokat indit. Nagy-Kanizsáról a menetertti jegyek árai: Budapestre 1. osztály 11 frt. 60, 2. osztály 8 frt 80, 3. osztály 5 frt 80; a vonat indul éjjel 11 óra 03 perckor.

Bécsbe: 1. osztály 12 frt 60, 2. osztály 9 frt 45 kr. 3. osztály 6. 30; a vonat indul 12 óra 45 perckor éjjel. — Fiumba és Triesztbe: 1. osztály 19 forint 20 kr, 2. oszt 13 frt. 50, 3. oszt. 9 frt. 60; a vonat indul 29-én reggel 6 óra 24 perckor. Cormonsba: 1. oszt. 23 frt 40, 2. osztály 16 frt 50, 3. osztály. 11 frt 70. — A Cormonsból Velencébe és vissza szóló pójtjegyeknek ára: az 1. osztály 26-05 frank, — a 2. oszt. 18-25 frank, — a 3. osztályban pedig 11. 20 frank. A vonat érkezik Budapestre reggel 6 óra 58 perckor; Bécsbe reggel 9 órákor, Fiumba éjjel 12 óra 21 p. —, Triesztbe este 6 óra 12 p. — és Velencébe 10 óra 55 perckor. A jegyek 14 napig érvényesek.

Tapeleán az Osztr. magy. bank a nagykanizsai bankfiokkal kapcsolatos mellékiokot állit, melynek vezetésével a Balatonmelléki takarékpénztár részvény-társaság bizatik meg.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Felső bíróságoktól leérkeztek.

Hamis eskü büntetével vádolt Fonyadt Benedek elleni bűnyü a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Szabó József felperesnek — Szabó Istvánné, Kovács Katalin alperes ellen törvényes oszály rész a jár iránti pere a Curiától helybenhagyó ítélettel.

Ruzsics Kajtán felperesnek — Ruzsics Rosa férj. Vuk Bálintné alperes ellen ingatlanok tulajdonjoga a jár. iránti pere a kir. itélő táblától — részben megváltoztató ítélettel.

Neu Albert felperesnek — Albert György és Albert Györgyné st. alperesek elleni váltópera a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Ösv. Szabadi Jozsefné szül. Bakonyi Róza felperesek Sabján Vendel és neje st. alperesek elleni pere a kir. táblától részben megváltoztató ítélettel.

Somogyi István felperesnek — Somogyi Miklós és Somogyi György alperesek elleni pere a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Jugh Margit férj. Vuri Jakabné st. felperesek — ösv. Jugh Pálné, szül. Vuri Mária st. alperesek elleni végrendelet érvénytelenítés, törvényes örökösödés megállapítása s jár. iránti pere a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Dr. Tersánczy Gyulának — Kanasz Ferencz ellen 181 frt 06 kr a jár. iránti pere a kir. táblától feloldó végzéssel.

Hatóság elleni erőszak büntetével vádolt Sier-nát Ferenc elleni bűnyü a Curiától helybenhagyó ítélettel.

Sulyos testi sértés büntetével vádolt Sprincsics Ferenc és felmenő ágbeli rokonon elkövetett sulyos testi sértés büntetével vádolt Szakál Kati elleni bűnyü a Curiától helybenhagyó ítélettel.

IRODALOM.

Lapunk e rovatában ismertetett művek, lapunk kiadójánál: Fischel Fülöp könyvkereskedésében megrendelhetők:

A Fővárosi Lapok-at, a magyar szépirodalom leg-gazdagabb, legtartalmasabb, mindennap megjelenő közlönyét a közölgő felév alkalmából a múlt év közönség szives figyelmébe ajánljuk. Ez a jövővi vállalat újv óta újult erővel folytatja pályafutását, szépirodalmi tartalmát tekintve, tartalmasabb, napi érdekű közleményeit illetőleg mosgalmasabb s élénkebbé vált. Munkatársai, élükön Jókai Mórral, a legismertebb s legkedveltebb szépirodalmi írók; napi érdekű közleményeit pedig, melyek nem egyszer feltűnést keltenek, a journalistika legkiválóbb írói szolgáltatják. Közül a lap évenként több eredeti és külföldi regényt, melyek kötetekben vásárolva, a vállalat előfizetési árát jóval túlhaladják; rövidebb és hosszabb elbeszéléseket, költeményeket, szellemes csavargásokat, eredeti leveleket Európa minden nagyobb városából; éber figyelemmel kíséri a képviselőház üléseit, a társadalmi élet mozzanatait, ismerteti az irodalom és művészetek minden újdonságát s divattudományait a legelőbbek köze, a párizsi lapokkal egyidejűleg szolgáltatják. A lap újvölt kezdve minden vasárnap illusztrált mellékletet ad, mely a legújabb-jelenségek, — háttartás, a lakáshozrendezések stb. felől tájékoztatja az olvasót és ezek mellett egész tömegét hozza az apró vegyes közleményeknek. A Fővárosi Lapok mostani alakjában és besorolásával, nem csupán legtartalmasabb szépirodalmi lapunk, hanem egyáltalán olyan közlöny, mely a közönséget minden irányban élénkíti és gyorsan tájékoztatja. A Fővárosi Lapok előfizetési ára: egy hóra 1 forint 40, negyedévre 4 frt. Megrendelő cím: Fővárosi Lapok kiadóhivatala Budapest, Ferenciek-tere 3.

Az Athenaeum Képes Irodalomtörténetéből, melyet a legjelesebb irodalom- s művelődéstörténelmi írók közreműködésével Beöthy Zoltán szerkeszt, megjelenik a hatodik füzet, az előbbiekhez hasonló tartalommal és illusztrációkkal. A mostani füzetben Kardos Albert befejezi a 15. század vallásos irodalmának méltatását. Hegedüs István a 15. századbeli humanista-hagyományokat ismerteti. Szilágyi Sándor e század történetirodalmáról értekezik. Utána jogi-irodalmunk kitűnőese Hajnik Imre, a régi magyar jogeljáról és Werbőczy nagyhírű Harmaskönyvéről értekezik. Végül Szilágyi Aron kezdi meg a 15-ik századbeli lyrai költészet méltatását. — A hetedik füzetben Szilágyi Aron folytatja az előbbi füzetben megkezdett értekezését a 16. sz. lyrai költészetéről; Kardos Albert külön cikkben foglalkozik Belső Bálintnak e kor legkiválóbb lyricusának kalandos életével, költészetének fejtegetésével; Bacsics Ferencz a 16. századi elbeszélő költészetéről ír. Mutatványok vannak továbbá Tinódi Egervárból (az eredeti hangjegyekkel és Bartalus Átirásában) a Hadnagyok tanúsága egykoru művelésben; Ilsvai Tholdijának cimlappja a legregibb formaradt kiadásban (lovas párviadal) stb. Külön műmellékletül a Képes Krónikának 5-ik lapja van a füzethez csatolva. E lap, mely az initialéban Hunor és Megor szarvasvadászatát-ábrázolja, 18. számban adja az eredetinek hasonmását, s míg amax a középkori miniatúr-festésnek, a másolat a nyomdai technikának valódi remeke. A képes irodalomtörténetének c. 20. füzetben adatik ki és minden könyvkereskedésben kapható. Egy-egy füzet ára 40 kr. Előfizetés 10—10 füzetre legelőszérűben a kiadóhoz (Athenaeum könyvkiadóhivatala, Budapest, Ferenciek tere 3.) küldhető.

Jókai Mór képes diszkiadásának nyolcadik füzetét most hagyta el a sajtót. Ezen füzet, mely a Magyar Nábó folytatásait tartalmazza a szöveg képekben kívül ismét egy szines aquarellképet is tartalmaz. Az eddigi 8 füzetben már 4 ily aquarellt nyujtott a kiadó s a következő füzetekben további 4 szines aquarellképet várható. A képes a diszkrét színezés, művésziesség follogás és tökéletes reproductio remekmű mondatok. A Magyar Nábó esze diszkiadás 17—18. füzetben Jókai Mór jubileumára teljesen elkészül s annapőseinek egyik legszebb emléket fogja képezni. Egy-egy füzet ára 80 kr. Kapható minden könyvkereskedésben.

Budapesti Hírlap új háza. Pár hét múlva a Budapesti Hírlap, a magyar intelligenciának ez a kedvelt lapja, mely, minél többgyverseny-társas van annál győzedelmesebben bontogatja ki hatalmas szárnyait, atköltozkodik új házába a népszínház mellé, Rókk Szilárd-utca 4-ik szám alá. A ház, ha már külső díszével meglepi a nézőt, belül, a belső berendezésével valódi csu-

dátatot kelt. A gépészek és építőmesterek izlése és leleményossége versenyzett egymással, hogy csinosan, elegánsan oldjon meg egy nehéz feladatot: egy újságháznak építését. A feladatot az tette nehezé, hogy a belföldön egyáltalán semmiféle minta nincs erre nézve, s a külföldi lapok palotái nem feleltek meg a Budapesti Hirlap szükségleteinek. Teremtani kellett tehát valami újat, s ez most meg van. Az újságház, mely magában foglalja a nyomdát, a szerkesztőséget, a kiadóhivatalt, az expediciót, szóval mindent, s mi egy lap megírásához, kizsédéséhez kinyomtatásához és szétküldéséhez szükséges, Rökk Szilárd utca 4 ik szám alatt van. A ház másik kapuja József-körút 5-ik szám s így a szerkesztőség és kiadóhivatal két oldalról könnyen megközelíthető. A nyomda egyik nevezetes része a vasvázu üvegház alá foglalt, melyen kiásvott udvar, melyben a Budapesti Hirlap két új hatalmas iker-rotációs gépe foglal helyet, két óriás, mely a lapot, mégis három innyi tartalmu is, felveve és összehajtogatva dobálja ki magából bírású mennyiségben. Megjegyzendő hogy a gépek nemcsak felelőzik a Budapesti Hirlapot, hanem egy részben, folytatódáson nyomatják, egészen huszonegy oldalig, de épen úgy a 20, 18, 16, 14, 12, 10 stb. oldalas lapokat is, s az oldalakon a legnagyobb könnyűséggel elmozdít. Ez a változás rövid idő múlva bekövetkezik, s a közönség jóformán észre se veszi, egyszerre csak a saját otthonából kikerült Budapesti Hirlapot kapja a kezébe. — A Budapesti Hirlap előfizetési ára: Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. egy hónapra 1 frt 20 kr. Az előfizetési összeg vidékről legcélszerűbben postautalványon küldhető a Budapesti Hirlap kiadóhivatalához Budapest, Kalap-utca 16 szám.

CSARNOK

Ligetben.

— Jelenetek, elbeszélve. —

Halkan suttogó falombok... mosolygó napsugarak melyek a tájt pirosra festik... mint rendezen. Távoli halk zene... csermely csobogó habjainak lágy zaja... madarak bánatos danája... mint rendezen. Ligetben ugass... benne padok... a padon csicsergő szerelmesek... szintén mint rendezen...

— Nagysám...
— Oh!... ne még...
— Ha tudná...
— Ne oly hevesen...
— Kérem...
— Jaj! meglátnak...
— Karjaimmal elakarom...
— Nem szabad...
— Egy csókot...
— Nem... nem...
— Esdekelve kérem...
— Elriasszuk a madarakat...
— Nem... nem csattanót...
— Legyen tehát...
Megcsókolják egymást...
— Még egyre kérném...
— Nem... nem...
— Nem csókot kérek...
— Vagy úgy!...
— Hancs...
— No ki vale...
— Nem morem...
— Csak rajta, bátorság!...
— De ha félek...
— Mitől?...
— A suttogó lombok is hallanak talán...
— Ó, ne féljen...
— Mégis...
Csak maradjon üve... a lombok közt senki sincs...
— Ha mégis...
— De üljön le kérem...
— Nem... az ünnepélyesség megkivánja...
hogy...
— Mit kíván meg?...
— Hogy férdeljek... Szeretem!
— Jaj!... nem hallja senki?...
— Csak én...
A hölgy leül a szemét stb...
— Ne reményen úgy... A válasz nem sürgős...
— Holnap is kimondhatja a röpke szót... vagy...
kérem ne mondja ki... válaszul tűzőn egy rózsát...
keblére és ez nekem elég... tudni fogom, hogy...
lángol értem... Megtenzi?...
— Talán...
— Csak csendesebben — inti Laura a lányokat, mert hisz ő tanítójuk a lányiskolában...
— De ezek oda sem figyelnek... annál jobban nevetnek, mosolyognak a szemébe...
Két lányka egymásközt suttogni kezd...
— Eljő — mondja az egyik...
— Biztosan?...
— Hallottam?...
— Hogyan?...
— Tegnap... a lombok között...
— Figyeljenek a szóra — kiált parancsoló hangon Laura, — megállnak a népek s csódláják a rendtelenséget...
A lányok mosolyognak...
— Oly epedve vártam már régen — sugja ismét az első de ez a madárjezielő...
— Halkabban, mert jaj! ha meghallaná...
— Nos aztán... hallja meg...
— Ugy...
— Igen... Szerelméért mindig kiállom a büntetést...
— De én nem...
— Ó érteke mindent...
Beérték a Ligetbe...
Lassan, sétálva haladnak ismét tovább...
— Leányok! — kiált Laura...
— Parancsol nagysám...? — hangzik több ajkról...
— Igen... parancsolom hogy játszdjátok...
— Hahaha!... parancsolja... máskor megsem engedte...
— Eljen!
— Ma örülök... kívánom... ti is vigadjatok...
— Szédnetünk virágokat?...
— Szedejtek csak... hisz oly szép a virág... illata, de kábító...
— Furcsa, nagyon furcsa — suttogják egymásközt a lányok — eddig halálos ellensége volt annak ki virágot mert letépni tövérl... sajnalta szegény elárvult... elhervadt virágokat...
— Mert mindig arra emekztették — suttogja egy másik — hogy ő is elhervadt... már és elvirított...
— Csitt, ha meghallaná...
— Ne felejtetek, nem hall semmit... ábrándozik... mintha kiserélték volna...
A lányok eltávoztak... egyedül maradt Laura...
— Haha! Isten!... leráztam őket... Csak játszatok, bizony pompás játszani...
— Mi gyönyörű ma a liget... mintha kivetkőzött volna a természet zöld köntöseből... A fák lombja egészen másképp suttog... a madár szében dalol...
Ábrándozik...
— Távoból mintha halk zenét hallanék... mily lágyan reszketnek a burok... a lombok suttogása költemény, mely azt dalolja: szeretlek! szeretlek!...
A patak lágyan csergedezve siet tovább... Beletek temetem a bánatot siető patak... hősziű habok... vigyék el messze, messze... vissza ne térjétek vele soha...
Megrezen és figyelve néz körül...
— Mintha zajt hallanék... tán ő jön — nem, nem jön még csak a fák suttognak fülemből...
Ismét ábrándozik...
— Mi szép a világ... fiatal vagyok fiatal újra... vagy mit is mondok... hisz öreg még soha sem voltam. Kisé türelmetlenül kel fel s jarkálni kezd...
— De csak jönne már... itt lehetne... sokáig nem késbetik...
Midőn visszafordul, egy ifju jelenik meg az uton, aztán a bokrok között ismét észrevétlenül tűnik el...
— Oly epedve vártam őt... szeretném már kiönteni előtte szívem érzelmét... siess... siess... karjaim tárva vannak... Itt keblemen a rózsám... itt virul... nem fog elhervadni...
Megállt s figyel...
— Ó jön... lépteket hallok... tán meg akar lepni... megkerül, hogy befogja szememet... Csintalan, nem szabad rá... figyelnek...
Közönséges és jobban halgatósok...

Nagysám pirulva mondja:
— Talán...
— Csak csendesebben — inti Laura a lányokat, mert hisz ő tanítójuk a lányiskolában...
— De ezek oda sem figyelnek... annál jobban nevetnek, mosolyognak a szemébe...
Két lányka egymásközt suttogni kezd...
— Eljő — mondja az egyik...
— Biztosan?...
— Hallottam?...
— Hogyan?...
— Tegnap... a lombok között...
— Figyeljenek a szóra — kiált parancsoló hangon Laura, — megállnak a népek s csódláják a rendtelenséget...
A lányok mosolyognak...
— Oly epedve vártam már régen — sugja ismét az első de ez a madárjezielő...
— Halkabban, mert jaj! ha meghallaná...
— Nos aztán... hallja meg...
— Ugy...
— Igen... Szerelméért mindig kiállom a büntetést...
— De én nem...
— Ó érteke mindent...
Beérték a Ligetbe...
Lassan, sétálva haladnak ismét tovább...
— Leányok! — kiált Laura...
— Parancsol nagysám...? — hangzik több ajkról...
— Igen... parancsolom hogy játszdjátok...
— Hahaha!... parancsolja... máskor megsem engedte...
— Eljen!
— Ma örülök... kívánom... ti is vigadjatok...
— Szédnetünk virágokat?...
— Szedejtek csak... hisz oly szép a virág... illata, de kábító...
— Furcsa, nagyon furcsa — suttogják egymásközt a lányok — eddig halálos ellensége volt annak ki virágot mert letépni tövérl... sajnalta szegény elárvult... elhervadt virágokat...
— Mert mindig arra emekztették — suttogja egy másik — hogy ő is elhervadt... már és elvirított...
— Csitt, ha meghallaná...
— Ne felejtetek, nem hall semmit... ábrándozik... mintha kiserélték volna...
A lányok eltávoztak... egyedül maradt Laura...
— Haha! Isten!... leráztam őket... Csak játszatok, bizony pompás játszani...
— Mi gyönyörű ma a liget... mintha kivetkőzött volna a természet zöld köntöseből... A fák lombja egészen máképp suttog... a madár szében dalol...
Ábrándozik...
— Távoból mintha halk zenét hallanék... mily lágyan reszketnek a burok... a lombok suttogása költemény, mely azt dalolja: szeretlek! szeretlek!...
A patak lágyan csergedezve siet tovább... Beletek temetem a bánatot siető patak... hősziű habok... vigyék el messze, messze... vissza ne térjétek vele soha...
Megrezen és figyelve néz körül...
— Mintha zajt hallanék... tán ő jön — nem, nem jön még csak a fák suttognak fülemből...
Ismét ábrándozik...
— Mi szép a világ... fiatal vagyok fiatal újra... vagy mit is mondok... hisz öreg még soha sem voltam. Kisé türelmetlenül kel fel s jarkálni kezd...
— De csak jönne már... itt lehetne... sokáig nem késbetik...
Midőn visszafordul, egy ifju jelenik meg az uton, aztán a bokrok között ismét észrevétlenül tűnik el...
— Oly epedve vártam őt... szeretném már kiönteni előtte szívem érzelmét... siess... siess... karjaim tárva vannak... Itt keblemen a rózsám... itt virul... nem fog elhervadni...
Megállt s figyel...
— Ó jön... lépteket hallok... tán meg akar lepni... megkerül, hogy befogja szememet... Csintalan, nem szabad rá... figyelnek...
Közönséges és jobban halgatósok...

— A lombok mögől mintha becsódot hallanék, vagy aki suttog... mintha szerelmeskednék... vagy tán engem les valaki?... Nem, ismét csódlódtam... Ki is leskelődhetnék reám... érzelmimről: senkinek sem szóltam...
Leül a padra s ábrándozik...
— Daloljatok madarak... songjon a dal... vígan zengjen... mulattassatok... mert az időnek nincsenek szárnyai... minden pillanat egy óra... mig várni kell... bár jönne... vagy nem látisz a rózsá keblemen?... jött, nem látta és szomorúan távoztott?... Nem, ez lehetetlen... Hisz rózsám elég nagy a illatárjától szinte elkábultok!... Elkábulni, ha! mily édes élvezet... elkábulni a szerelem mámorától!
A bokrok közül saj hallatszok...
Laura felugrik s szalad a zaj felé...
— Szeretesz? — hangzik a bokrok közül...
Laura nem vár semmire, hanem rohan a bokrok mögé s önfelédten rebeg...
— Szeretlek!... szeretlek!...
Aztán egyszer csak megáll... megtáborul...
— Vegem van! — kiáltja és ájtultan roskad a föbe...
Az egyik bokor árnyában egy lányka és egy ifju hevesen átöleli egymást... ajkukon szerelmük első csókja ég...
Ulrich Nándor.

Közgazdaság.

— Cs. kir. szab. Adria biztosító társaság. Ezen társulatnak a folyó év május 31-én Triestben tartott közgyűlése elé terjesztett az 54-ik üzletévre (1892.) vonatkozó igazgatósági jelentésének a számadataiban következő jelentékeny adatok foglaltnak. Az életbiztosító osztálynál jelentékeny gyarapodás mutatkozik, amennyiben az 1892. évben köztölt biztosítások 12.430.274 frt. tőke, 639.458 frt évi járadék összegét képviselnek. A biztosítási állomány az év végével kerekében 67 millió forint tőke és 164.463 frt évi járadékösszegre rugott. A díjbevételel 2.090.015 forintot tett. Halál és balesetre szóló biztosítások után 1.293.797 forintt emelkedett saját számlára, az tehát kerek 14.400.000 frtra rug. Az elemi (tűzszállítmányi és jég) biztosítási árak díjbevételei 8.129.228 forintot tettek. A viszbiztosítások 3. 124.078 frtot és a károk a károk viszbiztosítási részek levonása után 3.336.988 frtot vettek igénybe. Ezenkívül 467.094 frt függő károk részere helyettesített tartalékba. A díjtartalék 1.681.713 forintot s a több évi biztosítások díjkötelező tárcája 22.276.765 forintot tesz. — A lefolyt 1892. évben az összes biztosítási ágak többé-kevésbe mind nyereséget hoztak, egy hogy az összeredmény igen kedvezőnek mondható. — Tekintettel kamatlábak mindinkább való csökkenésére az évi jövedelemből 238.806 forint a járadék és életbiztosítások díjtartalékának rendkívüli dotálására és 150.000 frt az életbiztosítási összeg külön nyereség tartalékának gyarapítására fordított, továbbá 164.314 frt az értékpapírok áringadozásaira lejtartartott. Az azutal mutakozó 379.659 frt 25 krt tevő nyereségegyenlehel 50.000 frt két ingatlan értékének leírására fordítottik és az általános nyereségtartalékalapok alapszabályszerű dotálása valamint alapszabályszerű fedezetek után fennmaradó 240.000 frt. osztalékra (részvényenkint 60 frt) fordítottik. A díj- és nyereségtartalékok 1892 évben kerete 1.900.000 forinttal emelkedtek és a következő: Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 13.326.347 frt. Tűzbiztosítások díjtartaléka 59.465 frt. Rendelkezésre álló tartalék 500.000 frt. Értékpapírok áringadozása tartaléka 577.154 frt. Az életbiztosítási külön nyereség tartalékára 500.000 frt. Általános nyereség tartalékalap 1.187.165 frt összesen közel 18 millió forint. Az igazgatósági jelentés emittet tesz a „Meridionale” jég és viszbiztosító társaság nemrég történt alakulásáról is, mely a jövő évtől kezdve az „Adria” biztosító társulat helyett a jégbiztosítási üzletet közvetlen fogja folytatni időközben azonban az Adria biztosító társulat ez évi jegyzete viszbiztosítás utján fog ruháztatni.

Felőlő szerkesztő:
Dr. LŐKE ENIL
Laptulajdonos és kiadó:
Fischel Fülöp

Nyiltér.*)

Egyes selyem, mintánál Foulardokat (mintegy 450 különböző fajban) méterenként 85 krtól 3 ft 65 krig — valamint fekete, fehér s színes selyemszövetek 45 krtól 11 ft 65 krig szállít — sima, kocakás, csikos, virágos, damaszott minőségben (mintegy 240féle diszpozíció és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen Heusenbergről (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. — Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (2)

Egy jó házból való fiu mint tanuló (393)

azonnal felvétetik.

Fantl Testvérek

női divatára kereskedésben Nagy-Kanizsán.

Hirdetmény.

A „Nagy-Kanizsai Fürdő-Részvény-Társaság” 1893. évi március hó 12-én tartott közgyűlésében 82 db. társulati részvénynek 10 forint, azaz tíz forintjával leendő vissza vásárlását elhatározta.

Felhívotnak tehát azon részvényesek, kik ily módozattal részvényeik vissza adni hajlandók, hogy ezeket átvétel — illetve visszaváltás végett Ploszer Ignátz társ. pénztárnoknál mielőbb annyival inkább beadják; mivel a meghatározott számon túl beváltásra ezuttal több el nem fogadván, a később jelentkezőknek e részbeni kívánsága figyelembe nem fog vétethetni. Nagy-Kanizsán, 1893. június 22-én.

A Nagy-Kanizsai Fürdő-Részvény-Társaság Igazgatója. (399)

*) Az e rovatban közlöttékert nem vállal magára felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK:

Oroszlán-CZÉRNA.

(392)

Aki kitűnő orsó czérnát akar, az kérjen honi gyártmányu

Oroszlán Czérnát,

mely akkor valódi, ha a fenti védjeggyel van ellátva.

Egyedüli főraktár: Kreiner Gyula

rövidáru- és norimbergi üzlete NAGY-KANIZSÁN, főtér Babóchay-téle ház.

EGYEDÜLI és SEGÉLY

elvesztett vagy elgyengült férfierőnél (impotencia) az új os. és kir. szabadalmazott készü- léssel. Ezre nem vehető, külső-eges, állás mellett ártalmatlan, kellemes az ingerlést kizáró gyógymod. — Hirneves tanárok elismerő okiratai és legmelegebb orvosi ajánlatok. — Teljesen felgyógyultak hálaíratainak ezrei erdek nélkül ajánlják használatát. — Postai szetküldés és csomagolás titoktartó. Tartalom es szállító ki nem vehető.

Dr. Carl Altmann Wien, VII., Mariahilfer-Strasse N. 70.

Röpiratok kívánatra ingyen és bérn. küldetnek.

Máriaczei Gyomorocseppek

nagyszőrűben vannak gyomor bajoknál, nékiöröhetetlen és áti- lánosan ismeretes házi és ney-zer. A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégőség, búzós lehelet, lefultság, szarany leibőgés, kasmenés, gyom- régés, felesteget nyál-akiválasztás, szárgaság, undor és kényes gyomorgörce, széküldés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult lejtájánál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, gillisták, májajok és hámoroknál.

Enlített bajoknál a Mariaczei gyomorocseppek évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mi az az meg száz bizonyítvány tannál. Egy kis üveg ára használattal utasításokkal együtt 50 kr., nagy üveg 70 kr.

Magyarországi főraktár: Török József gyógyszer-tára Budapest, Király utca 12 sz. A vedllyvet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valóságát bi- sonyítottam” A Mariaczei gyomorocseppek va- lodian kaphatók.

Kapható Nagy-Kanizsán: Práger Béla és Belus Lajos gyógyszer-tárában. Barscon: Kohut Lajos gyógyszer-tárában.

Sarg-féle egészségügyi hatóságilag megvizsgált!

KALODONT KALODONT KALODONT KALODONT KALODONT KALODONT KALODONT KALODONT KALODONT KALODONT

(a fogak szépségé- re) elismert nélkülözhetlen fogtisztító szer. Illata idült és igen csöszszert utasánál. A bel- és külföldön legkedvezőbb ered- ménynycl használták. Alkalmaz csoma- gozása, olcsósága és használatnál tisztasága követ- keztében az ut- cas, finomság s az egyszerű polgári háznál egyaránt lá- lható.

Óva- kod- junk hasoló csoma- golásu értéktelen Utáza- tok! A legfelsőbb körökből való elime- rések minden db. mellé tá- lálhatók

Kapható mindenütt. Ár 35 kr.

Cs. és kir. szab. Adriai Biztosító Társulat Triesztben.

Alakult 1838-ban.

(RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA.)

Alakult 1838-ban.

ÉLETBIZTOSÍTÁSI OSZTÁLY

VAGYON KIMUTASÁS.

(B) MÉRLEG-SZÁMLA 1892. december 31-én.

(A) MÉRLEG-SZÁMLA 1892. december 31-én.

Az életbiztosítási osztály kivételével.

Table with 4 columns: VAGYON, Osztrák ért. (forint, kr), TEHER, Osztrák ért. (forint, kr). It contains financial data for the Adriatic Insurance Company in Trieste for December 31, 1892.

TRIEST, 1893. május havában.

AZ IGAZGATÓNÁGI:

Frigyessi Adolf, vezértitkár

GLANSTATTENI dr. ALBERT ÁGOST, MORGURGO MARK, NEUMANN HENRIK, RALLI PÁL, REINELT C., SALEN H.

Beosztások: AFENDULI GYÖRGY, POJAI ALBERTI EMIL, PARISI JÓZSEF.

Magyarországi osztály: BUDAPEST, IV. váci-utca 9. sz. a, saját házában.

HARG PODMANICEMY FRIGYES intéző.

FRIGYESSI H. titkár.

LICHTENBERGER J. vezértitkár.

Az Adriai biztosító társulat kerületi ügynöksége Löwy Adolf Nagy-Kanizsán.

Legjobb védőszer járványos betegségek ellen!

Regedel
SAVANYÚVIZ

Előmozdítja az emésztést.

A köhögést, légutakat csökkenti.

Olcsó árak.
Leírások ingyen.

Főraktár: Budapest, V., Lipót körút 21 a
Igazgató-ág: Radein-Ürdöben. (Styria.)
Képviselet Nagy-Kanizsán:
ABEL ALAJOS urnál.

KLYTHIA ZSIR HAJPOR

a bőr szépítésére és finomítására,
legelőkelőbb illószéki, bál és társalgó hajpor,
— fehér, rózsaszín és sárga —
vegyileg analizált és ajánlva Dr. Pohl J. J. cs. kir. tanár által Bécsben.

325

Elismerő levelek következő urnóktól:

- Wolter Sarolta, cs. kir. udv. színésznő Bécs.
- Reeth Lola, cs. kir. udv. opera énekesnő Bécs.
- Schlager Antónia, cs. kir. opera énekesnő Bécs.
- Pálmai Ilka, színésznő a cs. kir. színháznál Bécsben.
- Odilon Helena, színésznő a német népszínháznál Bécsben.
- van Dyck Ernő, cs. kir. udv. opera énekes Bécsben, stb.

Egy doboz ára 1 frt 20 kr.,

— Utánvétellel vagy az összeges előleges beküldése után küldetik. —

Kapható a legjobb illatszert-, gyógyszer kereskedésben és gyógyszerárban.

Taussig Gottlieb

Bécs öttőzéki szappan és illatszert-gyártó Főraktár: Bécs, I. Wallseile 3.

Hirdetések

felvételnek

Fischel Fülöp

könyvkereskedésben

Nagy-Kanizsán.

Nélküldözhetlen minden háztartásban

a Kathreiner-féle Kneipp malta kávé

961 — rőndes kávé ízeivel — 52

Azon elérhetetlen előnyt nyújtja, hogy a pót-kávé mellőzhető, valamint az artalmatlan tiszta kávé használatát pótolja; a malta kávéval izletesebb, — egészségesebb és izletesebb kávé készíthető. — Felülmulthatlan mint pótka a kávéhoz. Igen ajánlható nőnek, gyermek- és betegnek.

Utánvásárló óvakodjunk!

Mindenütt kapható. Kilo 25 kr.

Sel. Kneipp

Előfizetési felhívás!

„Pesti Napló“

naponként kétszer megjelenő politikai napilapra.

A „Pesti Napló“ Magyarországon a legolcsóbb, legértelmesebb és legszebben kiállított napilap, megjelenik minden reggel legalább 16—24 oldal és délután 4—8 oldalnyi terjedelemben, fölolvagva és lapja egymásba ragasztva.

A Pesti Napló főszerkesztője és kiadótulajdonosa:

ifj. **Abrányi Kornél.**

Felölős szerkesztője:

Barna Izidor.

A Pesti Napló szerkesztőségé magáé köré gyűjtötte az ország legjelentősebb újságíróit.

A Pesti Napló bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai frissek, eredetiek és a legmegbízhatóbb forrásokból erednek. Ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát kitűnő szakírók szerkesztik. Bel- és külföldi tőzsde rovatát mindig a legpontosabbak és legmegbízhatóbbak.

A Pesti Napló nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindig a legkiválóbb írók neveivel találkozhat az olvasó.

Regényei és tárcái élénkek és érdekes olvasmányt nyújtanak.

A Pesti Napló minden vasárnap „A gyermekszobának” című rovatában Móra Bácsi kedvelt meséit közli a gyermekek számára.

A Pesti Napló legközelebb egy rendkívül érdekes regény közlését kezdi meg. A Pesti Napló minden hónapban 2 városnak a monografiáját közli, mely örökös irodalmi becseslét bír és az előfizetők, a kik ezeket összegyűjtik, azok Magyarország városainak hő történetét bírják.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

A Pesti Napló reggeli kiadásának, mely az előző napon beérkezett összes híreket magában foglalja, tehát a teljes Pesti Napló-nak előfizetési ára Budapest és a vidéken korán és pontosan hához juttatva

az esti lap küldése nélkül:

Egész évre — — 14 frt — kr. | Negyed évre — — 3 frt 50 kr.
Fél évre — — 7 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 20 kr.

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve vidékre:

Egész évre — — 18 frt — kr. | Negyed évre — — 4 frt 50 kr.
Fél évre — — 9 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 60 kr.

Naponként kétszer, reggeli és esti-kiadás külön-külön hához vagy postán küldve:

Budapesten:

Egész évre — — 18 frt — kr. | Negyed évre — — 4 frt 50 kr.
Fél évre — — 9 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 60 kr.

Vidéken:

Egész évre — — 20 frt — kr. | Negyed évre — — 5 frt — kr.
Fél évre — — 10 frt — kr. | Egy hónapra — — 1 frt 70 kr.

A Pesti Napló esti lapjára külön is elfogad előfizetéseket, úgy, hogy ha valaki más újságot járát és a megszokott újságtól megválni nem akar, az előfizethet a Pesti Napló esti lapjára 2 frt 30 krral.

A „Pesti Napló“ kiadóhivatala.

Budapest, Ferenczyek-téren, Bazárpülete.

**Wasmuth
Órészamgyártó
az órában.**

4x24 óra alatt-el
távolít minden
ÓRÉSZAMGYÁRTÓT.

Egy óra ára 60
kr. vidékre 80 kr. be-
küldése mellett bér-
mentve küldetik. Ma-
gyarországi főraktár: Budapest, Király-utca
12. Török József gyógyszerháza.

Kapható Nagy-Kanizsán:

Rosenfeld Adolfnál.

Ganz és Társa

vasöntő és gépgyár-részvénytársulat

(388)

Budapesten és Leobersdorfban Bécs mellett,

ajánlja: városi hatóságok, valamint a nagy közönség figyelmébe világszerte
kötöny hírnének örvendő

váltakozó áramú elektromos rendszerét,

mely lehetővé teszi, hogy még a jól távolosó vízesések erejét is felhasználhassák akár egész
városok vagy ipari vállalatok kivilágítására, akár gépek hajtására. Nagy haszonnal al-
kalmazzák ezen rendszert bányákban és olyan-gazdaságokban, hol sürgős munka idején éjjel is dolgoznak

Ganz és Társa vasöntő-és gépgyár részvénytársulat ajánl továbbá:

Gépeket és készülékeket kőszén, érc vagy ne-
mes ércet fejtesére.

Keménykötésű-és acélkerekeket bányasíllék-
hez szögcsig-
léket, kerékpárokat, Halmay szabálya szer-
int bányavasutak és egyéb ipari vasutak számára,
nemkülönbön mindennemű vasúti kocsikat.

Keresztéseket és kerekeket kéregöntésből s
acélból.

Kéregöntésű zuzópofákat, kéregöntésű henge-
reket és hengergyü-
rűket aprító gépekhez és golyós zuzómalmo-
kat.

Hengerszereket kéregöntésű hengerekkel
melyek még kisebb malmokban
is előnyösebben dolgoznak mint a malomkövek
valamint egész malomberendezéseket.

Gépeket papir, farost és cellulose gyár-
tására.

Turbinákat a helyi viszonyok szerint szerkesz-
tve pontos szabályozással.

Gáz-és-petroleum-motorokat álló vagy fekvő,
heggyel egy vagy két

Frictiós kapcsolókat s dynamométere-
ket.

Stájer országos-gyógyintézet, — Rohitsch-savanyukut.

Déli-vasúti állomás: Pölschach. — Idény: május 1-16! szeptember 30-ig.

lvó- fürdő- hidegvíz- és savó gyógyintézők, stb. — Leiras- és bővebb fevitágosítással
ingyen az igazgatóság szolgál.

TEMPEL és STYRIA forrás mindig friss töltés- és jónak bizonyult
glaubersó (Csodasó) savanyú-víz, mely az emésztő-szervek gyógyítására, — s kü-
lönbön kellemes üdítő ital gyanánt szolgál. — Kapható: az igazgatóságnál, gyógy-
tárakban, valamint minden lüszér- és ásványvíz-kereskedésben. (387)

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bűdör-
szölés, orszá, köszvény, hátfáj-
dalmak, és meghűlések ellen a vi-
lág minden részén el van terjedve és
kötöny hatása által 232

a legjobb

házi- és hírnevét elnyerte. A valódi
Horgony-Pain-Expeller majdnem minden
gyógyszertárban kapható 40 kros, 70
kros, és 1 frt 20 kros üvegekben és így
a legolcsóbb házi- és hírnevet.

„ZACHERLIN“

a legjobban elismert szer mindenféle rovar ellen

Ezen csodálatos hatású „Zacherlin“ ismertető jelei a következők: 1. A lepecsételt üveg. 2. A Zacherl név.

Ára: 15 kr., 30 kr., 50 kr. és 1 frt.

Kapható Nagy-Kanizsán: Fenselhofer József, Strém és Klein, Pretzmayer és Deutsch, ifj. Rosenberg Miksa, Schwarz és Tau-
ber, Neu és Klein, Armuth Nathán, ifj. Fischer Ferencz, Marton és Huber, Rosenfeld Adolf és Fia. Csáktornyan: Surahia Testvé-
rek, Graner Testvérek, Heinrich Miksa, ösv. Göncz L. gyógyszer. Csurgón: Fried Albert, Kreidler-Géza, Schwarz Béla. Keszthelyen:
Laskay Ernő, Wunsch Ferencz, Oszmán Pál, Márton Mór, Agoston Zalmond, Schleiffer A. Zala Egersegen: Kaszler Sándor, Rosen-
thal B. Hubinsky Adolf, ösv. dr. Unger, Gyarmaty Vilmos, Weiss Jónás utóda, Rechnitzer M. és társa. Perlakon: Sosterics Pál, és
Kramarics Viktorné. Marcaliban: Kopár Jenőné.